

HALK SAVAŞI'NA HİZMET EDELİM

MKP 'Merkezi Emek Seferberliği Kampanyası' başlattığını açıkladı. İdeolojik-siyasal kazanımdan yoksun, yalnızca maddi dayanışma ve katkılara kilitlenmiş yaklaşımın, Emek Seferberliği Kampanyası'nın ruhu olamayacağını vurgulayan MKP, "Her yoldaş gittiği kitlelere öncelikli olarak partimizin ideolojik-siyasal görüşlerini açıklamalı, somut örgütlenme ve planlamaları temelinde ajitasyon-propaganda yapmalıdır." ifadelerini kullandı.

SAYFA 15

ONLAR BİRER SAYI DEĞİL: İNSAN

Emperyalist kapitalist sistemlerin yarattığı dünyanın hali kendi kurumlarının ifadeleri ile deşifre oluyor. Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü, dünya nüfusunu oluşturan 6.5 milyar insandan 1 milyanının aç olduğunu açıkladı. Sömürü sisteminin yarattığı bu tablodan en çok etkilenenler ise çocuklarımız. Bu tablonun baş mimarı emperyalistler, bu yoksulluğu ve acıyı matematiksel verilere sıkıştırmaya çalışıyorlar.

GÜNCEL SF 3

Faşizmin demokrasi eğilimleri ve yeni saldırı konsepti

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halk için

DEMOKRASİ DEVRİMİLE GELECEK

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ

18-31 EKİM 2010 185. Sayı Fiyatı 1 TL e-posta:devrimcidemokrasittmail.com www.devrimcidemokrasi.net

'Demokrasi' istemiyoruz!

✓ Bir tarattan 'demokratikleşme', 'özgürlük' satsatıları ile dayatılan tasfiye süreci, diğer taraftan askeri operasyonlar, tutuklamalar, sokak ortasında infazlarla teslim alınmaya çalışılan Kürt ulusunun iradesi... Bütün kirli oyunlara ve liberal çözüm yalanlarına rağmen gerçekler bir bir ortaya çıkıyor.

Demokrasi devrimle gelecek

'Kürt açılımı' olarak başlatılan, demokratik açımdan millî birlik projesine uzanan tasfiye politikaları; içerisinden geçtiğimiz süreçte, Kürt ulusuna yönelik saldırı furyasına dönüştürülerek devam ediyor. Faşist TC, açılım yapacağı dediği her aşamada envai çeşit saldırılar eşliğinde Kürt ulusunu ve Kürt ulusal hareketini tasfiye ederek, emperyalist en-

dilerinin kendisine vermiş olduğu rolü, kusursuz bir şekilde hayata geçirmek için, önünde engel gördüğü tüm dinamikleri birer birer etkisiz hale getirmeye çalışmaktadır. 'Düz ovada' siyaset yapmaları için bin bir türlü yalana başvuran hakim sınıflar, KCK operasyonları ile yapılacak olan böyle bir siyasete nasıl bir yaklaşım göstereceğinin de garantisini

vermiş durumda. Sözde 'mazlum' rolüne bürünerek kendi gerici politikalarını hayata geçirmek için yüzünü millete döndüğünün iddiasında olan AKP hükümeti, KCK operasyonları adı altında, halk tarafından seçilen onlarca belediye başkanının da aralarında bulunduğu yüzlerce kişiyi keyfi gerekçelerle gözaltına alıp tutukluyor.

DEMOKRATİK HAKLAR MÜCADELESİNE SALDIRILAR TIRMANIYOR

Devletin devrimci demokratik kurumlara yönelik baskıları artarak sürüyor. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'nin Bursa ve Dersim, örgütlülüğlerine yönelik çeşitli zamanlarda yapılan eylem ve etkinliklerden dolayı soruşturmalar açıldı. Bursa'da DHF ve İşçi Köylü okullarına 1 Mayıs, Kaypakka-ya anmasından, Dersim'de DHF faaliyetçilerine ise baraj yapımına karşı yapılan eylemlere katılmaktan soruşturmalar açıldı. Üyelerine yönelik açılan soruşturmalar üzerine konu hakkında bilgilendirme yapan DHF, "Hâkim sınıflara cevabımız, politik kitle faaliyetlerinde derinleşmeye devam ederek sömürü düzeninin işçilerimiz, köylülerimiz, gençlerimiz, kadınlarımız ve çeşitli ezilen kesimlerimiz üzerindeki oyunlarını bozmak olacaktır". SAYFA 5

PERSPEKTİF

Devrime tutunarak yürümek SAYFA 8

DGH'den mücadele çağrısı

DGH, 12 Eylül faşist darbesinin ürünü YÖK'ün, bilimi halk yararına değil, ağaların ve patronların hizmetine sunma işlevini, geride kalan 29 yılda layıkıyla yerine getirdiğini açıkladı. DGH, çözüm için halk gençliğini örgütlü mücadeleye çağırdı.

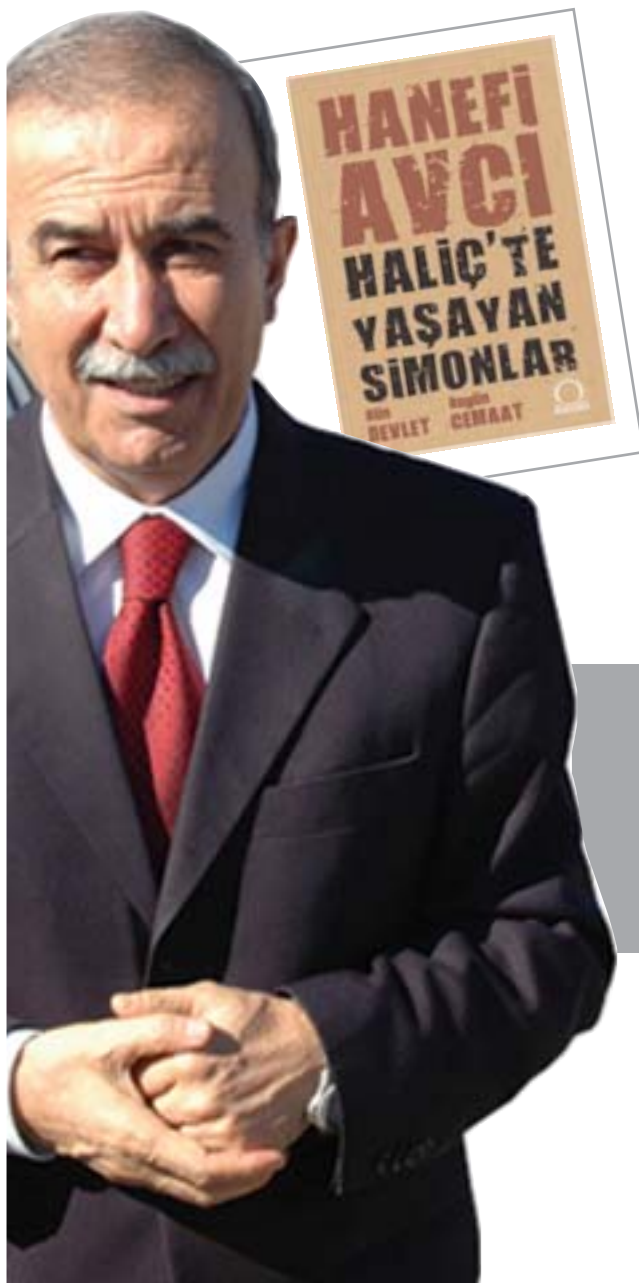
NATO yeniden şekillenecek

Emperyalist kapitalist sistem her yönüyle içerisine girmiş olduğu krizin gün yüzüne çıkması ile kendi gerici iktidarlarını ayakta tutabilmek için yeni arayışlar içerisine girdiği bir dönemden geçiyor. Bu değişim ve arayışın bir örneğini NATO üzerindeki tartışmalarda görüyoruz.

Altın Portakal ve kim daha ırkçı?

Geçen yıllardan farklı olarak bu sene ırkçılık tartışmasıyla gündemde bir hayli yer edinen Altın Portakal Film Festivali ilginç tartışmalara sahne oldu. Alışılmış formatın dışına çıkmasada hem sanatı, hem festivalin niteliği, hem de konu itibarıyla devletin karakterine dair açıklıklar barındırıyordu.

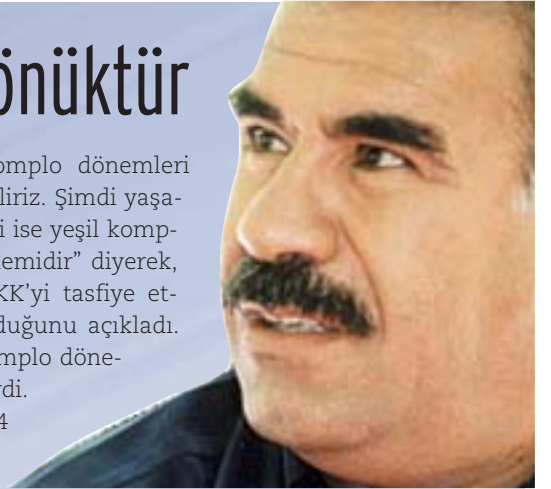

ÖCALAN: Süreç tasfiyeye dönüktür

Devletin Öcalan'la görüşmelerinin kamuoyuna yansımalarıyla beraber, bir çok tartışma gündemleştirilerek olumlu bir hava yaratılmaya çalışılmıştı. Bu havanın ardından Öcalan'ın son değerlendirmesi meselenin hiçte böyle gelişmediğine işaret. Öcalan, devletin PKK'yi tasfiye etmeyi hedefine ulaşmaya devam ediyor. Öcalan, "Bu hükümet döneminden önceki komplo dö-

nemlerini siyah komplo dönemleri olarak nitelendirebiliriz. Şimdi yaşanan komplo dönemi ise yeşil komplo, yeşil kontra dönemidir" diyerek, yaşanan sürecin PKK'yi tasfiye etmek üzerine kurulduğunu açıkladı. Öcalan süreci 4. komplo dönemi olarak nitelendirdi.

SAYFA 4

TIRMANAN TEHLİKE VE ACIL GÖREVLER

sf 11

Tetikçilikten mahpusluğa

Devlet, efendilerinden aldığı ıcazle, eskiyen kurumlarını dizayn etmeye devam ediyor. Kurumlar dizayn edilirken, kurumlar içerisindeki klik savaşları dizaynının rahat işleminin önünde engel olmaya devam ediyor. Son süreçte HSYK ve Avcı üzerinde şekillenen tartışmalar yeni

dizayn uygulamasının hakim sınıflar açısından kolay işlemediğine işaret. Burjuva-feodal medya, bu tartışmalarda farklı senaryolar ortaya atarak kendi cephesinden meseleyi masaya yatırırken süreci kamuoyunda manipüle etmek için büyük çaba sarf ediyor.

SAYFA 13

Ölümleri protesto eden işçilere hapis isteniyor

» EMEK SAYFA 6

Ülkemizde devletin insana verdiği değerini niteliğini hergün onlarca haber içerisinden çıkartabilmek oldukça mümkün hale geldi. Bu meseleye ilişkin son örnek ise hayli çarpıcı. Tuzla tersahanelerinde her gün bir işçi cinayetiyle sarsılan tersane işçileri artık yeter diyerek, durumdan sorumlu tuttukları taşeronluğa karşı eylem yapmışlardı. Eylemleri, her zaman olduğu gibi polisler tarafından hoş karşılanmayan işçiler, biber gazı ve joplardan nasiplerini alarak geceyi karakolda geçirdiler. 28 ay sonra ise haklarında üç yıl hapis cezası istendi.

“Hapishaneden bir tabut daha çıkmasını istemiyoruz”

AMED- Hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine bu sefer öğrencilerden tepki geldi. Dicle Üniversitesi Fen Fakültesi önünde bir araya gelen Tıp Fakültesi öğrencileri buradan Dicle Üniversitesi Hastanesine doğru 'Cezaevinde Ölüme Gün Sayanların Sesine Kulak Ver, Cezaevinden Bir Tabut Daha Çıkmasını İstemiyoruz' pankartı ile yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sık sık “Hasta

tutsaklar onurumuzdur”, “Hasta tutsaklara özgürlük”, “Baskılar bizi yıldırılmaz” sloganları atıldı.

Özel güvenlik ve polis barikatı

Dicle Üniversitesi Hastanesi'nin girişine gelindiğinde ise Polis ve Özel güvenlik tarafından kurulan barikat ile öğrencilerin eylemi engellenmek istendi. Uzun süre burada bekleyen öğrenciler

sık sık “Baskılar bizi yıldırılmaz”, “Rektör istifa” sloganları attı. Diyarbakır Tabipler Odası Başkanı Şemsettin Koç kısa bir açıklamaya yaptı. Koç açıklamada polisin ve Rektörlüğün tavrına değinecek polis ve okul idaresinin çatışma yaratmak için çok çaba harcadığını, fakat öğrencilerin sağduyulu davrandığını belirtti. Koç, demokrasi söylemlerinin çok kullanıldığı böyle bir süreçte, bu

insanların hak aramasının suç sayılmasının manidar olduğunu söyledi. . Ardından Özgür Tıp Öğrencileri adına yapılan açıklamada; Türkiye hapishanelerinde onlarca tutuklu ve hükümlünün keyfi uygulamalar sonucu hayatını kaybettiği ve 49 tutuklu ve hükümlünün su an yaşam hakkından mahrum bırakıldığı ve hasta olduğu halde tahliye edilmediği

dile getirildi. Darbeci generallerin en ufak sağlık durumundan dolayı serbest bırakıldığını ifade eden açıklamada, '6 aylık ömrü kaldı' denilen ve lenf kanseri olan hasta tutsak Nurettin Soy-sal' ın hala tecrit koşullarında ölümüne mahkum edildiği vurgulandı. Açıklamaya Demokratik Gençlik Hareketi(DGH) de destek verdi.

Yıkımın diğer adı: Kentsel dönüşüm

ANKARA- Kentsel dönüşüm projesi adı altında yoksul semt halkının emeğiyle uzun yıllarda yarattığı mahallelerde, hanelere yönelik yıkım saldırıları yandaş sermayeye kan taşımak adına, dur durak bilmeden devam ediyor. En son Temmuz ayında Yeni-mahalle Belediyesi tarafından yıkım kararı alınan Mehmet Akif Ersoy Mahallesi'nde yaşanan yıkım çalışmaları, mahalle halkı ve devrimci demokratik kurumların dayanışma ve direnişiyle geri püskürtülmüştü.

Şafak sökerken mahalleye kolluk kuvvetleri eşliğinde gelen Yenimahalle Belediyesi yıkım ekipleri, keplerin önünü kesen, bedenlerini siper ederek yıkım güçlerine karşı direnerek geçici süreliğine de olsa mahallesini koruyan halkın direnişi ile geri çekilmişti.

Sermaye ağalarına halk barikatı

Geçtiğimiz hafta gözü dönmüş sermaye ağalarının kabusu olan gecekondu sakinlerini dize getirmek ve para babalarının daha fazla kar etmesi için Yeni Mahalle Belediyesi “Taşeron şirketi”, yine kolları sıvadı. Halkın barınma ve yaşama hakkını, onları kışta ayazda evsiz bırakmak pahasına yıkım projeleriyle kar'a çevirmek isteyenler yıkım makineleri ve kolluk güçleriyle Mehmet Akif Ersoy Mahallesi'ni kuşattı. Yine mahalle halkının direnci ile karşılaşan belediye ekiplerine, kolluk güçlerinin gazlı coplu desteği gecikmedi. Kadını, yaşlısı, çocuğu, genci demeden mahalle halkının militan direnişi ve barikatların geçilememesi sonucu, belediye ekipleri sadece önceden yıkılan gecekonduların kalıntılarını temizlemek

için, mahalle sakinleriyle anlaştı. Yıkım ekiplerinin sabah yapılan anlaşmaya uymamaları ile yeniden direnişe geçen mahalle halkı, Anadolu Bulvarı'nı araba lastiği, ağaç ve moloz parçalarıyla çift yönlü trafiğe kapattı. Sık sık 'Barınma hakkımız alınmaz', 'Rantçı belediye istemiyoruz' şeklinde slogan atan mahalleli, daha sonra yıkım araçlarına da taş ve sopalarıyla müdahale edince, kolluk güçlerinin biber gazı ve gözaltı terörüyle karşılaştı. Gözaltı saldırısında başarıya ulaşamayan kolluk güçlerinin şiddetinden destek veren belediye zabıta ekipleri de halka saldırarak birçok kişiyi darp etti.

Yıkım sürüyor

Temmuz ayındaki yıkım çalışmalarında mahalle temsilcileri CHP Ge-

nel Merkezine giderek Gürsel Tekin'le görüşmüş, Tekin ise meselenin tatihiye bağlanması için ellerinden geleni yapacağını söylemişti. Yaşananların ardından, halkçı söylemlerle “Ağa ve patron cumhuriyetinin” cebini şişiren, fakat halkın barınma ve konut hakkına tecavüz eden zihniyet ile devlet gerçekliği bir kez daha ortaya çıktı. Sırf evini barkını koruduğu için elektriği, suyu kesilen, kolluk güçlerinin, zabıtalarn ağır şiddetine maruz kalan mahalle halkı direnmeye devam ediyor. Gürsel Tekin'in "Elimizden geleni yapacağız" sözünün de ne anlama geldiği ortaya çıkmış oldu. Yıkım çalışmaları kolluk kuvvetlerinin kurdukları “Güvenlik kordonu” ile devam ediyor. Semt halkının konut ve barınma hakkı için verdiği mücadelede ise onlarca kişi gözaltına alınırken bir o kadar kişi de yaralandı.

Kürtçe mektup yazmanın cezası 40 TL

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu ve hükümlülerin Kürtçe mektupları, hapishane yönetimi tarafından 'Türkçe dışında bir dille yazıldığı' için tercüme ücreti istenerek, mektuplarda Kürtçe dilinin kullanılmasının önüne geçilmek istendi. Hapishane Disiplin Kurulu tarafından, mektupların her sayfası için 40 TL istendi. Kürt dili ve kültürü üzerindeki asimilasyon politikalarının halen devam ettiği günümüzde, devlet ise bu uygulamanın varlığını çeşitli düzenlemelerle giderdiği yalanını demokrasi safsataları arasında sıkça dile getirir oldu. Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde Kürtçe mektup yazan tutuklulardan, çeviri ücretini karşılaması için 40 TL para istendi. Hapishanelerde Kürtçe konuşmanın serbest olduğu açıklamalarına çok yakın tarihlerde bu uygulamanın gerçekleştirilmesi, AKP'nin demokratikleşme yalanına da iyi bir cevap niteliği taşıyor.

hane Mektup Okuma Komisyonu'na teslim ettiğini belirtti. Yeşilyurt sözlerine şöyle devam etti: “Hapishane yetkililerinin mektubu okumadan 'Türkçe dışında bir dille yazılmış' diyerek, bu mektubu Hapishane Disiplin Kurulu'na verdiler. Hapishane Disiplin Kurulu mektubun çeviri ücretini ödemem karşılığında, mektubu yollayabileceklerini söylediler.” 4 sayfalık mektup için kendisinden 40 TL istendiğini belirten Yeşilyurt, aynı uygulamanın tutuklulardan Necdet Öztekin ve Cemil Akın'a da yapıldığını ve bu tutukluların mektuplarına el konularak, hapishanelerin rant alanlarına dönüştürülmeye çalışıldığını söyledi. Yeşilyurt, bu tür uygulamalarla 'paran varsa anadilini kullanabilirsin, yoksa kullanamazsın' mesajının verildiğini belirtti. Yeşilyurt'un mektuplarının gönderilmesi yönünde yaptığı başvuruya, Adalet Bakanlığı Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi Disiplin Kurulu Başkanlığı'nın verdiği cevap ise, bu uygulamayı destekleyen bir yerde duruyor. Açıklamada, gönderilmek istenen mektupların tercüme giderlerinin tutuklulardan alınması gerektiği belirtiliyor.

Kürtçe mektup

yazmanın cezası ağır

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde kalan tutuklulardan Cüneyt Yeşilyurt, kardeşine gönderilmek üzere, Kürtçe bir mektup yazdığını ve bunu Hapis-

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ'DEN

Toplumsal gündemlerin yoğun akışı içerisinde, tarihsel koşulların ortaya çıkardığı fırsatlar radikal kopuşların da yükseliş zeminidir. Siyasi ve ekonomik krizler ve yönetenlerin yönetememesi şeklinde cerayan eden bu koşullar, yönetim aygıtı ve yönetsel mekanizmada zorunlu değişimi gerekli kılar. Her ne kadar bugünün koşullarını böylele tarif edemesekte ortaya çıkan toplumsal gelişmeler bunun alt yapısını oluşturmaktadır. Egemen sınıfların kendi aralarındaki klik dalaşlarından tutulımda, emperyalist kapitalist sistemin içerisinde bulunduğu buhrana kadar bir yığın çelişki toplumsal dinamikleri hareketlendirmekte ve ve bazı toplumsal patlamaların zemini yaratmaktadır. Tepkisel olarak kendiliğinden bir şekilde ortaya çıkan bu tür olgular siyasi iktidarı hedefleyen doğru-devrimci bir önderlikle yönetilemediği takdirde ise bu tepkiler zamanla sö-

ner ve kendisinin sisteminin denetimine bırakır. Özellikle şu günlerde hakim sınıfların, kendisinden kopan huzursuz kitleleri yine kendine yaklaştırmak ve kendi aygıtı içerisinde farklı bir renk olarak yansıtmaya çabası onun demokrasi isteyen karakterinin bir sonucu değildir. Mevcut rejimin yıpranan yerlerini tamir etmek ve devamlılığını sağlamak ve geleceğini garanti altına alma isteminin doğal bir sonucudur. Ülkemiz hakim sınıflarının bugün için tartıştığı demokratikleşme meselesi, ne gerçek bir demokrasi isteminin ne de buna doğru bir eğilimin oluşmasına katkı sağlamasından kaynaklıdır. Zorunlu bir sonuç olan durumu kendi lehine çevirme kaygısından başka birşey değildir. Demokrasi ve demokratik bir gelişme, yönetenlerin arzu ettiği bir durum asla olmamıştır. Hiç bir gerici sistem, elindeki iktidardan ve bu iktidarı olanaklarını

kullanmaktan vazgeçmez ya da onu paylaşmak istemez. Bu sadece bir devrim korkusunun sonucu değil, kendi iktidar hırsının yarattığı vaz geçmez bir olgu olarak kucaklanmasından kaynaklanmaktadır aynı zamanda. Türk devletinin yaşamakta olduğu gelişmelerin esasta iki yönü vardır. Ve zorunlu olarak bir değişimi içermek durumundadır. Ancak onun sınıfsal egemenliğini tehdit edecek tarzda değil, daha minimize edilmiş bir şekilde. Gerek iktidarın paylaşımı ve gerekse Kürt ulusal meselesi eksenindeki gelişmelerin boyutu bu değişimin nedevidir. Kürt ulusal meselesinin, daha doğru bir deyişle Kürt ulusal hareketinin sorun olmaktan çıkması, Türk devleti açısından bugün için zaruridir. Diğer yönüyle de kendi içindeki klik dalaşının, iktidarın paylaşılmasıyla sonuçlanmasıdır. İşte bu iki yön bugünün temel söyleminin ana nedenleridir.

Demokrasi ise bu sürecin kendi içerisinde tanımlanan en iyi ve kullanışlı örtüsüdür. Daha doğrusu sınıf örtüsüdür. Ortaya çıkacak olan, bir rejim değişiminden ziyade, var olan rejimin aksayan yönlerine vurulan neşterdir. Bu neşter operasyonunda sona gelirken, daha isabetli adımlar atmak isteyen egemen sınıflar halka başvurmak istemektedir. Ve önümüzdeki dönemin politik yörüngesi de gelişen aşamayı halka kabul ettirenken daha fazla gücü biriktirme yönünde olacaktır. Devrimciler açısından da büyük olanakların açığa çıkacağı bu süreç iyi değerlendirilmelidir. Halkın doğru yönde politize olmasını sağlayacak fırsatlar devrimci mücadelenin lehinde olgunlaştırılmalıdır. Gerekli çıkarsamalar yapılarak sürece en doğru müdahale, sürecin gerekliliklerini de ortaya koyarak yapılmalıdır.

devrimci demokrasi senin sesindir

OKU KÜTÜPHANESİ

ABONE OL ABONE BUL

ABONELİK SÜRESİ	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24 YTL	70 EURO

HESAP NUMARALARI Ertaş ÖZTÜRK adına
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (TL) 1002 30000 1153314
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (CHF) 1142699
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (Sterlin) 1174906

Faşizmin demokrasi eğilimleri ve yeni saldırı konsepti

Son zamanların temel söylemi haline gelen “demokrasi ve demokratikleşme”, söylenenin aksine burjuva-feodal sistemlerde pratik karşılığı olmayan bir argüman olarak kalmaktadır. Ezilenler üzerindeki tahakkümünü, geleneksel stratejisiyle ele alan egemen sınıfların, bu tarzını değiştirmek için, kendiliğinden bir adım atmayacağı tarihsel bir olgudur. Kendi sınıf iktidarını pekiştirmek ve meşruiyetini sağlayabilmek için başvurduğu söylemleri, onun karakterindeki bir değişimin pratik karşılığı olarak algılamak, bu söylemlerin ağırlığında ezilmeye yol açacaktır.

Siyasi iktidarın başvurduğu bu yöntemler, kendi muhaliflerini de bastırmanın temel argümanlarıdır. Keza geçmişten bugüne gerici iktidarlar, egemenliğinin garantisi olarak gördüğü demokrasi örtüsüne sarılmaktan hiç vazgeçmemiştir. Artık bir sorunsal olarak duran meseleler dahi kendi klik dalaşlarının kozu haline gelip, halkı kendisine yedeklemenin bir aracı olmasının ötesine geçememiştir.

Bugün de bu dalaş ve devlet iktidarının paylaşımında ortaya çıkan pürüzleri, “halkın katılımıyla” çözme yi tercih etmişlerdir. Ki bu yöntem egemen sınıfların asla vazgeçemedikleri bir yöntemdir. Kamuoyunda yapılan tartışmaların bu denli yoğun bir hale bürünmesinin nedeni de budur. Demokrasi havariliği her dönem, belli yönleriyle bu gibi iktidar kliklerinin başvurduğu en ilkel yöntemlerindendir. Kendi sınıf karakterini gizlemesi ve kendi sınıfsal meselelerini toplumsal bir sorun olarak yansıtması en ucuz yöntemdir. Sıkça başvurulmasının nedeni de halkın demokrasi beklentisini kendi kanallarına akıtmaktır. Bu anlamıyla yaşanan trajedi tarihsel bir tekerlür olarak karşınıza çıkmaktadır. Demokrasi vurgusunun en çok öne çıktığı dönemler, baskıların çok daha artmasını getirmiştir. Bugün yaşanan da belli yönleriyle bir takım olguların –ki bunların başında Kürt ulusal sorunu gelmektedir- kendini dayatmasının sonucudur. Buna karşın devletin bekasını sağlamak ve iktidara yerleşmenin aracı olmanın ötesini ifade etmez. Aksi bir bekle yi bu karakterin örtü altında kalmasına hizmet etmek olur.

Kürt ulusunun kendi talepleri etrafında kenetlenerek yürüttüğü mücadele, ezilen ulus olması boyutuyla haklı ve anlaşılır. Bu talepler demokratik muhtevasıyla birlikte, artık bu ulusu geri dönmeyeceği bir noktaya getirmiştir. Ancak devletin bu soruna karşı yaklaşımı ve Kürt ulusal sorununun “çözümü” için attığı adımların, geçmişte çözüm olarak sunduklarından pek farklı olmadığı görülmektedir. Sorunu adli bir vak’a olarak ele alan devletin meseleye yaklaşım tarzı, güvenlik ve askeri boyutun dışına çıkmamaktadır. Gelişmeler kendi gerçekliği içerisinde ele alındığında, yaşananların trajikomik bir hal aldığı, nesnel bir gerçeklik olarak önümüzde durmaktadır. İnkarcı ve imhacı devlet politikasının, eskisinden biçimsel farklı yönleriyle birlikte tek gündeminin tasfiye olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. İrkircilik ve iki yüz lü yaklaşım, devletin genel karakterinin bir yansıması olarak durmaktadır.

Buna karşın, Kürt ulusal sorunu ekseninde yürütülen tartışmaların içeriğini oluşturan demokrasi söylemi, somut yansımalarından ziyade soyut tanımlamalarla ve sanal tartışma ortamında kalmaktadır. Bu yaklaşımın içerisinde barındırdığı temel mesele ise gelip tasfiye planına odaklanmaktadır. Bir taraftan, Kürt ulusal mücadelesinin geldiği boyut ve uluslararası arenaya girmesi ve yadsınacak bir durumunun kalmadığı gerçekliği dururken, diğer taraftan ise bu soruna kendi bildiği yöntemle yaklaşan Türk devletinin onsuz (PKK’siz ya da başka bir deyişle Kürtler olmadan) bu sorunu “çözme” girişimi durmaktadır.

Kürt ulusal sorunu bir kültür sorunu değildir

Her durum kendi realitesiyle birlikte ele alındığında çözüm yollarında bu realite içerisinde oluşturulmaktadır. Ancak Türk

devletinin meseleye karşı yaklaşımı ve dayattığı durum, ulusal hareketin bu yönlü bir muhataptıktan ziyade, kendisine en az zarar dokunacak şekilde, bir kez daha tasfiye çabasından ibarettir.

Kürt ulusunun kimliğinin tanımlanması ve demokratik özerklik talebi, bu aşamada en uç talep olarak durmaktadır. Ulusal kimliğin öne çıkması boyutuyla önemli bir kazanım olarak ortaya çıkan bu talep, demokrasi talebinin de gerçek karşılığı olarak algılanmalıdır. Ancak ne varki Türk hakim sınıflarının ve siyasal vesayetinin karşı çıktığı temel nokta da burası olmaktadır. Yani tüm çıplaklığıyla ortada duran sorunun özünü görmekten ziyade, çevresinde dönen tali meselelerle süreci oyalamanın ve bu ekseninde doğacak bir “çözümün” arayışı, diğer bir adıyla PKK’yi tasfiye etme çabası gütmektedir.

Özellikle son dönemlerde tartışmaların temel boyutu, ulusal kimlikten ziyade, kültürel bir kimlik derekesine indirgenerek ele alınmasıdır. Bunu da büyük bir demokrasi hamlesi olarak göstermektedir. Dolayısıyla kitleleri de bu şekilde manipüle ederek, yanıltmaya çalışmaktadır. Ancak Kürt ulusal sorununu salt bir kültür problemi olarak görmek, o ulusun demokratik haklarının dahi gaspı anlamına gelir. Bir ulusun en doğal talebi olan ayrı devlet kurma hakkı kültür problemi içerisinde ele alınamaz. Bu sorunun darlaştırılması ve olayı gerçek kimliğinden çıkarıp tali bir yöne çekmek olur. Bir alt kimlik tanımlaması şeklinde formüle edilmeye çalışılan bu durum, bir ulusun inkarının “demokratik” bir yönü olsa gerek. Devletin bu yönlü girişimi her ne kadar demokratik bir yönelim olarak algılsan da bu doğru bir tanımlama ya da tahlil olmaz. Perde arkasında yatan gerçekliği görmemek, asıl amaç

olan imha ve inkarın yeni bir biçime uyarlanmasını kabul etmek anlamına gelir. Demokrasiyle hiç bir bağı bulunmayan bu yönelim boşa düşmektedir. Doğalında lafzı edilen demokrasi de bu aşama da rafa kalkmaktadır. Bu söylemlere bel bağlayan bazı “demokratlarımız”ın ise umutsuz bekle yişleri karşılıksız kalmaktadır.

Bugün devletin dış politik hattının ana eksenini oluşturan Kürt ulusal sorunu, bırakalım bu demokratik taleplerin karşılanmasını, odayına yerleşen durum, bir tasfiyeyi gerçekleştirmek hamlesi olarak görülmektedir. Elbette ki egemen sınıflardan bunun aksi yönünde bir çözüm beklemek safdillik olacaktır. Kendi hesap defterini karıştıran Türk egemen sınıfları, tarihsel bir imhayı haklı göstererek, sorunu yine kendi minderinde ele almakta, kendi dışında kalanları ise farklı ithamlarla kurban etmektedir. PKK örneğinde cereyan eden olay, BDP üzerinde de yankısını bulmakta, top yekun olarak Kürt siyasetçileri bu minderin dışına itilmeye çalışılmaktadır. Devletin kendi vatandaşlarıyla ilgili bir sorunmuş gibi tartışılan ulusal sorunun özü tahrip edilmektedir. Sorunun özü devletin kendi vatandaşlarıyla değil, Türk ulusunun egemen sınıflarıyla Kürt ulusu arasında cereyan eden ulusal kimlik meselesidir. Merkeze yerleştirilmesi gereken olgu budur. Diğer yanılla, bunu devletin ortaya koyduğu biçimde ele almak ulusal kurtuluş savaşını “terörist” ilan etmeye götürcektir. Devlet güçleri kendi cephesinden olayı bu şekilde yorumlayarak PKK’yi “terör örgütü” ilan etmektedir. Ama diğer yönüyle bakıldığında, yani ulusal kimlik boyutuyla değerlendirildiğinde, ne Kürt ulusu ve ne de onun siyasi temsilcilerinin yaptıkları terördür. Kürt ulusal mücadelesinin temsilcileri olarak adlandırılması en doğru yaklaşım olacaktır.

Irak Federal Kürt yönetimi ve Suriye Devlet başkanı ile görüşen hükümet yetkilileri, kendi tarif ettikleri biçimde sorunu bu devletlerle de aynı minvalde görüşmekte, esas olarak PKK’nin tasfiyesini hızlandırmaya çalışmaktadır. Irak ve Suriye sınırında tampon bölgeler oluşturma, “teröre” karşı ortak mücadele ve PKK’ye silah bırakırma gibi temel gündemlerle geçen görüşme trafiği, devletin çözüm paketinin içerisinde neler olduğunu göstermektedir. Uluslararası kulvarda da sorunu salt kültürel boyutuyla ele alan Türk devleti, sorunun geldiği boyutuyla ele alış biçimi, sorunu operasyonel bir biçimde “çözme” gayreti, biri diğerini yadsıyan ikili bir durumu ortaya koymaktadır. Bir tarafta sorunun çözümünü sınırsız demokrasi ile açıklarken, diğer tarafta ise operasyonel bir yöntemle adli vak’a derekesinde ele almaktadır. Buna karşın yadsınamayacak olan iki gerçeklik de göze batmaktadır: Birincisi Kürt ulusunun ulusal bir bütünlük içerisinde olaya yaklaşımı ve sorunun çözümünü, kimliğinin tanınması şeklinde ele alınmasıyken, diğeri ise bu süreçte atılacaksa bir adım bunun muhatabının PKK ya da onun göstereceği kişi, kurum ya da çevrelere olması gerçekliğidir. Bunun dışındaki yaklaşımlar sorunun çözümünü ortaya koyan bir yaklaşımdan fersah fersah uzaktır.

Kendi kaynağını iç dinamiklerden alan bir sorunun çözümü de yine o iç dinamiklerdir. Kürt ulusal sorunu ekseninde de bunun adı Kürt ulusu ve onun siyasi temsilcileridir. Bu temsiliyeti tanımlamadan atılacak bütün adımlar biçimsel olacaktır.

Sonuç olarak

Kürt ulusunun demokratik talepleri istemi ve buna bağlı olarak geliştirmeye çalıştığı demokratik eylem çizgisi, içerisinde girdiği diplomatik ilişkiler ağı ve ortaya koyduğu talepler ekseninde kimi pasif, kimi aktivize edilmiş eylem biçimi taktiksel bir manevra boyutuyla anlaşılır, ancak stratejik bir rotaya dönüştüğünde ise kendi ipini boynuna geçirmek anlamına gelecektir. KCK operasyonları olarak yansıtılan ve onlarca Kürt siyasetçinin tutuklanmasıyla somutlanan süreç, devletin hazırladığı yeni savaş konseptinin, küçük bir tezahürüdür. Özellikle referandum sonrası bu saldırıların tırmandırılması manidardır. Kürt hareketinin bölgede örgütlediği boykotun kazanımı, hemen akabinde gelen okul boykotunun başarısı, sonrası yapılan müdahaleler, devletin sürece nasıl bir rotada yaklaşacağını da göstermiş oldu.

Kuzey Kürdistan’da otoritesini büyük oranda yitiren devlet, ulusal hareketin etkisini azaltarak çözüm adresi olarak kendisini dayatmakta ve PKK’yi ekarte etmeye çalışmaktadır. Son olarak anadil tartışmalarında, hükümet cephesinden gelen yanıt ta bu politikadan bağımsız değildir. Almanya’daki bir konuşmasında T.C. Başbakanı’nın anadil öğrenimine ve anadilde eğitimin önemine dair sözleri Kürt halkına dayatılan yaklaşımın ise tam tersi idi. Mesele Türkler olduğunda anadilde eğitimin büyük bir önem arzettiğini vurgulayanlar, Kürtlere geldiğinde tek millet, tek bayrak, tek dil dayatmasını uygulamaktadırlar. Konunun ehemmiyeti açısından bir vurgu yapmak gerekir ki, bu ikinci sınıf vatandaşlık muamelesinin yansıtıldığı bir zihniyet sorunudur. Bunun aşılması basit değişimlerle olamaz, olmamıştır da. Dünya tarihinde bunun örneklerine çok ender rastlanır.

Bir taraftan PKK’ye silah bırakması yönünde telkinde bulunulurken, diğer tarafta ise PKK’nin uğruna savaştığı ulusal talepleri “sakıncalı” olarak değerlendirip, olayı karikatürize eden bir yaklaşım sergilenmektedir. Yani bir ulusun uğruna savaştığı taleplerin hiç dikkate alınmadan, silah bırakmasını beklemek ya da bu yönlü telkinlerde bulunmak, tablonun gerçekliğine uymamaktadır. Bu sebeplerdir ki Kürt ulusu mevcut taleplerinin (ki ayrılmı hakkı da buna dahildir) karşılığını ancak kendi dinamiklerinin zorlayıcılığı ile alabilecektir.

SINIF TAVRI

İSMAİL UÇAR

Devrimci Sol’un eleştirisi ve Maoist parti gerçekliği -III-

Öncelikli olarak devrimci ve komünist hareketin kendi arasındaki ilişki ve birbirine yaklaşımları eleştirir, öneri bu bunlarla birlikte, dünya ve ülke devriminin sorunları ekseninde sürdürülen-sürdürülmesi gereken, ideolojik mücadelelenin hem oldukça yetersiz hem de olanın da geri bir kavrayışla ele alındığı tesbitinin yapılması gerekir. Kuşkusuz ideolojik mücadele bunun kavranışı noktasında toptancı bir anlayışla ‘bütün hareketler ayındır’ şeklinde bir anlayışa sahip değildir. Ancak kendimizi de dahil ederek söyleyelim ki, bu konuda toplumun kavrayışı ve pratik durumu halen ileri, olması gereken bir düzeyde değildir. Son yıllardaki tartışma başlıklarına ve bu tartışmaların ele alınış tarzına, dile vb. baktığımızda bilimsel analizden uzak karşınsındaki mahkum etme refleksinin öne çıktığı, bizce kabul edilecek durumundadır. Bu konuda hem kavrayış hem de pratik ele alış itibarıyla küçük burjuva çizgileriyle devrimci hareketin toplamı terazinin kafesini nitel bir farkla yukarı kaldırmakla birlikte, bu toplamın açık ara bayrak koşucusu da tartışmasız DHKP-C’dir. Ve görünen odur ki, ideolojik mücadeleye kusurlu yaklaşımını sistemleşmiş bir çizgi olarak ele alan bu dostlarımız, açık ara önde oluşunu sürekli kendini motive etme dinamiği olarak ele almakta ve hızına hız katmaktadır. Hem hızıyla hem de kendinden fazlasıyla memnun olan bu tarzıyla DHKP-C, doğallığında objektif durum tesbiti yapma ve bilimsel değerlendirme zemininin dışında konulara yaklaşmaktadır. Sadece yanlış yaklaşmakla kalmayıp üstelik Marksist literatürde de nasiplenmemiş ‘istediğimi söylerim’i esas jargon haline getirerek ‘kendimden başkasını tanımam’ tavrını en güçlü dinamiği olarak görmektedir,

demektedir. Peki gerçek böyle midir? Bizce değildir. Dostlarımız söylediği her sözün ve her pratiğin şaşmaz doğruluğuna inanma tutumuyla fena halde yanıltılmaktadır. Mücadelenin insan merkezli olduğunu söylemeyi, demokrasi, adalet anlayışını tartışmayı dostlarımız burjuva etkilenmeler olarak görmekteler. Dostlarımızın kaybettikleri yerlerden birinin de bu olduğunu söyleyelim. Peki kendilerinin iftar yemeklerinden mevlüt okutmalarına ve cenaze namazlarına vb uzanan, bilinen anlayış ve pratiklerini nasıl izah etmeli?! Yoksa ‘DHKP-C yapmışsa doğrudur’ mu dememiz bekleniyor. Bu gericilik ve idealizm ağacının Marksizm cılasıyla parlatılmaya çalışılması değil de nedir? Bir kongre ortamında delegelerin fikirlerini söylemesinden hareketle Maoist partiyi ‘burjuva etkilenme’, ‘sivil toplumu’lukla eleştirme rahatlığını kendisinde gören DHKP-C, yoksa kendi durumunu ‘halkımızın gelenekleri, ailenin isteği’ olarak mı açıklıyor. Buna katıksız oportünizm derler. Söz konusu olan başkasını eleştirmek olduğunda Marksizm’i, sınıfsallığı devrimci savaşı, bayrak yapan dostlarımız, Marksizm’de dinin yerini bilmiyor olamazlar. Ya da sınıf mücadelesinde mevlüt okutmak, iftar yemeği örgütlemek, cenaze namazı kaldırmak (Dursun Karataş’ın cenaze örneğinde olduğu gibi) bir ‘kutsal’ göreve yer olup olmadığını... Devrimci politika, devrimci eleştiri tutarlılık ister. Bizden ‘DHKP-C yapmışsa doğrudur’ dememiz beklenemez. Hayır DHKP-C yanlıştır. Marksizm’i kavrayışı, etkilenme dü-

zeyiyle sınırlıdır. Sınıf mücadelesi ve bunun görevlerine yaklaşım, ele alış eklektiktir, pratik hattı ise son derece kusurludur. DHKP-C’nin bedel ödeyen bir örgüt olma gerçekliği bizim onun genel çizgisindeki kusuru ve bu kusurun, kah kitlelerin geri yanlarıyla uzlaşan sağcı, kah kitlelere şiddet uygulayacak kadar sekte alan tutumunu yok saymamızı görmemezlikten gelmemizi gerektirmez. DHKP-C başkasını eleştirmeden önce kendi gerçekliğini görmeli, Marksizm’in terazisine ilk önce kendisini vurma lı ve ağızına geleni eleştiri altı altında, kendince yaratmaya çalıştığı pazara sürmemelidir. DHKP-C’nin yayın organı Devrimci Sol, Maoist partinin kongre sonuçlarına atıfta bulunarak şunları söylemektedir: “Buradaki söylemler, doğru bir bakış açısını yansıtmıyor. ‘İnsanı merkezde tutan’ gibi kavramlar, burjuvazinin öne kاردığı kavramlardır. Evet, komünistler, tüm insanlığın kurtuluşu için çalışırlar. Tüm insanlığın çıkarlarını da bizden daha fazla kimse savunamaz. Ama bugünkü ideolojik mücadele içinde, vurgulanması gereken ‘insan’ ve ona bağlı bir ‘hümanizm’ değil sınıfsallıktır. Adalette de ölçü sınıfsallık olmalıdır.” (Devrimci Sol-Sayı: 22 sf: 10) Devrimci Sol, Maoist partinin kongre sonuçlarındaki adalet anlayışı tartışmalarında ‘insanı merkeze almalıyız’ vurgusundan hareketle yukarıdaki değerlendirmeyi yapmaktadır. Devamında ise şunları söylemektedir: “Bütün bunlar alt alta değerlendirildiğinde kuşku yok ki, ihtiyatla karşılamamız gereken bir kongre karşısında olduğumuz açıktır. Savrular, burjuva, küçük burjuva düşüncelerden etkilenmeler açıktır.”

“İnsanı merkeze koymak”, “devrimci adalet anlayışını tartışmak ve zayıf yanları varsa bunu güçlendirmek” Devrimci Sol’a göre burjuva etkilenmeler oluyor. Öyle ya ödüne ‘Devrimci’ tabelası astığımız dükkanda istediğimizi satarız! Devrimcilik, devrimci adalet nasıl olsa bize tanırgisi, bunları tartışmak hele hele eleştirmek kimin hadine. Evet Devrimci Sol’un bu konulara ilişkin kavrayışı bu sınırlılık içerisinde. Kavrayış bu olunca pratik uygulamaları daha vahim ve hatta yer yer burjuvazinin uygulamalarından daha geri olmaktadır. Maoistler, “keskin devrimcilik” adına, fuhuş yaptığı gerekçesiyle saçları kesilen ve ardından kapı kapı dolaştırılarak teşhir edilen kadınlar örneğini, yine böylesi ilişkiler ağı içerisinde yer aldığı iddiasıyla mahallelerde linç edilerek öldürülenler örneklerini ‘yaşasın devrimci adalet anlayışımız’ diyerek bayrak yapamazlar. Doğrudur, sınıf mücadelesinin, devrimci savaşın doğasında burjuva hümanizmine yer yoktur. Zira bu gerçeğin altını çizirken başka bir olgu olan sınıf mücadelesi içerisinde insan faktörünün bilinçli dinamik rolü ötelenerek kabala Marksizm savunusuna düşülemez. Nihai hedef olan komünizm bunun geçiş aşamaları olan demokratik halk devrimi ve sosyalizm de insan merkezlidir. Bütün bu süreçlerin yine insan faktörü üzerinden, dolayısıyla kan ve can pahasına gerçekliğe dönüşecek olması, zaten tartışmasız bir ön kabul ve sınıflar arası mücadelenin uzlaşmaz koşullardan müteşkil olan yapısı içerisinde. En yalın ifadeyle yaşamı savunuyoruz. Ama yaşamı savunurken bunun bizim isteğimiz dışında ölümler üzerinden sağlanabileceğinin bilincindeyiz. Burada yaşam ve ölüm bir

birinden yalıtık iki ayrı şeyi değil, aynı olgunun iki ayrı yanı durumundaki zıtların birliğini oluştururlar. Yaşam mı ölüm mü? sorusu veya çelişkisi ölüm kutsanarak çözülemez. Burada merkezde olan yaşamdır. Ölüm mü-yaşam mı?, araç mı-amaç mı?, madde mi-insan mı? Gibi temeli teşkil eden konularda kafası karışık olanlar, ölümü kutsayarak ölüme yaşamın diyalektik birliğini iki ayrı vaka olarak ele alarak ‘yaşamı savunmayı’ burjuva safsata ilan ederler. Yine araç mı amaç mı sorusuna her ne kadar ‘amaç belirleyicidir-esastır’ şeklinde cevap verseler de aslında pratikleri bunun tam tersi yöndedir. Devrimci Sol’un da bugün ‘sınıfsallık’ adına hem yaptığı savunuyu hem de pratiği amaçla araçlaştıran ve aracı amaçlaştıran bir gerçekliğe işaret etmektedir. Mao yoldaş, “proleter dünya görüşü hem subjektif idealizme, hem de mekanik materyalizme karşın” diyerek, ‘insanla maddenin bir birlik halinde olduğunu ve burada insanın baş rolü oynadığını’ söylemektedir. Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi ve özellikle DHKP-C yazın asra yakın bir mücadele pratiğinden sonra, bütün bu konularda daha ileri bir çizgiyi temsil etmek durumundadır. Marksizm adına Marksizm’in canına okuyan ve yer yer de burjuvaziden daha geri yaklaşımlar, slogançılık gösterileriyle bayrak yapılmamalıdır. Eleştiri, ideolojik mücadele Marksist literatüre bağlı kalarak yürütülmelidir; hakaret, itham, karalama, saldırı vs. gibi kavgalarla bulamag yapılmış söylemlerle ancak tabanın geri duygularına seslenilebilir. Biz, devrimci hareketin buna ihtiyacının olmadığına inanmaktayız.

Tutuklanan BDP'li belediye başkanlarına yüzlerce yıl hapis isteniyor

KCK üyesi olmak iddiasıyla tutuklanan BDP Belediye Başkanları'nın davaları 18 Ekim'den itibaren görülmeye başlanacak. Kürt sorununun barışçıl yolla çözümleneceğinin gündeme getirildiği, Kürt ulusunun onlarca yıla varan mücadelesinin yarattığı kazanımların da biçilmeye ve adım adım etkisizleştirilerek devre dışı bırakılmaya çalışıldığı bir süreçten geçiyoruz.

11'i eski, 8'i yeni belediye başkanı olmak üzere, operasyonlar sırasında ilk aşamada 19 belediye başkanı tutuklandı. Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'in "İğdir"ı da aldılar, Ermenistan sınırına dayandılar" biçiminde ifadeleriyle, İğdir BDP'li Belediye Başkanı'nı hedef alan açıklamalar yaptı. Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'in açıklamaları sonrası, İğdir Belediye Başkanı Mehmet Nuri Güneş'in

tutuklanması, sürece yeni bir halka daha ekledi. BDP'nin halk desteğini arkasına alarak Kürdistan bölgesinde kazandığı belediye başkanlıklarını, hakim sınıfların her zaman hedefinde bir yerde duruyordu. Kürt ulusunun sesini kısmak ve Kürt ulusunun mücadelesinin arkasındaki halk desteğini bitirmek için yapılan bu hamle, esasta hakim sınıfların barışçı çözümlerine rağmen tek bir

şeye karşılık geliyor: Kürt ulusal mücadelesinin adım adım tasfiye edilmesi... Operasyonlar kapsamında haklarında dava açılan ve tutuksuz yargılanmalarına karar verilen 3 eski, 3'de yeni belediye başkanı ile birlikte, haklarında dava açılan belediye başkanlarının sayısı 26'ya yükseldi. Belediye başkanlarına yönelik "ortak suçlamalardan" en dikkat çe-

kici olanı "kamu alanında örgüt faaliyeti yürütmek" suçlaması oldu. Yargılanan belediye başkanlarıyla ilgili bir başka unsur da, Bölge'deki 23 il belediyesinin oluşturmuş olduğu ortak çatı örgütlenmesi Güneydoğu Anadolu Belediyeler Birliği'ne (GABB) üye olmaları ve GABB çalışmalarına katılmaları oldu. Açılan davalarda, belediye başkanları için, yüzlerce yıl ceza isteniyor.

Savunmalar Kürtçe yapılacak

Amed, Siirt, Mardin, Şırnak, Urfa, Batman, İstanbul ve İzmir'de KCK yapılanması içinde yer aldıkları iddiasıyla yapılan gözaltılarda haklarında dava açılan ve aralarında 12 belediye başkanının da bulunduğu 104'ü tutuklu toplam 151 kişinin yargılanacağı dava 18 Ekim'de Amed'de görülecek. "KCK operasyonları" adı altında tutuklanan ve 18 aydır hakim karşısına çıkmayı bekleyen Kürt siyasetçileri, görülecek davanın ilk duruşmasında savunmalarını Kürtçe yapacak. 14 Nisan 2009'da başlayan "siyasi operasyonlar" ile tutuklanan ve aralarında kapatılan DTP yöneticileri, belediye başkanları, insan hakları savunucuları ve çok sayıda Kürt siyasetçinin de bulunduğu 104'ü tutuklu 151 kişinin yargılandığı KCK davasının ilk duruşması, pazartesi günü Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlanacak. Duruşma için yapılan hazırlıklar so-

nuçlanırken, yargılanacak siyasetçilerin yazılı ve sözlü savunmalarını Kürtçe yapacakları öğrenildi. Diyarbakır Adliyesinde özel olarak hazırlanmış bir salonda görülecek olan duruşmada, Kürt siyasetçilerin kimlik ibrazını, sözlü ve yazılı savunmalarını Kürtçe sunacağı ve savunmalarının mahkemede Kürtçe okunmasını talep edecekleri bildirildi. Tutuklu bulunan Kürt siyasetçilerinin avukatlarının verdiği bilgiye göre savunmaların Kürtçe yapılmasının nedeni; Kürt dili, kimliği ve kültürü üzerinde uygulanan yasaklara dikkat çekmek. Yapılacak savunmalarda Kürt halkının yasaklanan anadili konusunda da devlet yetkililerinin ve hükümetin duyarsızlığına vurgu yapılacaktır.

'İddianame asılsız'

BDP Eşbaşkan Yardımcısı ve Hukuk Komisyonu Başkanı Meral Daniş Beş-

taş, iddianameyi incelediklerinin ve iddianame içerisinde son derece abartılı ve legal siyasetin demokratik kurum, kuruluşlarının illegalize edildiğini söyledi. Beştaş, davada yargılananların BDP ve DTK üyesi olmasına rağmen 3 bin 326 yıl ceza istendiğini kaydetti. Beştaş "14 Nisan'dan bu yana yapılan operasyonlarda gözaltına alınanların üzerinde bir çakı dahi çıkmamışken, bir çoğunun silahlı örgüt üyeliğinden yargılanması çok garip" dedi. Bu davanın Kürtler için T.C. tarihi boyunca görülüş en önemli davalardan biri olduğunu söyleyen Beştaş, davanın temel amacının Kürtlerin demokratik mücadelelerini engellenmek ve Kürtleri susturmaya yönelik olduğunu kaydetti. Beştaş, hükümetin Kürtsüz Kürt sorununu çözme yaklaşımından vazgeçmesini isteyerek, KCK dosyasından yargılananların derhal serbest bırakılması istedi.

Mahkemenin karşısına çadır kurulacak

Beştaş, davanın temel amacının Kürtlerin demokratik mücadelelerini engellemeye ve Kürtleri susturmaya yönelik olduğunu kaydetti. Herkesi davaya karşı sorumlu davranmaya çağırarak BDP Diyarbakır İl Başkanı Nijad Yaruk ise, davayı kalabalık kitlelerle takip edeceklerini söyledi. Yaruk, davanın takibi için adliyenin önünde bekleyecek vatandaşlar ve heyetler için adliyenin yanında bulunan "Yıldız Parkı'ndaki cafe ve arkasındaki boş alanda çadır kuracaklarını söyledi.

Mardin KCK davasında 7 tahliye

15 Ekim Günü Diyarbakır Adliyesi'nde görülen duruşmada KCK üyesi olduğu iddia edilen 7 kişi serbest bırakıldı. Yapılan duruşmada Lokman Ekenek, Erdal İrmak, Sedat Dağ, Mesut Almak, İpek Güneş, Reşat Kaymaz ve Şemsettin Solhan tahliye edilirken, 11 kişinin tutukluluk halinin devamına karar verildi.

Roj Tv Susturulamaz

11 Ekim'de, Roj TV emekçileri, başkent Brüksel'de ki AB binalarının bulunduğu Shuman Meydanı'nda toplandı. Roj TV emekçileri, televizyonları üzerindeki uluslararası baskıları protesto ettiler. Roj TV çalışanları, yaptıkları eylemde, Fransızca "Roj TV Kürt Halkının Sesidir" yazan pankart açarak boyunlarına İngilizce "Basın özgürlüğü nerede?", "Halkın sesi susturulamaz", "Roj TV 40 milyon sesidir", "Roj TV'ye özgürlük" yazan dövizler astılar. Çalışanlar, baskıları protesto eden sloganlar atıldılar.

Avrupa Komisyonu önünde bir saat süren eylemden sonra, çalışanlar, televizyonları hakkında kapatılma davasıyla ilgili dosyayı, AB Parlamentosu'na vermek üzere komisyon önünden ayrıldılar.

Roj TV çalışanları protesto gösterilerini Avrupa Parlamentosu (AP) önüne giderek, orada da devam ettirdiler. AP önünde yaklaşık 30 dakika süren protesto eylemi sırasında Avrupa Parlamentosu milletvekili, AP-Kürt Dostluk Grubu Başkanı Jürgen Kluthe, Roj TV çalışanları ile yaptığı görüşme sonrası şu açıklamaları yaptı. "Önümüzdeki hafta içerisinde AP'de yapılacak olan toplantıda Roj TV'ye yapılan baskıları görüşeceğiz ve bu toplantıda Roj TV adına bir kişiyi de davet edeceğiz" dedi.

Danimarka'yı nefretle kınıyoruz

Roj TV üzerindeki baskıları protesto etmek amacıyla Van'da iki günlük oturma eylemi yapıldı. Feqîyê Teyran Parkı'nda yapılan eyleme BDP Van İl Eşbaşkanı Fevziye Şıran, Cüneyt Caniş, Belediye Başkanı Bekir Kaya, İl Genel Meclis Başkanı Semira Varlı ve kentte faaliyet yürüten demokratik kurum temsilcileri destek verdi. "Kes nikare Roj Tv bêdeng bike", "Roj Tv susturulamaz" pankartının açıldığı eylemde, parkın duvarlarına ise, "Roj Tv halkın sesidir susturulamaz", "Dengê zimanê Kurdî Roj Tv'ye", "Kirli medya sussun özgürlüğün sesi konuşsun", "Uluslararası NATO Roj Tv'yi karartamaz" dövizleri asıldı. Oturma eylemi yapan kitle adına konuşma yapan BDP Van İl Eşbaşkanı Cüneyt Caniş, Roj Tv'nin açıldığı günden bu yana Kürt ulusunun sesi, kulağı ve gözü olmaktan öte özgür basın anlayışının temel taşı niteliği taşıdığını söyledi. Hükümetin, Danimarka ve dış güçlerle yaptığı kirli pazarlıklar sonucu Roj Tv'nin kapatılma kararının veriliğine dikkat çeken Caniş, "Biz bu kirli pazarlıkta yer alan AKP hükümetini ve özgürlükten dem vuran Danimarka'yı nefretle kınıyoruz" dedi..

ÖCALAN: Süreç tasfiyeye dönüktür

Öcalan, "Bu hükümet döneminden önceki komplo dönemlerini siyah komplo dönemleri olarak nitelendirebiliriz. Şimdi yaşanan komplo dönemi ise yeşil komplo, yeşil kontra dönemidir" diyerek, yaşanan sürecin PKK'yi tasfiye etmek üzerine kurulduğunu açıkladı. PKK lideri Abdullah Öcalan, dördüncü komplo dönemi ile karşı karşıya kaldığını ve sürecin PKK'nin tasfiyesine dönük olduğunu belirttiği açıklamaların daş unlara vurgu yaptı: "Benim açımdan Erdoğan'ın konumu netleşmiştir. Kesin bazı şeyleri artık rahatlıkla söyleyebilirim. Hakkari olayı kesin kontra eylemiyse eğer, örgütle bir ilgisi yoksa, bu durum bazı şeyleri gösteriyor. " "Şimdi yaşanan komplo dönemi ise yeşil komplo dönemidir. Siyah komplo dönemleriyle bu yeşil komplo dönemi birbirinden farklıdır. Siyah komplo dönemlerinde JITEM'e, kontraya, itirafçılara sınırsız yetki verilmişti; sokak başlarında, her yerde adam öldürme yetkisi verilmişti. Mesela sokak ortasında Musa Anter'i öldürdüler, bunun gibi Diyarbakır'ın birçok sokağında gündüz ortasında ve diğer birçok şehirlerde insanlarımızı öldürüyorlardı. Bu yetki bizzat devlet tarafından onlara verilmişti. O dönemde Türk Gladio'su bizzat en üstte bağlıydı. Tansu Çiller, Doğan Güreş bunlar emir veriyorlardı. Bütün bu cinayetler bunların bilgisi dahilinde gerçekleşiyordu. Şu anki komplo döneminde eski tarz cinayetler, fail-

i meçhuller işlenmez. Hakkari olayı biraz farklıydı. Daha sonra buna değineceğim. Eskiden bu cinayetleri Gladio işlerdi, Gladio'nun bu cinayetleri işlemesi için tam yetki verilmişti. Ancak bu yeşil komplo döneminde eski tarz Gladio-kontra yok. Öyle tek tek cinayetle sokak başlarında, şurada burada adam öldürmek olmaz bu dönemde. Yeni bir anlayış yeni bir tarz olarak artık herşey Erdoğan'ın bilgisi dahilinde gerçekleşir, Erdoğan'ın bilgisi olmadan kimse cinayet işleyemez, kimse cinayet işleme yetkisine sahip değil."

31 Ekim'e de çekileceğim

"Ben aslında daha evvel çekiliyordum. Ancak bana geldiler, 2006'da benden barış için yardım istediler. Ben de 2006'da barış için ateşkes çağrısında bulundum. Şimdi daha iyi anlıyorum ki 2006'daki aslında bir tasfiye planıymış. O döneme ilişkin bir araştırma yapılmalıdır. Bu tarihten itibaren beş yıldır ben burada barış için çaba sarf ediyordum. 31 Ekim'e 15 gün kaldı. Bu ayın sonuna kadar bekleyeceğim. Ben 31 Ekim'in sonuna kadar eğer çözüm amaçlı gelmezlerse kelimde gitse bundan sonra kanışmayacağım. Bu oyuna gelmeyeceğim, bana çözüm temininde gelmezlerse hiçbir açıklamada yapmayacağım. Eğer bana çözüm amaçlı gelirlerse de ben o zaman kendi görüşümü belirtirim.

Ama özet olarak şunları söyleyeyim: Daha önce de belirttiğim gibi "iki protokol" görüşümü tekrarlayacağım. Birincisi güvenlik protokolü, ikincisi demokratik haklar protokolü, anayasa bunun içindedir. Ben daha önce yazdığım mektupta da bu iki protokol hususunu belirtmiştim. Devlete ve Kandil'e yazdığım mektupların cevabını da henüz alamadım. 31 Ekim'e kadar bekleyeceğiz ondan sonra ben yokum, aradan çekileceğim ve artık süreci KCK götürecektir, KCK kendi kararını kendisi verir. İşte 'orta yoğunluklu savaş' kapıdadır. Her türlü savunma, öz savunma konumlarını güçlendirirler. Halkla birlikte bu işi yürütürler. Dün sınır ötesi operasyon izni veren tezkere de meclisten geçmiş. Meclisin gizli görüşmesi oldu, bunun ne kadar gizli olduğu da ortada. Diyarbakır ve bölgedeki STK'lar da devletin, hükümetin bu soykırım politikaları konusunda çok bilgi sahibi değiller, bilmiyorlar. Devlet soykırım politikalarını uyguladığında hiç fark yaratmaksızın tüm Kürtleri bu soykırıma dahil edeceklerdir. Onlar öyle bireysel çıkarlarla, birkaç holdingle yaklaşıyorlar ama yarın gelişebilecek yönelimlerin kendileri de altında kalırlar. Ama bir çözüm formülleri yoksa, o zaman en azından devletin bu kültürel soykırım politikalarına alet olmasınlar, bu öyle şu veya bu partiye oy vermek, referandumda evet veya hayır meselesi değildir."

KCK: Tehlikeli bir noktaya doğru gidiyor

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı, "Açık ki mevcut gidişat sürdürülen siyasi ve askeri operasyonların gölgesinde tehlikeli bir noktaya doğru seyretmektedir" dedi. KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı, son günlerde artan operasyonlar, sınır ötesi saldırı tezkeresini, hükümet yetkililerinin yaptıkları açıklamaları değerlendirdi. KCK yaptığı açıklamada, eylemsizlik kararına HPG'nin harfiyen uyduğunu belirterek, "Kürdistan Özgürlük hareketi olarak 30 Eylül 2010 tarihinde gerçekleştirdiğimiz basın toplantısında, açıkladığımız ateşkes çerçevesine güçlerimiz harfiyen uymaktadır. Ancak Türk devlet güçlerinin tarzı ateşkes koşullarını zorlayan bir konumda devam etmektedir. Yine AKP hükümetinin Kürdistan özgürlük hareketine dönük kullandığı üslup ve yürüttüğü diplomatik faaliyetler, sürecin anlayışına ve ruhuna denk düşmeyen, Kürt sorunun demokratik çözümünde samimiyet içermeyen bir duruşu sergilemektedir." dedi.

Demokratik haklar mücadelesine yönelik saldırılar sürüyor

Hakim sınıflar tarafından son süreçte tımandırılan baskı ve sindirme politikalarına her geçen gün yenileri ekleniyor. Özellikle referandum sonrası süreçte devrimci-demokrat-yurtsever kesimlere yönelik çeşitli yalan ve iftiralar eşliğinde bir saldırı furası başlatılmış durumda. Bu saldırıların son ayağı ise DHF faaliyetçilerine yönelik çeşitli yer ve zamanlarda yaşanan saldırılar. Bursa'da çeşitli zamanlarda yapılan eylem ve etkinliklere katıldıkları gerekçesi ile DHF faaliyetçileri ve İşçi-Köylü okullarına yönelik 'suç ve suçluyu övmek' gerekçesi ile soruşturma başlatıldı. "Suç" gerekçesi olarak ise 2008, 2009 ve 2010 yıllarında Bursa'da düzenlenen 1 Mayıs eylemlerine katılmak, DHF flaması taşımak, İbrahim Kaypakka-ya'ın anmak ve basın açıklamalarına katılmak gösterildi. Yine benzer gerekçelerle Dersim DHF faaliyetçilerine yönelik davalar açılmış durumda. Son olarak Munzur vadisi üzerinden yapılmaya çalışılan baraj projelerine karşı eylemlere katıldıkları gerekçesi ile bir çok DHF faaliyetçisine soruşturma açılmış durumda.

Demokratik haklar mücadelesinin ileriye taşıyalım

DHF söz konusu saldırılarla ilgili olarak yaptığı açıklamada, hâkim sınıfların yıllardır dillerinden düşürmediği "demokratikleşiyoruz", "özgürlüklerin yolunu açıyoruz"

söylemlerinin, ezilen milyonlar açısından sonu gelmez baskı ve sindirme politikaları-maruz kalmak olduğunu belirtti. DHF açıklamasında şunlara vurgu yaptı: "Son haftalarda, TAYAD, ESP, SDP ve TÖP üyelerine dönük saldırılar güncelliğini korumaya devam ederken, bu saldırı dalgasına bu kez de Bursa'da DHF ve Partizan üye ve taraftarlarına, Dersim'de ise DHF üye ve taraftarlarına yönelik yeni baskılar, kovuştur-malar da eklendi. Emperyalizmin iktisadi krizi derinleştikçe, uşaklarının işbaşında olduğu yan-sömürgelerde de ekonomik, sosyal ve siyasal hak gaspları, zorbalık ve devlet terörü de hız kazanıyor" diyerek yaşanan saldırıların arka planında yatan gerekçelere vurgu yaparak açıklamayı şu şekilde sonlandırmaktadır "Ülkemizi emperyalizme peşkeş çekmekte sınır tanımayan sömürücüler, ezilen milyonlara dönük saldırılarını daha da boyutlandıracaklarını ilan etmektedirler.

Fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, sokaklarda... karşı karşıya kaldığımız işsizlik, güvencesizlik ve geleceksizlik maruz kaldığımız baskıların temel nedenlerini oluşturmaktadır. Sömürücüler bu nedenle ezilenlerin örgütlü kuvvetlerine yönelmekte ve onları etkisizleştirmeye çalışmaktadır. Çünkü sömürü düzeninin yıkım politikalarını rahatlıkla uygulayabilmesi ezilen milyonların örgütsüz ve tepkisiz olmasından geçmektedir.

Tam da bu nedenle en temel demokratik hakları savunmak dahi sömürücüler açısından 'suç' ilan edilmektedir. Ezilenlerin devrimci, komünist önderleri ve şanlı mücadele tarihleri 'suçlu' ilan edilmektedir. 'Suç ve suçluyu övmek' gerici saldırılarla ilerici, devrimci dinamikleri bastırmaya ve giderek düzen içine hapsedmeye çalışan hâkim sınıflara cevabımız, politik kitle faaliyetlerinde derinleşmeye devam ederek sömürü düzeninin işçilerimiz, köylülerimiz, gençlerimiz, kadınlarımız ve çeşitli ezilen kesimlerimiz üzerindeki oyunlarını bozmak olacaktır. DHF bu inançla başta üye ve taraftarları olmak üzere bütün ilerici-demokratik-devrimci güçleri görevlerine daha fazla sarılmaya, yüksek politik bilinçle, cesaretle ve cüretle demokratik hakları için mücadeleyi ilerletmeye çağırılmaktadır.'

Faaliyet baskılara karşın büyüyor

Hozat DHF faaliyetçilerine yönelik artan yoğun baskılar devam ediyor. İlçede sivil polisler tarafından gazetemizin köy köy gezererek dağıtımını yapan ve yine halkın sorunlarını dinleyen DHF çalışanlarına keyfi kimlik sorma, defalarca keyfi ceza yazma, takip esnasında ilçe dışında havaya tabancayla ateş açma gibi baskılar uygulanmakta. Dersim'de halkın yeni demokrasi kuvvetlerini bağınna basıp yayınlarını ve mücadelesine omuz vermesi devletin bölgede estirdi-

ği baskı terörünün şiddetlenmesine vesile olmaya devam ediyor. Gazetemiz dağıtımçılarına ve DHF üyelerine yönelik baskıların artıran kolluk kuvvetleri, önüne geçemediği demokratik haklar mücadelesinin çalışmalarını bu sefer değişik yöntemlerle engellemek istiyor. Sivil polisler köylülere baskı yapıp, DHF çalışanlarını illegal örgüt çalışanları olarak gösterip korku ortamı sağlayarak, bölgede hakim olmak istiyor. Köylülere, "DHF'lilerin kimlerle görüştüğünü söylemezseniz, sizin için iyi olmaz" şeklinde tehditler yağdıran kolluk kuvvetleri, halkı terdirgin ederek çalışmaları engellemek istedi.

'Mücadelemiz büyüyerek sürecek'

Polisin bu tutumuna karşı DHF'liler ise mevcut sistemin, polisiyle, MİT'yle, askeri ve savcılarla yaptığı bütün baskılara rağmen yeni demokrasi mücadelesinin bölgede hakim olacağını vurguladılar. Demokratik hakları için mücadele etmenin ve gerçekleri yazan Devrimci Demokrasi'nin dağıtım ve çalışmalarının suç olmadığını belirten DHF ve gazetemiz çalışanları, "Egemen sınıfların yalnızlaştırma politikaları ve engelleme çabaları halkın örgütlü gücüne çarpacaktır. Köylerde, şehirlerde, okullarda, fabrikalarda, hapishanelerde, kısacası yaşamın her alanında yaygınlaşarak, yeni bir dünya ve yeni insan yaratma hedefiyle devam edecektir." dediler.

Dersim'de eğitimcilere ve öğrencilere saldırı

DERSİM- Mazgirt İlçesi Akpazar Belde-si'ndeki Süleymanpaşa Lisesi'nde, jandarmalar tarafından öğrencilere yönelik gözaltı saldırıları gerçekleştirildi. Olaya tepki gösteren Eğitim-Sen'liler ise, korucu saldırısına maruz kaldı.

Lise müdürü Aslı Aşkan'ın sevgilisi olduğu önu sürülen polislikten atılan Nurettin Üzün, okula gitti. Üzün okulun bahçesinde karşılaştığı öğrencilerle, "Geleceğin PKK'lıları gidin dağa çıkın. Burada ne işiniz var" diye sataştı. Öğrenciler, "Bize böyle laf söyleyemezsin, her gün gelip okulda huzursuzluk çıkarıyorsunuz. Okuldan gidin sizi istemiyoruz" diyerek karşılık verdi. Bunun üzerine Üzün, "Okul müdürü benim eşim istediğim zaman gelirim. Çekilin etrafımdan PKK'nın p....çileri" dedi.

Öğrenciler gözaltına alındı

Bu sözler üzerine bir grup öğrenci Üzün'e müdahale ederek vurmaya başladı. Bahçede bulunan öğretmen ve öğrenciler araya girerek, kavgayı güçlkle ayırdı. Okuldan ayrılan öğrenciler hakkında şikayette bulundu. Şikayet üzerine okula gelen jandarma ekipleri 8 öğrenciyi ders esnasında gözaltına aldı.

Öğrencilerin gözaltına alındığını öğrenen belde sakinlerinin tepkisi üzerine,

liseli gençler ifadeleri daha sonra alınmak üzere serbest bırakıldı. Öğrencilerle kavga eden Nurettin Üzün ise bir süre jandarma karakolunda tutulduktan sonra, özel bir araçla gizlice belde dışına çıkarıldı.

Korucular, sendikacılara saldırdı

Olayın bildirilmesi üzerine Tunceli Eğitim-Sen Şube Başkanı Mehmet Ali Arslan başkanlığını yaptığı bir heyetle beldeye geldi. Öğrenciler sağlık ocağında kontrolden geçtiği sırada beldeye ulaşan heyet, burada öğrencilerle görüşmek istedi. Ancak, geçici köy korucusu olduğu belirtilen 25 kişilik bir grup, tartıştıkları heyet üyeleri ve öğretmenlere saldırıp, kadın öğretmenlere hakaret ve küfürler etti. Saldırıda sendika yöneticisi Erkan Eslek ile Hasan Taşkın, dövüldü. Saldırıda Eslek'in başı yarıldı. Korucuların hakaret ve küfürlerine maruz kaldıklarını belirten 5 kadın öğretmen, Mazgirt Savcılığı'na giderek, korucular hakkında suç duyurusunda bulundu. Yaşananların ardından Eğitim-Sen Şube Başkanı Arslan, öğrenciler, veliler ve öğretmenlerin de katıldığı bir basın açıklaması yaptı. Arslan, Jandarma Karakol Komutanı ve geçici köy korucuları hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi. Arslan, polislikten atılan Nurettin

Üzen'in sık sık okula gelip öğrencilere sözlü saldırıda bulunup, sataştığını söyleyerek, şu ifadelerde bulundu: "Bu şahıs dün de öğrencilere 'PKK'nın p....çileri şeklinde hakaret ve tahrik edici laflar söylemiş. Öğretmenlerin araya girmesiyle ortam yatışırken şahıs yine tahrik edici konuşmalar yapmış ve öğrencilerle kavga etmiştir. Okul müdiresinin jandarma karakolunu araması üzerine 8 öğrencimiz dersten gözaltına alınmıştır. Olayı öğrenir öğrenmez biz de sendika olarak gelip durumla ilgili bilgi almak istedik. Ancak karakol komutanı bizimle görüşmedi ve bizi öğrencilerle görüştürmedi. Oraya gitmemizden rahatsız olan karakol komutanı ifadeleri saatlerce sürdürerek bir provokasyon da hazırladı. Bu esnada koruculardan bir tanesi karakola gidiyor komutan ya da başka biriyle görüşüyor. Görüşmeden sonra dışarı çıkarak korucuları topluyor ve Nurettin Üzen'i kaçırmak için korucuları öğrenci ve öğretmenlere saldırtıyor." Benzer saldırıların yeni olmadığını ifade eden Arslan, "Kürtler, Aleviler ve demokratlar benzer saldırılara maruz kalıyor. Aynı okulda Çiğdem Nazman adlı üyemiz de korucuların tehdit ve saldırılarına maruz kaldı. O zaman da bunun önu alınmazsa başka olaylar olur dedik ve dün de bu dedimiz çıktı" dedi. Arslan, Hasan Taşkın isimli üyelerinin de korucular tarafından

ölümle tehdit edildiğini açıkladı.

'Saldırı öldürme kastıyla yapıldı'

Korucuların saldırısında başından yaralanan sendika yöneticisi Erkan Eslek, saldırının direkt öldürme kastıyla yapıldığını, "Olayın ardından bu kentte örgütlü bir sendika olarak buraya geldik. Öğrencilerle kavga eden şahsın öğretmenlerin resimlerini çekip karakola götürdüğü yönünde bilgiler de var. Bizim amacımız eğitim vermek ama birileri Tunceli'de eğitimi bitirmek istiyor. Öğrencilere ağır hakaret eden o şahıs neden okula geliyor" dedi.

'Bize sürekli hakaret ediyor'

Olaya karşın ve bir süre gözaltında tutulan öğrencilerden M.D., Nurettin Üzün'ün sürekli okula gelip, kendilerini sataştığını söyledi. M.D., "Müdür hanımın eşiyim diyordu, hep onun makamına giderdi. Okuldaki her şeye karşıyor, bizleri azarlıyordu. Dün de okula geldi ve bize 'Siz okumazsınız, gidin dağa çıkın burada ne işiniz var, PKK'nın p....çileri" dedi. Bizde bu duruma dayanamayıp ona saldırdık ve kavga ettik. Bize çok ağır hakaretlerde bulundu, bunlar ilk değil" dedi. Öğrenciler, okul müdiresi Aslı Aşkan ile Nurettin Üzün'den şikayetçi olduklarını söyledi.

Dersim'de üniversite var fakat...

DERSİM - Altyapısı olmayan "üniversite" öğrencilerinden tepki almaya devam ediyor. Dersim'de AKP hükümetinin "her ile bir üniversite" şı-arıyla 2009 yılında Tunceli Üniversitesi kurulmuştu. Bannma, ulaşım, laboratuvar ve alıcı ihtiyaçları giderilmeden bölümler açılan üniversiteye ülke genelinden birçok lise mezunu yönlendirildi. Birçok öğrenci bu sene de aynı tabloyla karşılaşırken birçoğuyusa çoktan memleketine geri döndü.

Var olan yurtlar ihtiyacı karşılamıyor!

Tunceli Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerin barınma sorunlarını gidermek için Atatürk Mahallesi'nde kurulan YURT-KUR'a ait kadın-erkek karma yurdunda çeşitli sorunlar geçen dönem olduğu gibi bu dönemde devam etmekte. Geçen yıl askeriyenin kullanımına verilen yurt binasında gerekli düzenlemeler yapılmadan bina öğrencilerin kullanımına açıldı.

400 öğrenci dışarıda!

Geçen yıl üniversitede bulunan 8 adet derslik yaklaşık 1000 öğrencinin derslik sorununu çözmezken, bu yıl öğrenci sayısının 2 katına çıkması ile birlikte sorun had safhaya çıktı. Üniversite yönetimi ise ders programlarını zorlamalı bir şekilde bölerek sorunu çözmeye çalışıyor. Yaklaşık iki haftadır açık olan okulda ise yine barınma sorunları can alıcı noktada duruyor. Ülkenin çeşitli yerlerinden gelen 400'e yakın öğrenci henüz bir yere yerleşmiş değil. 400 öğrenci barınacak yer bulamazken bu sayının ek kontejandan gelen öğrenci sayısı ile birlikte 700'e çıkacağı tahmin ediliyor.

İlçelerde durum daha kötü!

Tunceli Üniversitesi'ne bağlı bölümlerin ilçelerde açılması, durumu daha da kötü bir hale getiriyor. Mazgirt, Ovacık, Nazımiye ve Çemişgezek ilçelerinde öğrencileri büyük sıkıntılar bekliyor. Dersim'in Çemişgezek ilçesinde açılan bilgisayar ve kimya bölümü öğrencileri mağdur durumda. Ülkenin çeşitli yerlerinden gelen öğrenciler önce okul yönetimiyle görüşüp buraya geldiklerini belirttiler. Ancak okula geldiklerinde ne okul ne de yurt yönetimiyle görüşemediklerini aktaran öğrenciler, sorunlarının çözülmesini bekliyorlar. Derslerin 1-2 ay ya da dönem sonuna kadar Çemişgezek Halk Eğitim Binası'nın bodrum katında görüleceği yönünde beyanlara sitem eden öğrenciler, rektörlüğün bu uygulamasına karşı bir hafta süreyle okula gitmeme kararı aldı. Ayrıca öğrenciler okul başlangıcında kendilerinden 547 TL yurt parası kesildiğini, buna rağmen yurtları kullanmadıklarını bildirdiler. Şuan açıkta kalan öğrencilerin nereye ve nasıl yerleştirilecekleri belli değil. Dersim'de üniversite eğitiminin bu gerçekler içerisinde sürmesi, devletin bölgeyi ne amaçla ele aldığını gösteriyor. Devlet öğrencilere sadece müşteri gözüyle bakmaktadır.

300 bini aşkın öğretmen işsiz durumda

Dersim Eğitim-Sen Şubesi, yaklaşan Öğretmenler Günü ile ilgili bir basın açıklaması yaptı. Eğitim-Sen Tunceli il binası önünde toplanan öğretim emekçileri buradan PTT il binası önüne yürüyerek bir basın açıklaması yaptı. Yürüyüş sırasında sık sık, "TMK özürlü, çocuklar suçsuz", 'zafer direnen emekçinin olacak', 'savaşa değil eğitime bütçe' vb. sloganlar atıldı. PTT il binası önünde Eğitim-Sen dönem sözcüsü Mehmet Ali Aslan basın metnini okudu. Aslan "5

Ekim dünya Öğretmenler Günü'nü sorunlarla karşılıyoruz." ifadelerini kullanarak, "AYÖP'te örgütlenen işsiz öğretmenler iş talebini her gün alanlarda dile getiriyor, ancak hükümet onlara rağmen bildiğini okuyor. Düşük ücretli, güvencesiz çalıştırma politikalarına hız veren hükümet öğretmen adaylarının sorunlarını çözmek yerine bu durumdan faydalanmayı tercih ediyor. Üstelik skandal sınavlar düzenleyerek, yüz binlerce öğretmenin hayatını karartıyor. Durum bu kadar ciddi iken 300

bini aşkın öğretmen işsiz durumdadır." diye konuştu.

'Hükümet yıldırma politikası izliyor'

Hükümetin çalışma yaşamındaki anti demokratik yaklaşım ve politikalarına karşı yalnızca vermenin bedelleri istediğini dile getiren Aslan, "Bir çok yöneticimiz ve üyemiz adli ve idari soruşturmalara, sürgünlere ve ayrımcı politikalara maruz kalıyor. Bu gün Ayhan Kurtulan ve Yaşar Uşar arkadaşlarımız

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nü hapishanede koğuşlarda kutluyorlar. Bu durumdan yalnızca eğitim emekçileri değil öğrenciler de nasibini alıyor. TMK'dan kaynaklı, halen çocuklarımız hapishanede tutulmaktadır. Parasız eğitim istedikleri için Ferhat Tüzer ve Berna Yılmaz adlı iki üniversite öğrencimiz halen tutuklu bulunuyor" dedi. Açıklamaya DHF, Partizan ve Halk Cephesi katılım sağlayarak destek verdi.

TEKEL işçileri, Tek-Gıda İş Sendikası önüne ‘demir attı’

TEKEL işçileri, Tek-Gıda İş Sendikası'nın mücadelerine sırt çeviren tutumuna karşı bir adım atarak, direnişlerine yeni bir halka daha eklediler. TEKEL işçileri İstanbul'a gelerek Tek-Gıda İş Sendikası'nın Levent'teki binasının önünde, direniş çadırlarını yeniden kurdular. Tek-Gıda İş Sendikası Başkanı Mustafa Türkel'le görüşmek isteyen işçiler, bütün çabalarına rağmen Türkel'in kendileriyle görüşmeyeceğini öğrendiler. Sendika binasına girmeye çalışırken, polis barikatıyla karşılaşan TEKEL işçileri, "Kendi evimiz

diye geldiğimiz sendika binasından, içeri bile alınmadık" dediler.

“Mücadele kararlılığımız devam ediyor”

TEKEL işçileri sendika binası önüne çadırlarını yeniden kurarken direnişin yeni başladığını söylediler. Direniş çadırlarını yeniden kuran TEKEL işçilerinden Arzu Güneş, 78 gündür kar, çamur demeden direndiklerini ve TEKEL'in özelleştirilmesiyle birlikte mağdur olduklarını belirtti. Aylara yayılan direnişleri sonrası, Tek-Gıda İş Sendika-

sı'nın hiçbir şey yapmadığını söyleyen Güneş, Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu'ya şöyle seslendi: "Bize verdiğiniz sözleri tutun." Arzu Güneş açıklamalarına şöyle devam etti: "Alınan eylem kararlarının uygulanması için sendika yöneticileriyle görüşmeye geldik. Ancak sendika bahçesinde, polis ablukasıyla karşılaştık. Sendika yöneticileri bizlerle görüşmek istemiyorlarmış. Onu öğrendik. Aylardır sendika bizi oyalıyor. Sonuç alana kadar mücadelemiz sürecekt" dedi.

78 gün Ankara'da çadırlar kurarak eylem yapan

ve 4/C'ye geçmemek için direnen işçiler, 4/C'ye geçmelerinin ardından işsiz kaldılar. 4/C'ye geçmeleri için kendilerini yönlendiren sendikaya karşı tepkilerini dile getiren TEKEL İşçileri, bu süreçte birlikte işsiz kaldıklarını anlattılar. TEKEL işçileri, Tek-Gıda İş Sendikası'nın, direnişi boyutlandırmak için hiçbir şey yapmadığını belirttiler. Sendikalarının kendilerine verdiği, eylem sözlerini tutmasını beklediklerini belirten işçiler, haklarını alana kadar süresiz olarak oturma eylemi başlattıklarını açıkladılar. Mücadelelerine kaldık-

ları yerden devam edeceklerini belirten işçiler, "79. günden itibaren, direniş yeniden başladı" dediler.

TEKEL işçilerinden Malatya Tekel işçisi Halil Acar, sendikann aldığı her karara uyduklarını, ancak sendikann kendilerine söz verdiği eylem takvimine uymadığını belirtti. Ankara'dan ayrıldıktan sonra illerde de eylemler yaptıklarını, ancak sendikann, kendilerine hiçbir şekilde destek vermediğini aktaran Acar, "Sendika bizim evimiz, haklarımızı alana kadar mücadelemiz sürecekt" dedi.

Ölümleri protesto eden işçilere hapis

Tuzla'daki işçi katliamlarını protesto eden işçiler hakkında 3 yıl hapis istendi.

Emekçilerin hak taleplerini saldırılarla bastıran devlet, benzer bir örneğe daha imza attı. 27 Şubat 2008'de tersanelerde taşeron işçi cinayetlerine karşı bir eylem örgütlendi. Temmuz 2007 ile Şubat 2008 arasındaki yedi ayda 18 taşeron işçisinin ölümünü protesto eden işçiler, polisin saldırısına maruz kalarak gözaltına alınmıştı.

Aradan geçen 28 ayın ardından işçiler hakkında 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na

muhalafetten üç yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı.

Taşeron karşıtlığı “suç” sayıldı

İşçilerin 3 yıl hapsinin istendiği iddianamede işçilerin eylem sırasındaki, "Taşeron sistemi kaldırılсын", 'Günlük 7.5 saatlik çalışma süresi ve iki çay molası', 'Semtlere servis hakkı' talepleri, "suç" hanesinde sıralandı.

İşçilerin polis şiddetine maruz kaldığı ve sonrasında şikayette bulunduğu olaylardan polislerle ilişkin hiç bir ses seda çıkmazken, işçilerin 3 yıl cezasının istendiği iddiana-

mede akla ziyan ifadeler yer aldı. Tuzla Savcısı Ali Bahadır tarafından hazırlanan iddianamede: "İkaza rağmen slogan attıkları, yolu araç ve yaya trafiğine kapattıkları ve ellerinde, 'Taşeronluk sistemi kaldırılсын', 'Ağır ve tehlikeli işkolu yönetmeliği uygulansın', 'İşçi güvenliği işçi sağlığı tedbirleri alınsın', 'Taleplerimiz: Günlük çalışma saati süresi 7.5 olarak acilen hayata geçirilsin, ücretlerin ödenmesi ana firma tarafından tam ödensin, saat 10.00 ve 15.00'te çay molası ile sosyal haklarımız verilsin, semtlerimize servis hakkı verilsin',

'İşyerinde sömürölme, iş cinayetlerine kurban gitmek kaderimiz değil, örgütsüzlüğümüzün sonucudur', 'İşçiler birleşin ölümleri durdurun', 'İnsanca çalışmak, insanca yaşamak istiyoruz' şeklinde pankart taşıdıkları, geçişe engel oldukları, dağılmadıkları..." ifadeleri ile işçilerin "suç"ları sıralandı... "Suç"ları bu şekilde sıralayan Bahadır, aralarında sendika üyeleri ve tersane emekçilerinin de bulunduğu 75 kişi hakkında üç yıl hapis cezası istedi. İşçiler hakkında 3 yıl hapsin istendiği davanın ilk duruşması 1 Kasım 2010'da görülecek.

Pamuk üreticileri borç batağında

Urfa'nın Viranşehir ilçesinde pamuk hasadı yapan çiftçiler, verimin çok düşük olduğunu ve elektrik kesintileri nedeniyle tarlalarını gerektenden az sulamak zorunda kaldıkları için böyle bir sorunla karşılaştıklarını belirttiler. Viranşehir'li üreticiler, GAP suyunun Viranşehir'e gelmemesi nedeniyle, sondaj ile su çıkartarak üretim yaptılar. Sondaj sırasında ve daha sonrasında suyun yerin onlarca metre altından çıkarılırken enerji ihtiyacı gündeme geliyor. Elektrik kullanarak suyu çıkarmak zorunda kalan üreticiler, aynı zamanda Artezyon kuyusu açarak üretim yaptılar. Artezyen kuyusu açmak, oldukça maliyetli bir iş. Üreticiler artan maliyetler ve üretimin istenen seviyede olmaması nedeniyle borç batağına sürüklenmiş durumdalar. Borçlarını ödemekte zorlandıklarını belirten köylülerden Halil Mutlu şunları söyledi: " 60 bin lira harcayıp artezyen kuyusu açtık. Artezyen kuyusunun açılması sırasında maliyeti karşılayamadık. Tefecilerden borç paralı aldık. Ancak borçlarımızı ödeyemediğimiz için, borcumuz katlanarak arttı. Ayrıca elektrik borçlarımızı ödeyemeyecek durumdayız. Geçen yıl dönüm başına, 550 kilo pamuk almıştık. Bu yıl sadece 300 kilo çıktı" dedi. Mutlu, bu yıl elektrik kesintilerinin çok yaşandığını, bu nedenle ihtiyacın altında sulama yapabildiklerini belirtti. 2010 yılında verimin neredeyse % 50 oranında düştü.

günü anlatan Mutlu, pamuk fiyatının % 100 artmasına rağmen hiçbir şey kazanamadıklarını belirtti. Mutlu ayrıca şunları söyledi: "Verimin düşmesiyle birlikte, tohum, gübre, sulama ve işçilik masraflarını karşılayamıyoruz. 12 kişi bu toprakları geçiyoruz, zor durumdayız" dedi. Diyarbakır'ın Karacadağ bölgesinden Viranşehir'e gelen ve pamuk toplayarak yaşamını sürdüren Ahmet Yıldız adlı işçi, iki kardeşi ile birlikte çalışmaya geldikleri halde, masraflarını bile zor karşıladıklarını ve pamuk üretiminin düşmesinin kendi aldıkları ücretlere de olumsuz yansıdığını belirtti. Viranşehir'in Başmaklı Köyü'nde 60 yıldır çiftçilik yaptığını söyleyen Ahmet Yavuklu da, hükümetin tarım politikasını eleştirerek, "GAP Harran bölgesinin dışına çıkmadı. Buranın arazileri Harran Ovası'ndan daha verimli ve bereketli araziler, her türlü ürün yetişiyor. Yıllar önce buralara iyi yağış düşerdi. O zaman buğday, mercimek ve üzüm yetişirdik. Fakat şimdi kuraklık var. Susuz hiçbir şey yetişmiyor. Bu nedenle bölge halkı borçlanarak artezyenler açtı. Artezyen açan halka devlet destek vermek yerine, elektrik faturaları verdi. Elektrik faturaları o kadar çok ki, bunu ödeyecek gücümüz yok. Eğer bu faturaları ödemeyi denesek, tüm arazilerimizi bırakıp gitmemiz gerekecek" dedi.

Ataması yapılmayan öğretmenlere 3 yıl ceza

ANKARA- Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu (AYÖP) üyesi 51 öğretmen hakkında eylem yaptıkları gerekçesiyle üç yıl hapis cezası istendi. Abdi İpekçi Parkı'nda 15 Ağustos 2010 günü eylem yapan AYÖP üyesi öğretmenlere açılan davada öğretmenlerin "atamaya veya seçime tabi bütün memuriyet ve hizmetlerde istihdam edilmekten yoksun bırakılmaları" istendi. İddianamede öğretmenlerin eylem sırasında polisin dağılma uyarısına uymadıkları ve slogan atarak eylemlerine devam ettikleri, devam eden

olaylar esnasında da polisin zor kullanarak gözaltına almak zorunda kaldığı gibi ifadelere de yer verildi. İddianamede öğretmenlerin uyarıya rağmen dağılmaması gerekçe gösterilerek 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalafet etmek suçundan 1 yıl ile 3 yıl arasında değişen hapis cezası istemiyle yargılanması gerektiği belirtildi. AYÖP üyesi öğretmenlerin duruşması 16 Şubat 2011'de Ankara Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülecek.

Sağlıkta dönüşüm halkın canını yakacak

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), 30 Eylül 2010 tarihinde Sağlıkta Dönüşüm Programı (SDP)'nın devamı olarak gündeme getirilen Genel Sağlık Sigortası uygulamasının, sağlıktaki yaşanan süreçte dair yeni hiçbir şey getirmeyeceğini aksine, hak kayıplarına yol açacak bir sürecin yakın olduğuna dikkat çekti.

"Sizi hastane ayırımından kurtaracağız", "SSK ilaç kuyruklarına mahkum olmayacaksınız", "Hepinize eşit, adaletli sağlık hizmetinin verilmesini sağlayacağız", "Ka-

yıt dışı ödemeler ve bıçak parası tarih olacak", "İsteyen istediği hastaneye, istediği doktora gidecek, doktor para ilişkisi kalmayacak" gibi söylemlerle kamuoyuna servis edilen Genel Sağlık Sigortası, SES tarafından, halkın güvenli ve ücretsiz tedavi olma haklarını gasp eden bir uygulama olarak nitelendirildi. SES, bu uygulamanın sosyal güvencesi olan insanlara yeni yükler getirdiğine ve var olan hakların da geri alındığına vurgu yaptı.

Sağlık emekçileri tarafından yapılan basın

açıklamasında SGSS yasasıyla getirilen uygulamaların, hastaları mağdur etmeye yönelik uygulamalar olduğu ve hastaların bu durumu hissedecekleri bir sürecin geldiği belirtildi. Hastanelerde halkın cebinden giden paraların daha da artacağı ve hastaların artık ilaç, tıbbi malzemeler ve muayene katkı/katılım paylarını ödeyeceklerini belirten SES, halkı bu uygulamalara karşı sessiz kalmamaya çağırdı. SES basın açıklamasını şu ifadelerle bitirdi: "Emekçiler, ezilenler, yoksullar, kadın-

lar ve geniş halk kitleleri bu sürecin mağduru olmuşlardır, ancak bu süreçte 'dur' diyecek olan da yine bu kesimlerin vereceği ortak mücadeledir. Sağlığın metalaştırılmasına karşı bugüne kadar savunduğumuz herkese eşit, nitelikli, ulaşılabilir, sağlık haklarının finansmanının, ödendiğimiz vergilerden karşılanacağı bir sağlık sistemi için ve yine 'Herkesin Sağlıklı Güvenli Gelecek' için mücadelemiz devam edecektir" denildi.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

Dursun BAŞTUĞ

Sendikaların en küçük parçasında bile olmak!

Bugün emeğin kayıt dışına çekildiği, esnekleştiği ve kadrolu, tam zamanlı, güvenceli işçi sayısının azaldığı koşullarda ve özellikle sendikaların önemli oranda üye kayıplarına uğradığı, gittikçe sınıf için itibar edilmeyen kurumlar haline geldiği günümüz koşullarında, sendikaların en küçük parçasında yer almanın mantığı ne olabilir. Sınıfın kaçtığı yerde bizim işimiz ne?

Doğrudur, sendikalar gittikçe kan kaybediyorlar. Sadece ülkemizde de değil bütün dünyada kan kaybediyorlar. Üretim ve yönetim organizasyonundaki köklü değişimler sendikaların da kimyasını bozdu.

Eski üretim sistemine göre kendilerini konumlandıran sendikalar, yaşanan değişimlere ayak uyduramamaya krize girdiler. Krizin nedenleri ve çıkış yolları ayrı tartışma konusu. Ancak şunu ifade edebiliriz, bu krizin asıl nedeni sendikaların ve işçi sınıfının sınıf hareketinin öncülüğünden ve perspektifinden uzak olmasıdır. Kendisini sistemin sınırlarına hapsetmiş bir anlayış en nihayetinde o sistemin devamına hizmet eder. Marks ve Engels'in Komünist Manifesto'da ifade ettikleri 'Günümüze kadar tüm toplumların tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir' sözü bize şunu öğretiyor: Toplum içinde var olan her mü-

cadele doğrudan veya dolaylı sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Biz de sendikaları bu çerçevede ele alıyoruz. Doğru olan da budur. Bu çerçevede yürütülen bir sendikal anlayışın, kriz süreçlerini öyle veya böyle aşarak mücadelenin önemli dinamikleri haline gelmesi hiç de zor olmaz. Bugün içinde geçtiğimiz süreç tam olarak böyle bir süreç. Bu açıdan özellikle sendikaları sınıf mücadelesinin bir parçası olarak gören devrimci ve komünistlerin var olan sendikaların en küçük parçalarında olması önemli bir yerde duruyor. Dışındaki, özellikle kayıt dışındaki, işçilerin de bu sendikalarda veya yaratılacak yeni

sendikal oluşumlarda örgütlenmelerinin önünü açacak çalışmalar yapılmalıdır. Somut bir örnek vermek gerekirse; örneğin SES bir taraftan doktorları, hemşireleri örgütlerken diğer taraftan hastanedeki işçileri ve özellikle taşeron işçilerini de örgütlemelidir. Yine diğer sendikalar için de bu örnek verilebilir. Yine özellikle, kayıt dışındaki işçilerin dağınık ve parçalı olan dernek tarzı örgütlenmelerini, meşruluğu temel alarak, birleştirerek sendikalaşmalarını sağlamalıyız. İşkolu sendikacılığı aşarak birleşik örgütlenmenin içine girilmelidir. Yasalar bu durumu engellese de meşruluk temel alınarak başarılabılır. Ta-

rimimizde bu pratiğin sonuç getirdiğini gördük. Tüm bunların olabilmesi için de özellikle yeni demokrasi güçlerinin ilk önce kendi sendikalarında olmak üzere yaprağın kıpırdadığı her yerde, rüzgârı fırtınaya çevirmek için çalışmalıdırlar. Bu sendikalarda, görevin küçüğü büyüğü demeden görev almak ve bu görevleri en iyi şekilde yerine getirmeliyiz. Eğer bir sendikann en ufak bir çöpü kaldırılacaksa mümkünse bunu biz kaldırmalıyız. Bu şekilde bu sendikaları sınıf mücadelesinin önemli mevzileri haline getirebiliriz. Yeterki sabırlı ve inatçı bir çalışmanın içine girelim.

İstanbul'da 8 Mart'ı kutlayan kadınlara dava

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle İstanbul, Kadıköy'de 6 Mart günü düzenlenen mitingün tertip komitesi üyeleri hakkında, 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet suçlamasıyla dava açıldı. Kadıköy Cumhuriyet Savcılığı'nın hazırladığı iddianamede, miting sırasında PKK lideri Abdullah Öcalan lehine sloganlar atıldığı halde tertip komitesi üyelerinin bu sloganları önleyici ted-

birler almayarak 2911 Sayılı Kanuna muhalefet suçunu işledikleri öne sürüldü. İddianamede, tertip komitesi üyeleri Rahime İldemir Bayrak, Çiğdem İlker, Ezgi Üçkardeşler, Hacer Akar, Canan Ari, Gülistan Taşkiran ve Meliha Varışlı'nın, TCK'nın 53 ve 54. maddeleri uyarınca cezalandırılması istendi. Kadıköy 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nde görülecek davanın ilk duruşması, 29 Mart'ta görülecek.

Tertip komitesi üyelerinden Rahime İldemir Bayrak, "Demokratik açılımdan söz edildiği bir dönemde, bu tür anti-demokratik kararlar alınmasına hep birlikte tepki göstereceğiz" dedi.

Adana'da da 8 Mart'ı kutlayan kadınlar yargılandı

Adana'da da 8 Mart Mitingi Tertip Komitesi üyeleri hakkında dava açılmıştı. Davanın yapılan ilk duruşmasında,

tertip komitesi üyesi yedi kadın, iddiaları reddederek beraatlarını istedi. Duruşma 31 Aralık'a ertelendi. Duruşmanın ardından Adana Kadın Platformu üyeleri, İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması yaptı. Platform üyesi Sevil Aracı tertip komitesine açılan davaları gözdağı olarak niteleyerek, "Bu yargılamalara sebep olan zihniyet demokratik kuruluşlarda çalışanları düzmece senaryolarla tutuklayan zihniyet ile aynıdır" ifdalarını kullandı.

Tacize karşı olmak suç olarak gösterildi

Dersim'in Pertek ilçesinde geçen yıl bir lisede öğretmen tarafından cinsel istismara uğrayan öğrenci için Eğitim-Sen tarafından yapılan basın açıklamalarına katılanlara, Pertek Kaymakamlığı tarafından soruşturma açıldı. Eğitim-Sen bu durumu protesto etmek için Pertek'te bir basın açıklaması yaptı. Yeni Demokratik Sendikal Birlik'te basın açıklamasına katıldı.

Pertek Belediyesi önünde toplanan kitlerle buradan sloganlar eşliğinde kaymakamlık önüne kadar yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık "Savcı uyuma tacizciyi tutukla", "Kaymakam istifa", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "baskılar bizi yıldıramaz" sloganları atılarak kaymakamlık önüne gelindi. Burada Eğitim-Sen Dersim temsilcisi Mehmet Ali Aslan basın açıklamasını okudu.

Cinsel istismar bir devlet politikası haline dönüşmüştür!

Aslan konuşmasında "Özelde Dersim halkı, genelde Kürt halkını savaş teknikleri ile dize getiremeyen klasik statükocu devlet yaklaşımı yozlaşma silahına sarılmıştır ve bunu bütün ku-

rumlarıyla, bütün yönleri ile uygulamaktadır. Pertek'te geçtiğimiz eğitim döneminde yaşanan cinsel istismar hepimiz biliyoruz. Bu durum karşısında Pertek halkı ve onun temsilcileri duyarlı davranmış, tacizci öğretmen hakkında gerekenin yapılmasını istemiştir." ifadelerine yer verdi.

Tacizci öğretmen korunuyor, vatandaşlar suçlu bulunuyor!

Açıklamanın devamında ise; "Yıllardır, onurumuz, geleceğimiz, kültürümüz ve çocuklarımız için direndik; soruşturmalar, baskılar, sürgünler, ölümler ve katliamlar yaşadık; ama direnmekten ve mücadele etmekten vazgeçmedik. Şimdi bu soruşturmalarda bizi mücadele etmekten alıkoacaklarını düşünüyorlarsa bir kez daha yanılıyorlar. Bundan sonra da olayın takipçisi olacağımızı ve tüm bu sorumlular karşısında gerekenin yapılmasını bekliyoruz" ifadeleri kullanıldı. Ardından Pertek kaymakamlığına ifade verilerek basın açıklaması sonlandırıldı. Basın açıklamasına DHF, Partizan ve EMEP de destek verdi.

Tecavüzcüler kutsanmaya devam ediyor

Devlet verdiği kararlarla tecavüzleri teşvik etmeye devam ediyor. Kadına yönelik şiddeti her fırsatta taçlandıran devletin son skandalı ise 15 yaşındaki tecavüz mağduru E.C.'nin zanlılarını serbest bırakmak oldu. Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Kavakbaşı beldesinde yaşayan E.C. aralarında koruculunun da bulunduğu 4 kişinin tecavüzüne uğramıştı. Olay E.C.'nin rahatsızlanarak kaldırıldığı hastanede, hamile olduğunun anlaşılması sonucu ortaya çıkmıştı. E.C. sosyal hizmetler kurumuna yerleştirilirken tecavüzcüler de Mutki Cumhuriyet Savcılığı'nın kararı ile tutuklanmıştı.

Yaşı tecavüze uygun çıktı!

Aralarında devlet görevlisi ve köy korucularının da bulunduğu 4 kişi, 4 ay sonra Bitlis Ağır Ceza Mahkemesi'ne çıkarıldı. Görülen ilk duruşmada, söz konusu tarihte E.C.'nin kimlik yaşının 15 yıl 6 ay

olduğu için çocuk sayılmayacağı, karar ehliyetine sahip olduğu gerekçesiyle 4 kişinin tahliyesine karar verildi. E.C.'nin babası, Mutki Devlet Hastanesi'nde çalışan Feyyaz Açıktepe isimli memurun, 'E.C.'yi soyup elini ayağına bağladıktan sonra cep telefonu ile çıplak görüntülerini aldı ve bu görüntülerle kızını tehdit ederek korucular ve bazı kişilerle birlikte olmaya zorladığını' belirtti.

E.C.'nin ifadeleri önemsenmedi

Tecavüzcüleri ödüllendiren devlet mağdur E.C.'nin ifadelerini ise gözardı etti. E.C., Açıktepe'nin "Eğer kimseye söylersen seni de, anneni de, babanı da öldürürüz" şeklinde tehdit etmesinin ardından köy korucusu Cezmi İldeş, bakkal Cedit Özebay ve İstanbul'dan köye misafirliği gelen Yunus Emre isimli kişilerin de kendisine zorla tecavüz ettiğini belirtti.

Nefrete karşı yasa şart!

ANKARA- Eylem yapan LGBTT (Lezbiyen Gey Biseksüel Travesti Transseksüel) üyeleri kendilerine yönelik cinayetlere karşı meclisten "Nefret Suçları Yasası" çıkarılmasını istediler. Birçok ilden Ankara'ya gelen LGBTT'liler Meclis önünde ve Sakarya Caddesi'nde eylem yaptılar. Meclis önünde bir araya gelerek burada yaptıkları eylemin ardından Sakarya Caddesi'ne yürüyen grup, cinayetlere ve ayrımcılığa karşı taleplerini dile getirdiler. "Transfobik nefrete karşı bize bir

yasa lazım" yazılı pankart açarak Sakarya Meydanı'nda LGBTT bireyleri adına basın açıklamasını Serra Can yaptı. Son dönemde artan nefret cinayetleri nedeniyle kaygılı olduklarını söyleyen Can, trans bireyler olarak, istihdam, eğitim, sağlık gibi alanlarda sistematik ayrımcılığa maruz kaldıklarını, polis şiddetine uğradıklarını, nefret cinayetleri ile öldürüldüklerini dile getirdi. Yetkililerin kendilerine karşı umursamaz davrandığını, cinayetlerin araştırılmadığını akta-

ran Can, nefret cinayetleri sonrası kovuşturma evresinde adli birimlerin "ağır tahrik" indirimiyle zanlıları ödüllendirdiklerini ifade etti. "Nefret Suçları Yasası" için meclisi acilen çalışmaya davet eden Can, toplumsal barış ve huzur için, farklı kesimlerin taleplerinin dahil edileceği bir yasa çalışmasının zorunlu olduğunu dile getirdi. Can, "Gelin, hep birlikte nefreti değil, toplumsal huzur ve barış talebini yüceltelim" dedi.

Köylü kadınlar demokratik haklarını istiyor

İzmit'in Bayraktar Köyü'ndeki kadınlar, 'yeter artık' dedi, eşitlik ve sosyal güvence istedi.

Sabah erken saatlerde kalkıp gün boyu ev işlerini yapan, hayvanlara bakan, tarlaya giderek emek harcayan ve aldığı ürünü de traktörle pazara götürüp satan köylü kadınlar, güvencesiz

bir geleceklerinin olduğunu belirterek, yaşamlarının her alanında güvence istediklerini ifade ettiler.

Güvenceli yaşam, güvenceli gelecek istiyoruz

Sorunlarını dile getirmek için bir araya gelerek açıklama yapan kadınlar adına

konuşan Sultan Avdan, şunları söyledi: "Sektörü omuzlayan bizleriz. Kendi adına ve hesabına bağımsız çalışanlar yeni yasaya göre sigortalı olmak zorunda. Ancak kırsalda çalışan sadece erkek çiftçi sayılıyor. Hem cinsiyet ayrımcılığına son verilmeli hem de sosyal güvenceye kavuşturulmalıyız. Ya-

sal olarak kadının sigortalı olma hakkı olsa da, kırsalda yaşayanların ekonomik durumu göz önüne alındığında ailede kadının sigorta primi yatırması çok olanaklı değil. Bizler kadın çiftçilerin yüzde 50 indirimli sigortalı yapılmasını istiyoruz."

Beklendiği gibi mahkemeden sonuç çıkmadı

Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde taşeron temizlik işçisi olarak çalışan Türkan Albayrak, Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş Sendikası'na üye olduğu için 8 Temmuz'da işten çıkarıldı. Albayrak, 8 Temmuz'da işten atılmasının ardından hastane bahçesinde çadır kurarak, işe geri dönmek için mücadele başlattı. Beykoz'daki Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde çalışırken işten atılan ve 89 gündür hastane bahçesinde kurduğu çadırdaki direnen temizlik işçisi Türkan Albayrak'ın işe iade davasının ilk duruşması 6 Ekim 2010 tarihinde yapıldı. Taşeron temizlik işçisi olarak beş yıldır çalıştığı Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde "sendikal faaliyetleri" nedeniyle 9 Temmuz'da işten atılan Türkan Albayrak'ın avukatı Şükriye Erden, Üsküdar'daki Çiçekçi Adliyesi'ne geldi. Albayrak'a destek için Çiçekçi Adliyesi önünde toplanan kitle, "Sendikasıylaştırmaya, Taşeronlaştırmaya, İşten Atılmalara Karşı Direnelim" Devrimci İşçi Hareketi(DİH) yazılı pankartla adliye önüne geldi. Burada toplanan kitle "Türkan Albayrak Yalnız Değildir", "Taşeron İşçisi Köle Değildir" sloganlarını atarak mahkeme salonuna girdi. Mahkeme başlamadan önce hakim, mahkemede slogan atılmasına izin vermeyeceklerini bunun mahkemeyi etkilemeye yönelik bir tutum olduğunu belirtti. Davalı tarafın katılmadığı duruşmada Albayrak'ın avukatı Şükriye Erden, davanın işe iade davası olması nedeniyle ispat yükünün işverene ait olduğunu belirtti. Dava 22 Kasım 2010 tarihine ertelendi.

Adliye çıkışında basına açıklamaya yapan avukat Şükriye Erden, sendikal tazminat ve işe iade davası olmak üzere, Paşabahçe Devlet Hastanesi ile taşeron şirket Piramit A.Ş.'ye dava açtıklarını belirtti. DHF, İstanbul Tabip Odası, DİSK, Petrol-İş, Kristal-İş, Genel-İş Sendikası, Konut-İş Sendikası, TAYAD'lı Aileler, Halk Cephesi, Mücadele Birliği, KÖZ, Petrol İş Kadın Der-gisi, Sosyalist Feminist Kolektif, direnişte olan tersane işçisi Zeynel Kızılarslan ve sanatçılar Mehmet Esatoğlu, Özcan Yaman, Türkan Albayrak'a destek için adliyeye geldiler. Mahkeme çıkışında Devrimci İşçi Hareketi (DİH) tarafından yapılan basın açıklamasında, Türkan Albayrak'ın bütün haklarından vazgeçmesi için dayatılan sözleşmeyi imzalamadığı ve işçilerin tamamını sendikaya üye yaptığı için işten atıldığı belirtildi. Açıklamada Türkan Albayrak'ın direnişinin kazanımla sonuçlanmasının, taşeronlaştırmaya karşı mücadele eden bütün işçilerin kazanımı olacağı dile getirildi.

Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde taşeron temizlik işçisi olarak çalışan Türkan Albayrak, Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş Sendikası'na üye olduğu için 8 Temmuz'da işten çıkarıldı. Albayrak, daha önce de Telekom'da çalışırken yine sendikalı olduğu için işten atılmış ve mahkeme kararıyla işine iade edilmişti. Türkan Albayrak, 8 Temmuz'da işten atılmasının ardından hastane bahçesinde çadır kurarak, işe geri dönmek için mücadele başlattı

Devrime tutunarak yürümek

Varlık gerekçelerini unutanlar zor basamaklarında yenilirler!

Şu hataya genellikle ve sık sık düşölür; bir yanla ilgilenirken diğer yanı unutmak! Ya da klasik deyimiyle, “sola bakarken sağa düşmek”, tersinden “sağa bakarken solu gözden kaçırmak!” İşte bu, en yaygın yapılan hatalardandır. Dolayısıyla bu hataya karşı kendi kendini kontrol biçiminde bir uyarıcılığı ve uyanıklığı işletmek önemlidir.

Büyük bir tasfiyeci dalgalanmanın yaşandığını gözü-kulağı olan ve düşünebilen herkes bilir. Bu tasfiyeciliğin esasta karşı-devrimin geliştirdiği stratejik plan veya yürüttüğü emperyalist süreçle anlam kazandığı, inkar edilemez bir doğrudur. Bu bakımdan devrimci cephenin mücadele dikkatini buna yöneltmesi ve yongunluk merkezini buraya çevirerek strateji ve taktikler belirlemesi devrimin mantığına uygundur. Nitekim nitelikli devrimci cephe gücü oramında bu hedefte odaklanmış durumdadır da. Fakat bunu yaparken gözden kaçırdığı veya yeterince eğilmediği bir yan var. Şöyle ki, bu tasfiyeciliğin kendisine etkilerini tam olarak hesaplayamamış ve karşı önlemler almadı da zayıf kalmıştır. Yani, içe dönük ideolojik durumu pekiştirme görevini zayıf bırakarak, tasfiyeciliğin çok daha sinsice kendisini vurduğunu fark edememiş ve gerekli önlemleri alamamıştır. İçinde peydahlanan bir çok eğilimin tasfiyecilikle bütünleştiğini genel olarak görememiştir.

Mesele şöyle irdelenmelidir: Emperyalist gerici ile feodal-faşist sınıfların yapmak istediği nedir? Hedefledikleri şey, devrimin ayakları altındaki toprağı çekip alarak, bu devrimciliği düzen içine alıp yutmak değil midir? En özlü olarak, devrimi tasfiye etmek değil midir? Hiçbir kuşkuyla yer yok ki öyledir. Devrimi ideolojik-siyasi-kültürel nitelikleriyle koflaştıran, akabinde pasifize ettiği bu hasmını pratik sahada da sırtını yere getirerek ebedi istihata çekmek istiyor. Eğer bunlar doğru ise (ki, doğrudur), o zaman devrim saflarındaki her gevşeme, her negatif eğilim, her geri tutum, niyetinden bağımsız olarak karşı-devrimin tasfiye saldırısına hizmet eden bir yerde durur. Bu devrimin de devrimcinin de kendisini inkar anlamına gelir. Bu durumda her şey karın devrimde ısrar etmek tek doğru devrimci tavrıdır. Unutmamalıyız ki, geriye doğru attığımız her adım karşı-devrimin ekmeğine yağ sürerek tasfiyeci emelini güçlendirir.

Komünist ve Devrimci yapılarıdaki çözülmenin, gevşekliğinin, moralsizlik ve ruhsuzluğun bizzat tasfiyeciliğin başka bir türü olup, egemen sınıfların elindeki tasfiyeci süngerin vantuzları olarak içimize sirayet ettiği, maalesef devrimci yapılan sarstığı doğrudur. O halde düşmana karşı silahlандığımız gibi, içimizdeki yaralara da neşter vurup ideolojik savaşı geciktirmeden başlatmalıyız. Tasfiyeciliğe karşı devrime tutunmak elzemdir. Devrim tüm fedakarlıklara, en ağır bedellerin ödenmesine ve uğruna ölmeye değerdir.

Zorlukları yenmek, hatta “dayanılmaz” şeklinde abartıyla tarif edilen en büyük zorlukları yenmek hem mümkündür, hem de şarttır. Devrimci ve komünistler için öncelikli bir görevdir. Bunu söylemek siyasi düzey açısından en sıkıcı ve en zor olanıdır. Çünkü bu, devrimciliğin abc’sidir ve bunu bir birimize öğütlemek seviyenin düşme yansıması veya geriliğidir. Yazık ki, tekrar etmek zorundayız. Her şey nesnel bir zeminin karşılığı ise, realiteyi görmek durumundayız. Gerçekliği yok sayarak onu düzeltemez veya onu küçümse-

mekle yetinmeyiz. Küçümsemek hiç doğru değildir. Küçümseyenlerin genellikle kendilerinin küçük olduğu, neredeyse kesin bir doğrudur. Büyük-küçük tüm sorunlar aşılacak, çözülmek, giderilmek durumundadır. Küçüğüne eğilmeyen, büyüğüne kalkışamaz. Komünist devrimcilerin gerici düzen ve siyasi iktidarı yıkmaya hedefi olduğunu herkes bilir. komünistler, hatta devrimciler, bu azami görevle yola çıkar ve bunu bilimsel düzeyde açıklayarak gönüllü bir uğraş olarak kabul edip yürütürler. Fakat buna kalkışırken öncelikle kendilerinden başlamayı, kendilerini dönüştürüp geliştirmeyi ön adım olarak görür, unutmazlar. Komünistlik veya devrimciliğin olağan doğası buradan başlar. Kendilerini hazır hissederek ve örgütleyerek çevresini örgütler ve oradan siyasi iktidar hedefine uzanarak devrimi örgütler. Bütün bunların zorluklardan azade kolaylıklar içinde olacağını varsayan bir komünist ve devrimciye rastlanmaz.

Gel gör ki, meselenin hepsi bu değil, bu kadar basit değildir. Bu da işin doğası dışında değildir elbet. Bilimsel inançları bu olan komünist devrimciler, pratiklerinde her zaman bu teorik doğruya ayak uyduramazlar. Yani, zoru alt etme (veya “gerçekçi olup imkansız isteme”) teorik ilencilikle hareket ettikleri halde, sosyal pratiğin karşısına çıktıklarında maalesef teorik doğruya ters düşölüp, pratik olarak bu doğru değiştirilmektedir. Özcesi, teori-pratik/söz-eylem birliğini kurmakta zorlanırlar, başarısız kalan da olur. Bütün bunlar bir yere kadar anlaşılır olan şeylerdir. Fakat anlaşılır olmayan veya anlamakta zorlanılan bir durum var ki, bu son derece gariptir. Şöyle ki, devasa devlet makinesine, ordularına, zor ve şiddetli meydan okuyan bu devrimci cevher, sıra kendi zorluklarını yenmeye geldiğinde büyük bocalamalara girmektedir.

Kısacası, düşman ile doğanın tüm zorluklarına yiğitçe göğüs geren o bazılar, yoldaşlarının veya içinde bulundukları mekanizmanın barındırdığı sorunlar zorluğuna göğüs gerememektedirler. Bunda, sorunu elbette ki etrafı görmek, öyle tartışmak gerekmektedir. Bireylerdeki kusurlar kadar, onları sarımsalayan kolektif ortam ve koşullar da kuşkusuz rol oynarlar. Toplumsal şartlar, komünist-devrimci hareketin konjonktürel şartları, somut hareketin koşulları vb vs kapsamlı tablo kesinlikle etkendir. Dolayısıyla, mesele söz konusu bireylerin suçlamak ve sorunu böyle izah etmek değildir. Fakat, komünist devrimcilerin dış etkenlere karşı direncinin olmaması veya belirgin biçimde zayıf olması kabul edilemez. Şartların esiri olan devrimci kişilik açık ki, devrimci açıdan sorunludur. Anlaşılması güç olan şeylerden biri, düşmana karşı mücadele dirayeti gösterilmesine karşın, ideolojik düşmana karşı veya iç sorunlara-zorluklara karşı mücadele basireti gösterilememiş olmasıdır. Bu neyi açıklar? Düşmana karşı gösterilen dirayetin görüntüde olduğu, özünde ise bunda zayıf olduğunu açıklar. Sınıf kinimizin, bilincimizin, devrimin inancımızın zayıf olduğunu kanıtlar bu. Aksi halde kendi sorunlarımızla boğuşmaktan yorgun düşmemiz, tasavvur edilemezdi. Devrimci donanımın sağlam döşenmesinin gerekliliği görev olarak açığa çıkar burada.

Düşmanı yenmek için azmedeceksek, kendimizi “yenmeyi” de başarmalıyız. Nasıl olur da ilerletme, geliştirme ve değiştirme göreviyle yükümlü olduğumuz hatalarımızı veya zayıflıklarımızı devrimci mücadelenin önünde bent görebilir ve bu gerekçeyle dümeni burjuva yaşama çevirebiliriz? Komünistlik veya devrimcilik bu kadar kaba-saba biçime soku-

lup basite indirgenemez. Tabii ki, düzeltilmesi gereken hatalar, aşılması gereken yetersizlikler vardır. Pek tabi ki, bütün bunlar kolektif planlamalar temelinde ele alınıp aşılabacağı gibi, devrim ve parti karşısında sorumluluk sahibi her bireyin de çabası gerektirir. En önemlisi de, bunların giderilmesi belli bir emeği, zamanı ve bilinçli devrimci çabayı gerektirir. Nasıl ki ortaya çıkan gerçek belli bir süreç ve gelişmelerin neticesinde gündeme gelmiş ise, giderilmesi, değiştirilip dönüştürülmesi de öyle belli bir süreci gerektirir. Bundan daha tabii olan ne olabilir ki?

Devrimciler, özellikle de komünistler, hiçbir zaman sorunsuz, sültilman kolay koşullar düşünecek şekilde hareket etmezler. Çelişkinin evrenselliğini kavrayarak, onun her şeyde, her organizmada, her yerde olacağını bilirler. Bu, sorunsuz, kusursuz, dört başı mamur tam bir gerçeğin asla olmadığı-olamayacağını kabul anlamına gelir. O halde mükemmeliyetçi, hata kabul etmez ve ideal koşulları idealize etmenin temelsiz olduğu; bunun da karamsarlığa dönüp ters tepeceği açıktır. Gerici feodal-faşist sınıflar ve hatta emperyalist dünya geriliğinin siyasi temsilcileri ve akla gelebilecek her yaşam statüsü, istisnasız bir şekilde sorun ve çelişkilerle yüz yüze varlıklarını sürdürürler. Türk hakim sınıfları aralarındaki klik çatışmalarıyla büyük çatışki ve sorunlar göbeğindeir örneğin. Ancak tüm bunlara rağmen, bu sınıf küklerinin siyasi iktidarı yönetmeyi terk etmemekte, düzenini bozmamaktadır. Ya da feodal-faşist düzenin koşullarıyla darboğaza sürdüğü esnaf, can çekişen çiftçi-üretici üretim faaliyetini terk etmiyor. Ta ki, bir askeri darbe olup “şapkasını alıp gitmek” zorunda kalana kadar ısrar devam eder. Gerici sınıflar ve küçük-burjuva kesimler bu dirayeti gösterdikleri halde, ideolojik-siyasi olarak devrimci olan yoldaşların tüm esaslarda birleştikleri yoldaşlarının kabaahatlerinden ötürü, kendilerinin de hedeflerinden kolayca vazgeçmesi olağan olabilir mi? Bir devrimcinin kendi doğal vazifelerini kendisine engel göremek yenkenleri indirmesi talihsiz bir an, anlaşılmaz kadar kötü bir tutumdur.

Nerede mükemmel olan bir şey vardır? Çelişki olmayan bir tek yaşam, bir tek fenomen var mıdır? Sorunlar barındırmayan bir tek organizma icat edilmiş midir? Açık ki böyle bir rüya gerçek değildir. Dolayısıyla sorunlardan dolayı paydos veren anlayış tepeden tırnağa çürüktür. Dahası, “sorunlar” gerekçesi, bu paydoscu anlayış için kılıfır esasta. Kendi sorunlarına ve yoldaşlarına tahammül etmeyecek geri adım atan tutum asla düşmana karşı savaşamaz. Bu anlamda devrimcilik ölçülerinde de koca bir yetersiz öge vardır. Bunların tavrı, “gözünün üstünde kaşın var” diyerek kavga edenlerin tavrına benzer özünde. “Sorun var, yetersizlik var, hata var” diyerek, mücadeleden geriye düşme tavrı tam da buna benzer. Paralı askerlik yapmıyoruz ki şartları iyi değil diye askerlik yapmaktan vazgeçelim. “Komutan niye hata yapıyor”, “şartlar niye iyi değil” diyerek “işimize gelmedi” deme hakkımız yok. Çünkü, kendi ordumuzda, kendi işimizi yapıyoruz. Hele sorunları dile getirme, eleştirme, müdahil olma gibi tüm demokratik haklarımız ve işin objesi olma olanaklarımız varken “ben yokum” demenin tutarlı bir tarafı olmaz.

Bir şey kesindir ki; hiçbir gerekçe, bir tanımla çetinliklerle mücadeleye anlamına gelen devrimden geri adım atmaya yeterli veya haklı sebep olarak gösterilemez. İşte bu hastalık, yani gerekçeler dizerek-eleştiriler yürüterek

zora boyun eğip kolayı seçen simaların tutumu; küçük düşünenlerin, küçümseyenlerin, zorlukları göğüslemeye dayanıklılığı olmayanların, sol görünümü sağ eğilim sahiplerinin, hiç de öyle olmadıkları halde keskin dile sığınarak kaçmanın yolunu döşeyenlerin mükemmeliyetçilik kurusuyla kabarttıkları küçük-burjuva sınıfsal tavrıdır.

Bunların görünürdeki keskin devrimci eleştiri pozlarına karşın, gerçek durumlarına bakıldığında derin bir yorgunluk içinde olup, sınırlı devrimcilikte karar kılmış, yetinmeci ufka sahip oldukları gecikmeden görölür. Bu tutumların geri ve tasvip edilri olmasa da, bunlara karşı bir önyargı ve ciddi tepkimiz olamaz. Hatta, geri çekilmelerini karşıt-gerici bir pozisyona taşımadıkları müddetçe, dostlarımız ve hatta yoldaşlarımız olarak da kucaklayabileceğimiz kesimler olarak değerlendirmekteyiz. Hatalarını söyleyip ileri taşımaları amacıyla eleştirmekten de geri duramayız elbet. Ne “geri adım attığınızdan dolayı sizleri şefkatimize kadır görüyoruz” tavrıyla liberal sulara karşılans, ne de “geri adiminızdan dolayı sizleri ebediyen aforoz ediyoruz” diyerek tekter tavrı takınarak karşılans. Tavrımız her zaman politik-siyasi ve ideolojik anlamda sınıf tutumu olacaktır.

Koşullar ağır. Bu koşulları göğüslemek elbette sıradan bir iş değildir. Akıma karşı yüzme cüreti, keskin devrimci bilinç ve iki ayağı üzerinde sıkıca yere basarak yönünü tayin edebilen, en önemlisi de sağlam bir ideolojik dokuya sahip bir insan olmayı gerektirir. Koşulların esaretinden en az bu özelliklere sahip olunarak kurtulunabilir. Belli ki, her kesten bu yetenek beklenemez. Dolayısıyla partinin geçici özgünlüğü de eklenen bugünkü şartların atmosferine kapılarak yaşanan savrulmaları tamamen temelsiz değildir. Ne var ki, her şey dışımızdaki şartlarla açıklanamaz. Yani şartlara rağmen devrimci çizgide ısrar etmek ve devrimciliği egemen tutmak hepten mümkün ve olanaklıdır. Tersini savlamak, önünde sonunda sınıf çelişkilerini ve dolayısıyla sınıf mücadelesini inkar etmekle eşdeğer olup, devrimi tarih mezarlığına gömmek anlayışına denk gelir. Bu ise, mesnetsiz bir yalana kanmak olur. Biz kanmıyoruz. Mesele açıktır; ya devrim saflarında bir devrimci olarak saf tutacağız ya da devrimden dönersek burjuva düzenden yana saf tutacağız. Gerçek devrimcilerin tavrı nettir: Devrim tekerleğinde bir vida olmak her zaman gerici düzene yeğdir!

Öyle görölüyor ki, sınıf mücadelesinin belli sorunları karşısında tökezleyenler, sınıf mücadelesini henüz yeterince tanımıyorlar. Örgütsel sorun ve zayıflıkları devrimde sendeleme hatalarına basamak ediniyorlar. Varlık gerekçeleri olan çelişkili yaşamın doğasındaki çelişkileri yönetme ve en zorundan da olsa çelişkileri çözmek ileri taşıma görevlerini unutarak, onların sadece bir kısmı karşısında ürküp perişan diz çöküyorlar; “biz hazırlanmamış şartlarda devrimcilik yapamayız” diyorlar. Pekli öyleyse, o zaman şartlı yenilginize olumsuzluk ve hataları bahane basamağı etmeyin. O “düz bulvan” gaipen bir güç sizlere sunmayacaktır. Onu yaratacak olan devrimci azmin sebatkar üyeleri olacaktır, başkası değil. Bilimsel bağlılıkla kök tutan devrime büyük sadakati başa koyarak; yeterli kadar fedakarlık, yeterli kadar kararlılık, yeterli kadar mücadelecilik olmak gerekmektedir. İçten hesaplı devrimcilik tek ayaküstünde durarak yere yıkılmak zorundadır. Geçici duyguların macerası hobilerle yürütülen devrimciliğin soluğu uzun koşuya yetmez. Devrimi “kurtaramayanları” devrim kurtaracaktır.

Karakollar, Barajlar, Tunceli Üniversitesi-Gülen Cemaati ve Dersim

Baştarafı sayfa 11’de

Ülkemiz sınıf mücadelesinin de devrimci savaşımını hâlihazırda yürütmekte olduğu Dersim’in coğrafyasıyla, insanıyla tarihinde hiç görmediği yeni ve farklı bir yok etme, dönüştürme saldırısıyla karşı karşıya olduğunu tespit etmemiz ve bu gerçeğe göre tüm politikaları gözden geçir-memiz gereken bir noktada durduğumuzu görüyoruz. Dersim’de bugün bazı karakollar boşaltılırken, çok daha fazla işlevsel özelliklere sahip büyük ve etkili karakollar inşa ediliyor; yasadışı oldukları ayan beyan ortadayken, sadece Munzur Nehri üzerinde 18’e yakın baraj inşaatı parça parça hayata geçiriliyor.

Coğrafyayı zapturapt altına almak için atılan bu adımlara, bundan daha önemli bir saldırı eşlik ediyor: bu coğrafyayı “Dersim” gerçeğine dönüştüren bir kültür ve onu yaratan insanlar, bu toplumsal gerçek, sins ve kahredici bir hızla değiştirilip dönüştürölüyor. Dersim bu sayede insansızlaştırılıyor veya insanları dönüştürölüyor ve bunun bilimsel meşruiyeti ise üniversite üzerinden sağlanıyor.

Osmanlı’dan günümüze devlet Dersim’e tankla, topa, süngüyle çokça saldırdı; işbirlikçile, hainle, cahillikle de içeriden vurdu; 1990’larla birlikte uyuşturucuyla, fuhuşla, kumarla, serseri çeteleriyle çokça tahrip etti. Ancak yine de Dersim gerçeğini, bu gerçeğin politik dokusunu yaratan sınıf savaşımını gerçeğini, esas olarak, söküp atmadı. Şimdi, bu saldırılara, genç Dersimlileri, Dersim gerçeğine yabancılaştırarak yeni ve farklı, fakat bugüne kadarkilerinin toplamından daha tehlikeli bir süreç başlamaktadır: Gülen Cemaati’nin okulları ve dershaneleri yaygınlaşırken, buna artan “Işık Evleri” ekleniyor. Bu sayede devşirilen Dersim gençliği Dersim’e karşı yetiştirilmeye çalışılıyor.

Tunceli Üniversitesi, birkaç yıl içerisinde tam kapasite öğretime geçtiği zaman, ilçeler de dâhil olmak üzere tüm şehir 25 – 30 bin arası esasta genç bir nüfus daha kazanmış olacak. Üniversite gerçeğine bağlı olarak da bu durum yeni ekonomik ilişkiler, yurtlar, okullar, cemaat evleri, cafeler, parklar ve Dersim gençliğiyle yeni sosyal ilişkiler; ilin sosyal ve siyasal haritasında yeni aktörler ve gruplar... Öğretim görevlileri, öğretmenler, memurlar, çalışanlar... anlamına gelecek.

Bir yanıyla cemaat bir yanıyla fuhuş ve uyuşturucu, Tunceli Üniversitesi öğrencileri ile Dersim gençliğini kemirirken; devrimci değerlere ve devrimci savaşa karşı da güçlü bir karşı-devrimci cephe yine Dersim’in bağrında tüm bu “özgürlük ve demokrasi” söylemleri altına yeşeriyor olacak.

Dünya çapında örgütlü olan Gülen Cemaati’nin dolar trilyoneri kasası, daha şimdiden ona yakın okul ve yurt açmış ve onlarca kadrosunu buralara yerleştirmişken, Işık Evleri’ni finanse ediyorken ve bir çırpıda sağlayabileceği maddi kaynaklar varken; bugün çoğunluğu apolitizmin kucağına itilen Dersim gençliğinin kendi öz kimlik değerlerine yabancılığı pekiştirecek yeni sosyal ilişkilerle kaynaklık edecek olan ve en az şehir merkezi nüfusu kadar da yabancı bir genç nüfusun gelecek olması Dersim için olumsuz bir durumdur. Dersim’in bu kadar kapsamlı ve büyük bir sosyal gerçeği yutması ve hazmetmesi; Dersimcilik gibi ayrı milliyetçiliğe kapılmadan kendi toplumsal gerçeğini koruyabilmesi; ötesinde, sahip olduğu devrimci değerlerle bu önemli genç kitleyi değiştirip, dönüştürebilmesi için henüz vakit varken son derece acil bir şekilde yeni politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.

Önerilerimizi şöyle sıralayabiliriz:

Başta DHF olmak üzere, Dersim yerindeki tüm devrimci, ilerici, demokratik kurumlar, kendi faaliyetleri başta olmak üzere, tüm etkinliklerinde Kırmancı’yı (Zazaca) etkinlikle kullanmalı, bu dilin gündelik yaşamda da kullanılması için kampanyalar örmeli ve bunda ısrarcı olmalıdır.

DEDEF gibi bünyesinde, yurdun birçok yerine dağılmış Dersimliler dernekleri olan kurumlar ile bugün Dersim merkez ve Hozat, Ovacık’ta bulunan yerel dernekler, acilen dilin gündelik yaşamda kullanılmasına ilişkin acil tedbirler almalı, kampanyalar başlatmalıdır.

Gülen Cemaati’nin faaliyetlerine karşı Dersimli aileleri kapsayan geniş kampanyalar başlatılmalı ve bu karşı-devrimci unsurun yereldek çalışmaları teşhir edici ve önleyici tedbirler geliştirilmelidir.

Tunceli Üniversitesi’nin hayata geçirdiği kadrolaşma teşhir edilmeli, bu üniversitenin Dersim’de gerçekleştireceği araştırma ve çalışma adı altındaki asimilasyon faaliyetlerine karşı tavrı alınmalıdır.

Dersimli olan, ilerici, demokrat sarmayedarlar, küçük üreticiler, devrimci, demokrat belediyeler şahsında harekete geçirilerek okul ve özellikle öğrenci yurtları konusunda alternatifler geliştirilmeye gayret edilmelidir. Dersimlilerin en acil ekonomik, sosyal ve siyasal hak taleplerine, ihtiyaçlarına somut şekilde cevap olabilecek bir devrimci çalışma örölmalıdır.

Dersim’de yapılan sempozyumlara boykot yerine aktif katılım sağlanmalı ve liberal-muhafazakâr ittifakın gerçeği yüzü daha etkili şekillerde teşhir edilmelidir. Dersim’deki aydınlara bu ittifakın gerçek yüzü anlatılmalı; onlarla halk içindeki ilişkileri ele alıp biçimimiz gerçeğinde bir diyalog zemini yaratılmalıdır. Dersim’de yaşanan bu kapsamlı saldırılara karşı sadece Dersim’de değil; tüm ülke çapında yapılacak kampanyalarla cevap verilmelidir.

Şu unutulmamalıdır ki Dersim’de yapılan barajlar, yaygınlaşan cemaatçı yapılanmalar, yozlaşma ve asimilasyon politikaları birbirinden bağımsız değildir. Hâkim sınıflar Dersim’i sadece zor ve baskıyla düşüremeyeceklerini anlamışlardır ve kaleyi içten fethetme politikasıyla hareket etmektedirler. Bu yüzden buna karşı duruşumuz stratejik bir önem taşımaktadır.

¹ <http://bianet.org/bianet/din/125376-terteyleyle-yuzlese-bilmek-kimseye-mihnet-etmeden>

ADGH 18'inci kongresini gerçekleştirdi

Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi (ADHG) 18. Kongresi, Erdal Çetinkaya şahsında, 'Gençliğin Sosyalist Yönelimi Yolunda Başka Bir Dünya Mümkün' şiarıyla, Almanya'nın Frankfurt şehrinde başarıyla gerçekleştirildi.

18. Kongre, saygı duruşunun ardından Merkezi Komisyon tarafından yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada; "Emperyalist-kapitalist barbarlığın sermaye merkezli saltanatına dur demek, ezilen milyonlar ve milyarların haklı-meşru davasına katkılar sunabilmek için çıktığımız yolda 20 yılı geride bıraktık. Bu mücadele seyri içerisinde bazı yoldaşlarımızı fiziken kay-

bettik. Küçümsenemeyecek adımlar attık! Gerici dünyanın 'bittiler', 'milatları doldu' safsatalarına karşı, ezilenlerin Yeni İnsan, Özgür Dünya fikir-selliğini bayrak edindik. Doğru bildiklerimizden bir an dahi taviz vermedik, takipçisi olduk" denildi. Açılış konuşması şöyle devam etti; "Gençlik Hareketi'nin 20. yılında, somut duruma dayalı, yaşadığı coğrafya gençliğinin çelişkilerini merkeze alarak, buranın özgüllüğü üzerinden bir gençlik örgütü yaratarak ilerlemesi kaçınılmazdır. Bu kaçınılmazlık içerisinde, izlenilmesi gereken yol; verilere dayalı bir yöntemlilik hareket eden, yoldaşlarına kenetlenen, mücade-

le için birlik, daha iyi bir birlik için mücadele anlayışıyla hareket edenler olmalıyız." Kongre belgeleri; 17. Kongre'den devralınan ve gençlik hareketinin görevlerinden biri olan; Avrupa'nın sınıf mücadelesinin irdelenerek demokratik-meşru alanda yeni örgütlülüğün tesis edilmesi sorunsalı üzerinden tartışıldı. Siyasal perspektif, yeni program ve yeni tüzük sırasıyla ele alındı. Bünyesinde Avrupa'da doğmuş ve büyümüş, Avrupa'nın sınıf mücadelesini iliklerine kadar hissedilen bir gençlik potansiyelinin olduğu, ADGH; kendi somut koşullarına ve kendi mücadele alanına dayalı yeni dönem yönelimini

açıkça belirtti. Program taslağı, içeriği bakımından, kapitalist-emperyalist barbarlığın alternatifi olan sosyalizme ışık tuttuğu ve ezilen gençlik yığınlarını buraya yönlendirmesinin zorunlu olduğu belirlenmeleriyle ve nihayetinde tartışmalar eşliğinde zenginleştirilerek kabul edildi. Kongrede; "Elinizde bulunan program, Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu bünyesinde faaliyet yürüten Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi'nin, emperyalizme, kapitalizme, feodalizme ve her türden gericiliğe karşı dünya halklarının haklı ve meşru mücadelesinin Avrupa koşullarına özgün uyarlanmış halidir. ADGH programa

mi, politik kitle örgütlülüğü bilincinde, enter-nasyonal proletaryanın, ezilen sınıfların ve mazlum ulusların nihai çıkarına denk düşen her bir halkada bu mücadelenin büyüyüp serpilmesi için uğraş gösteren, bilimsel sosyalizm fikirselliğinden feyiz alınarak gerçekleştirilmiştir." beyanında bulunuldu.

18. Kongreye, DGH ve YDG birer tebliğle katıldılar. Young Struggle (Genç Mücadele)'dan yoldaşlar ise; iki gün süren tartışmalara eşlik edip, görüşlerini sunarak devrimci dayanışma örneği sergilediler. 18. Kongre, yeni yönetim organlarının seçimiyle son buldu.

Üniversitelerin güncel durumu ve görevlerimiz

DGH, Ankara Demokratik Haklar Derneği'nde halk gençliğiyle, üniversitelerde mücadele sorunlarına dair bir panel-forum gerçekleştirdi. Yoğun katılımın olduğu etkinlik Ernesto Che Guevara'nın ölüm yıl dönümü olduğunun belirtilmesinin ardından Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri adına saygı duruşuyla başladı. Etkinlik; "Üniversitelerde Demokratik Haklar Mücadelesinin Örgütlenmesi" ve "Üniversitelerin Güncel Durumu ve Görevlerimiz" başlıkları içerisinde yapılan sunumlarla devam etti. Sunumlar sonrası katılımcıların soru ve görüşleriyle devam eden etkinlik verimli tartışmalarla son buldu. "Üniversitelerde Demokratik Haklar Mücadelesinin Örgütlenmesi" başlığı içerisinde yapılan

sunumda; üniversitelerde çalışma tarzı, üniversite öğrencileri imzalarının değerlendirilmesi, öğrenci dernekleri, toplulukları ve kulüpleri, faşist saldırılar ve anti-faşist mücadelelere dair DGH'nin programatik görüşlerinin alanlarda pratik olarak nasıl var olduğu ve olabileceğine değinildi. Öğrenci gençliğin demokratik hakları mücadelesinin niteliğini ülkedeki sınıf savaşımının durumunun belirlediğini, üniversitelerde çalışma tarzının kitlelerin dıştan müdahalelerle değil kendi eylemlerinde örgütlenmesini ve kitle inisiyatifinin geliştirilmesine kafa yorulması gerekliliğini ifade ederek, öğrenci gençliğin çelişkileri ve mücadeledeki yerine değindi. DGH'nin son dönemde üniversiteler üzerine yaptığı açıklamala-

rın ışığında nasıl bir pratik hattın izlenmesi gerektiği ifade edildi. Öğrenci gençliğin öz örgütlülüklerinden yoksun olduğu, bu alanların örgütlenmesinin de panel-foruma katılan bileşenin olduğu vurgulandı. Üniversitelerde artan saldırganlığın karşısında en geniş kesimlerin demokratik hak ve talepler ekseninde mücadelede yer almasının gerekliliğine değinilerek saldırıların bu şekilde püskürtülebileceği üzerinde duruldu. Panel katılımcılarının da tartışmalara dâhil olduğu bölümde ODTÜ'den bir öğrenci; Siyasal iletişim alanında eğitimin gerekli olduğu ve 200'ün üstünde siyasal iletişim aracı olduğu bu dönemde siyasal iletişim dilinin ve araçlarının geliştirilmesi gerekliliğini ifade etti. Mücadele araçlarının zenginleştirilmesi ve geniş ke-

simlere ulaşılmasının zorunluluğu üzerinde duruldu. Panele Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nden katılan DGH faaliyetçileri de kitle araçlarının biçimsel değişikliğe uğraması gerekliliğine ve anti-faşist gündemlerde kitle-selleşmenin önemine değindiler.

Mücadeleyi yaygınlaştırmalıyız

Özel Başkent Üniversitesi'nden katılan bir öğrenci; özel üniversitelerin her geçen yıl sayısının arttığını bununla birlikte çok sayıda öğrenci akışının olduğu bu alanda da çalışmaların yapılması gerektiğini bunun farklı okullarda örneklerinin olduğunu ifade etti. Geçtiğimiz yıl Atılım Üniversitesi öğrencilerinin 6 Kasım'da "Parasız eğitim istiyoruz" talebiyle

Postallarla geldi, örgütlü mücadelemizle yıkılacak!

Devletin üniversiteler üzerindeki baskı aracı olan Yüksek Öğrenim Kurumu (YÖK)'nun 29. kuruluş yıldönümüne ilişkin açıklama yapan DGH, 12 Eylül faşist darbesinin bir ürünü olarak kurulan YÖK'ün, bilimi halk yararna değil ağaların ve patronların hizmetine sunma işlevini, geride kalan 29 yılda layıkıyla yerine getirdiğini belirtti.

YÖK'ün birdenbire ortaya çıktığını ifade eden Demokratik Gençlik Hareketi (DGH), " ABD'24 Ocak 1980 Kararları' ile ülkemizdeki ekonomik etkinliğinin önünü daha da fazla açtı. Bu kapsamda 'iyi çocuk'larına 12 Eylül darbesini yaptırarak, bu etkinliğini pekiştirdi. O dönemde tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de doruk noktasına ulaşmış 'bilim yuvaları' üniversitelerdeki kitlesel anti-emperyalist kabaşısı bastırmak ve üniversiteleri kayıtsız şartsız sürece uyumlu hale getirip piyasa ekonomisinin hizmetine sokmak amacıyla 6 Kasım 1981'de YÖK'ü kurdu. Çünkü onlar çok iyi biliyorlardı ki piyasanın yetişmiş insan gücüne, bilimi piyasanın hizmetine koşacak beyinlere ve eğitim alanındaki her türlü hak gaspına, eğitimin paralı hale getirilmesine... ses çıkarmayacak uslu 'çocuk'lara ihtiyacı vardı." dedi.

YÖK'le birlikte üniversitelerdeki ilerici-devrimci-demokrat akademisyenler, öğrenciler ve üniversite çalışanlarının tasfiye edildiğini vurgulayan DGH, "Akademik özerklik ayaklar altına alınarak her türlü bilimsel ve eleştirel düşünmenin, araştırma ve projenin önüne YÖK'ün talimatnameleri çıkartıldı. Eğitim gittikçe paralı hale getirilerek emekçi çocuklarının eğitim hakkı 'cebindeki para'nın miktarıyla ölçülür oldu. Yüzyıllardır bu topraklarda imha, inkâr, asimilasyon politikaları ile görmezden gelinen Kürt ulusunun bir yandan anadilde eğitim

hakkı gasp edilmeye devam edilirken diğer taraftan YÖK'ün talimatları doğrultusunda yüz binlerce Kürt genci milliyetçi-şoven baskıların hedefi haline getirildi. Kimisi kurşunlanarak sokak ortasında katledildi kimisi anadilinde eğitim istediği için okuldan atıldı. " sözlerini dile getirdi.

Demokratik haklarımız için örgütlenelim

DGH açıklamasına şöyle devam etti: "Başına 'YÖK karşıtlığı' ya da YÖK'ün kaldırılması talebi, üniversitelerde yaşadığımız sorunlara kalıcı çözümler getirmeyecektir. YÖK'e karşı örgütlenecek bir mücadele YÖK gibi kurumları yaratan sisteme karşı örgütlü bir güce dönüşmediği müddetçe kalıcı çözümlerden bahsedilemez. Öğrenci gençliğin 'Özgür bir ülkede bağımsız bir halk olarak yaşama' perspektifiyle örülü demokratik haklar mücadelesi ezilen milyonların, bu devasa sömürü sistemini temellerinden sarsacak ve yıkacak sınıf mücadelesiyle birleştiği oranda YÖK ve benzeri kurumları ortadan kaldıracak ve Demokratik Halk Üniversiteleri'ni yaratacaktır.

Demokratik Gençlik Hareketi (DGH), YÖK'ü ve 6 Kasım sürecini bu çerçevede değerlendirmektedir. Bu bakımdan 6 Kasım bizler için salt takvimsel bir gün değildir. Sömürü düzeninin geri eğitim sistemi ile halk gençliğinin alternatif eğitim mücadelesinin çarpıştığı gündür aynı zamanda. Bu bakımdan, kendi hakları için mücadele eden öğrencilerin karşısına soruşturmalarla, cezalarla, polisi ve jandarmayla dikildiği için 6 Kasım'da alanlarda olacağız! Ezilenlerin yükselen mücadelesini postallarla bastırmaya çalışanların zulüm saltanatlarını ve YÖK gibi gerici kurumlarını örgütlü mücadelemizle tarihin çöplüğüne göndereceğiz!"

GENÇ YORUM

SİNAN ÇAKIROĞLU

Demokratik halk üniversiteleri için demokratik halk devrimi bilincini kuşan!

Yeni "eğitim-öğretim yılının" başlamasıyla birlikte burjuva-feodal sınıfların, sınıf çıkarları gereği yeni yönelimleri de kendisini gösterdi. Kitleleri şartlandırma üzerine kurulan psikolojik saldırı, medya-basın ve diğer araçlarla desteklenerek Emniyet Genel Müdürlüğü kanalıyla kararnamelelerini beyan ettiler. Abanın altına dahi gizlenmeksizin açıkça gösterilen gerici erk sopası, re-organize edilen ülke gerçekliğinin bu yapılandırmadaki görevlerini açıklamış oldu. Bu da şuna işaret etmektedir ki, devrimci ve komünist hareketin tasfiyesi için uygulanan konsept, yeni özgüllükleri ile birlikte toplumda daha derinden nüfuz edebilmek için şahlandırlacak. Sınıf mücadelesinin acımasız sahası, derin ve keskin bir hal alacak.

Devrimci-demokrat-ilerici kişi ve kurumlara yönelik yapılan saldırılara, devrimci basını takip eden okullara dahi gözdağı verilerek devrimcilerin izole edilmesi, helikopterle gerçekleştirilen ve tam anlamıyla halk kitlelerini terörize etmek isteyen polis baskınları ve KCK operasyonlarındaki son dalga, üniversitelerde sivil po-

lislere tesis edilmek istenilen yerlerle birlikte toplumun en dinamik tabakası olan gençlik yığınları da eklenmiş oldu. "Özgür ve Güvenli Üniversite" komedisi altında, öğrenci gençliğin sınıf mücadelesine ve dolayısıyla onun öncü kuvvetleriyle arasına sınırlar örülmek istenmektedir. Hakim sınıflar "özgür düşünce" için "şiddet ve baskı içeren" ortamlardan gençliği "kurtarmak" istediklerini söylemektedirler. Fakat onların "özgür düşünce" olarak beyan ettikleri burjuva-feodal üretim ilişkilerinin özgürce üretimi için şekillendirilen beyinlerdir. "Şiddet ve Baskı"dan arındırma dedikleri, faşist-gerici devlet aygıtının halk gençliği üzerinde dünden bugüne var olan sopasının daha güçlü darbelerle sindirme yönelimidir. Bahsi geçen "güvenlik" ise tamamen hakim sınıfların selametine işaret etmektedir.

Bilindiği gibi gerici sınıflar da kendi stratejilerini uygulamak için bir tane değil binlerce taktik araç kullanırlar. Madalyonun bir yüzünde faşist devlet aygıtı kendisini şiddet unsuruyla gösterirken, diğer yüzündeki ge-

lişmeler ise farklıdır. Bürokratik özüne dayanan diktatörlüğü ile -zaten yaşam koşulları çok ağır olan- öğrenci gençlik, üniversite-sermaye denkleminin özgül değişiminde, gerici ağırlarla sindirilmek istenmektedir. Paralı eğitimi her fırsatta dile getiren YÖK, gelecek dönemin çok rahat geçmeyeceğinin sinyallerini vermektedir. Ortalama olarak yaşanan gelişmelere, bir çok devrimci-demokratik gençlik örgütü tarafından işaret edilse de, ideolojik çıkmazdan kaynaklı belirlemelerde oldukça yanlışla düşülmektedir. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın üniversiteler üzerindeki resmi yüzü olan YÖK'ün hem niteliği, hem de yönelimi doğru okunmamaktadır. Birinci yan olarak, eğitimin sermaye merkezli olması YÖK ile başlayan bir olgu değildir! Zaten burjuva-feodal devletin ideolojik aygıtı olan eğitim, YÖK ile birlikte (1980'den sonra) uluslararası sermayenin ve yerli işbirlikçilerinin ihtiyaçlarına göre uyarlanmıştır. Özü 1923'te ne ise, şimdide odur! İkinci yan olarak, eğitimin bir darbe sonucu sermayeye yedeklendiğini

söylemek, bu ülke gerçekliğini tanımamaktır. Bu yönelimin en bariz taşıdığı tehlike ise, darbe ile gelen YÖK'ü, darbe ile sınırlı tutarak, "anti-darbeci" namı diğer "anti-vesayetçi" kampa iltihak etme dinamiğidir (kesin iltihak değil, dinamik). YÖK'ü ve yeni yönelimini bütünlüklü teşhir etmek isteyen dostlarımız, başka hatalara da düşmektedir. Eğitimin YÖK sonrası bilimsellikten çıktığını açıklamaktadır. Şüphesiz ki, YÖK sonrası egemenlerinin "bilimsel" araçları zavıf bir durum almıştır. Ama burada ki bilimselliğin ne olduğu iyi açıklanmalıdır. Üretim ilişkilerinin burjuva-feodal olduğu bir toplumsal formasyonda bilim kimin için kullanılır? Tek başına bilimin irdelenmesi sınıf mücadelesini gözetmeksizin mümkün müdür? Nedense bütün bilimin ve "büyük" bilim adamlarının emperyalist-kapitalist dünya gericiğine hizmet ettiği koşullarda "salt bilimcilik" anlayışı bizler açısından yeterli midir? Tüm bu sorulara vereceğimiz cevap, bilimin bir sınıfın hizmetinde olduğu, bilimsel eğitim önermesinin tek başına yeterli olmadığı, halk için bili-

min istisnasız olarak savunulması gerektiğidir.

Giriş bölümünde de vurguladığımız gibi, yüksek eğitim alanında gerçekleşen gelişme, son dönemde içerisine girilen tasfiye ve imha yöneliminden bağımsız değil, bilakis iç içedir. Hem şiddet unsurunun çoğaltılması ve üniversitelere yarı açık hapishane havası verilmesi, hem de sermaye merkezli olan eğitimin ekonomik krizin atlantılması için öğrenci gençliğe pay edilmesi, üniversitelerde çelişkilerin kızışmasına vesile olacaktır. Ankara Üniversitesi'nden demokratik halk gençliğine yönelik yapılan saldırı, mevcut ibrenin basit bir kıpırdmasıdır. Sürecin olasılık ve tehlikelerini iyi değerlendirerek özgün siyasetler uygulanmalıdır. Halk gençliği ihtiyatlı ve bir o kadarda kararlı adımlar atmalıdır. Gerici sınıfların bütünlüklü teşhiri için süreç önemli fırsatlar sunmaktadır. Halk için bilimsel, parasız, özerk ve anadilde eğitimin yapılacağı demokratik halk üniversiteleri için, demokratik halk devrimine sarılmak ve inşasına katılmak kaçınılmazdır.

Fransa'da grev dalgası büyüyor

Fransa'da emeklilik yaşını yükselten, işçilerin yaşam standartlarını düşüren bir dizi kanun maddelerinin devlet tarafından gündeme alınmasıyla beraber, sendikalar genel grev kararı aldı. Ülkenin beş büyük sendikasının bir araya gelerek yaptığı çağrıyla işçi ve memurların da katıldığı grevler bütün toplumsal alanlara yayılarak sürüyor. Ülke genelinde ulaşım da birçok üretim alanında ağır aksamalar yaşanırken, Fransa'da yaşam durma

noktasına geldi. Hükümetin emeklilik yaşını 60'dan 62'ye çıkarması ve tam emeklilik primi için ise emeklilik yaşını 65'ten 67'ye yükselten reformu ve 15 Eylül'de parlamentodan geçip daha sonra Senato'da onaylanan reform paketine karşı, sendikalar genel greve gitme kararı aldı. Grevler, 12 Ekim akşam saatlerinde başladı.

Fransa genelinde 244 ayrı gösterinin yapıldığı grevlerde, birçok sendika, grevlerin süresiz

yapılması için, diğer sendikalara çağrılar yapıyorlar.

Grevler Fransa'da hayatı felç etti

Fransız Sivil Havacılık İdaresi, genel grev yüzünden başkent Paris'teki uçak seferlerinin önemli ölçüde aksadığını duyurdu.

Havacılık İdaresi, Orly havaalanındaki tarifeli seferlerinin yüzde 50, Roissy havaalanındaki seferlerinse yüzde 30 oranında iptal edildi-

ğini açıkladı. Fransa genelinde, tarifeli hızlı tren seferlerinin üçte biri iptal edildi.

Posta çalışanları, elektrik ve gaz idaresi işçileri ve sağlık sektörü çalışanları da greve yoğun olarak destek verdi. Yine bazı liman kentlerinde, liman işçilerinin greve katılması nedeniyle deniz ulaşımın da aksadı. Bu arada Lise-li Öğrenciler Birliği UNL'nin yaptığı açıklamaya göre Paris ve çevresinde 50 kadar lise eğitime ara vermek zorunda kaldı. Eğitim Ba-

kanlığı'nın açıklamalarına göre, ülkede 229 lise, öğrenci eylemlerinden etkilendi. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, öğrencileri grevlere desteklememeleri konusunda uyardı. Öğrenciler meşru mücadele haklarını kullandıklarını belirterek, Fransa Cumhurbaşkanı'na karşı tepkilerini dile getirdi. Cumhurbaşkanı Sarkozy ise emeklilik reformunun kilit önem taşıyan maddelerinde taviz vermeyeceklerini açıkladı.

Emperyalist saldırganlığın yeni arayışları

Emperyalist-kapitalist sistem her yönü ile içerisine girmiş olduğu krizin gün yüzüne çıkması ile kendi gerici iktidarlarını ayakta tutabilmek için yeni, arayışlar içerisine girdiği bir dönemden geçiyor. Bir çok kurumun yeniden şekillendirildiği ve yeni süreç uyumlu bir hale getirilmeye çalışıldığı bu günlerde, bu yapılandırmanın son adresi ise NATO oldu.

Merkezi Belçika'nın başkenti Brüksel'de bulunan NATO, ittifak üyesi ülkeleri "21. yüzyılın saldırılarına karşı koruyacak" yeni stratejinin taslak belgesini görüşmek üzere toplandı.

NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen'in girişimleri sonucu gerçekleşen olağan dışı toplantıya ittifak tarihinde ikinci kez rastlanan 28 üye ülkenin dışişleri ve savunma bakanları katılıyor. Rasmussen toplantının açılışında yaptığı konuşmada birleşime dikkat çekerek, "Bugünkü toplantı sıra dışıdır, ama bizim de olağandışı önemli kararları şekillendirmemiz gerekiyor" dedi.

NATO'nun temel görevinin 28 üye ülkedeki 900 milyon vatandaşı muhtemel saldırılardan korumak olduğunu belirten Rasmussen, ancak modern, değişen tehdit yapısına karşı modern savunmaya ihtiyaç duyulduğunu belirtti. Rasmussen, "Önümüzdeki haftalardaki kararlar en başarılı ittifakın geleceğine doğrultu verecek" dedi.

Toplantıda ABD eski Dışişleri Bakanı Madeleine Albright'ın başkanlığında 12 uzmandan oluşan NATO akil adamlar grubu tarafından hazırlanarak üye ülkelere sunulan yeni stratejik konsept taslak belgesi üzerinde uzlaşma aranıyor. Yeni stratejik belgenin 19 ile 20 Kasım'da Lizbon'da gerçekleştirilecek olan NATO üyesi ülkelerin devlet başkanı ve başbakanlarının katılacağı zirvede karara bağlanması bekleniyor.

Rasmussen konuşmasında, Avrupa'yı füze saldırı tehditlerine karşı koruma amacıyla düşünülen füze kalkanı konusuna da değindi. NATO'nun bu konuda

bir karar vermesi gerektiğini dile getiren Rasmussen, füze kalkanının kurulması taraftan olduğunu yeniledi. Rasmussen'in taraftan olduğu füze kalkan projesi bir ABD projesidir. ABD, Avrupa'yı İran ve Kuzey Kore'den gelebilecek muhtemel saldırılara karşı koruma adı altında bir süreden beridir geliştirmeye çalıştığı füze kalkan projesini NATO şemsiyesi altında gerçekleştirmek istiyor.

Son günlerde Rusya'nın sert tepki gösterdiği projenin bir ayağının da Türkiye-Kuzey Kürdistan'da yapılandırılması tartışılıyor. Türk hakim sınıfları, İran'ın direkt tehdit olarak algıladığı projeye görüşte karşı çıksa da NATO şemsiyesi altında gerçekleştirilmesine sıcak bakıyor. NATO'nun yeni stratejik hedefleri arasında NATO güçlerinin modernize edilerek daha mobil hale getirilmesi de bulunuyor. Yine gelecekte sivil partnerler ve üçüncü ülkelerle daha fazla işbirliği hedefleniyor.

Emperyalist bir savaş aracı olarak NATO

Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO), 9 Nisan 1949'da Washington Antlaşması ile dönemin sosyalist ve demokratik ülkelerine karşı kurulmuş olan karşı-devrimci bir oluşumdur. Kuruluşundan hemen sonra T.C.'nin de 1952 yılından üye olduğu NATO, kurulduğu günden itibaren bir çok haksız savaşlara, katliamlara imza atarak gerçekte ne için kurulduğunu da ortaya koymuş oluyor. Kuruluşunu sosyalist kampın varlığına dayandıran NATO, günümüzde ise tehdit algısını değiştirerek dünya üzerinde vuku bulan, emperyalist-kapitalist sistem için bir tehdit olarak görülebilecek her türlü eylemi ve oluşumu ortadan kaldırmak yada etkisizleştirmek olarak açıklamaktadır. Son olarak Afganistan'ın NATO kuvvetleri ile beraber ABD öncülüğünde işgal edilmesi ve bu ülkede yaşananlar bize bu kurum hakkında daha sağlıklı veriler sunmaktadır.

YÖNELİM

KAZIM CİHAN

Türk egemenlerinin defalarca dayattığı ve her seferinde tüm yönleri ile açığa çıkmış tasfiye planının "yeni" sahnesinde; umutlanıp "bir şey çıkar" beklentisi içersindekileri-tavırsız seyrilçileri- "traji komik" betinlemesi bile açıklayamaz. Yeter artık bu ne gaflet! Egemenlerin "demokratikleşme" planının açık ve utangaç destekçilerinin şifre ve koordinat çözümlerini boşuna bir meşgaledir. Kral çıplak ve gerçekler ortada. "Tek devlet, tek bayrak, tek millet eksenli ilhakçı-inkarcı üniter devlet denilen Türk egemenlik sisteminin "değiştirilebilmesi talep bile edilemez" beyanları her seferinde deklare edilirken, iyimserlik telkin edenler, neyin kimin askerleridirler? "Demokratik" manipülasyonla, kitlelerin aldatılması için seferber olmuş, bu, devrime karşı tasfiyeciyi "sivil" ve askeri savaş taburlarına rağmen gerçekler nedir? MIT Başkanı Amerika'da ve İçişleri Bakanı bölge devletlerinde neyin peşindeydiler? Alman İç İşleri Bakanı ile görüşmelerin temeli nedir? NATO Genel Sekreteri Türkiye-Kuzey Kürdistan'da ne arıyordu? Irak'taki ABD Kuvvetler Komutanı'nın Türkiye-Kuzey Kürdistan'da ki görüşmelerinin içeriği neydi? Güney Kürdistan yönetimiyle görüşmelerde amaçlanan ne? Başbakan'ın Suriye Devlet Başkanı Esat'la görüşmelerinde ortaya çıkan bazı sonuçlar neyi anlatıyor?

Kürtler açısından egemenlerin topyekün yeni bir kuşatma-teslim alma-etkiszileştirip boyun eğdirmeye, egemenlik sisteminin artık zaten-yürümeyen statükosunun dünya ve bölge koşullarına uyarlanarak yeniden üretilmesi anlamına geliyor. Tarih bu tür kuşatma ve çevirme hareketleriyle Kürt isyanlarının katliamlarla imhasına tanıklık etmiştir. Şimdi geleneksel güvenliğin çizgisi "demokratik" tasfiye planı ile takviye edilmektedir. ROJ TV'nin kapatılması girişimi, "af ve istihdam" vaatleriyle silah bıraktırma, Kandili boşalttırma projeleri neyin nesidir? NATO-ABD-Bölge devletleri trafiği; uluslararası komplonun iş başında olduğunu değil de, neyi anlatıyor?... Adına muazzam gü-

zellemler yapılan şu "diyaloglar", "bahar"ında(!!) sınır Kürdistan askeri saldırı amaçlı tezkere kararı, Tamliler için yapılmış, Dışlilere de düşünülen "demokratik" bir hediye(!!) olduğu sır mıdır. Egemenler ezilenlerle adeta "Git nahıra gel ahıra" diyorlar. Onlara yeni bir ZAP hezimeti devrimci savaş çizgisıyla yaşatabiliriz. Merkezi görev sistem içinde "kabul" edilmek değil, halkın siyasi iktidarı tesis edecek Halk Savaşı'dır. Devrimci savaş devrimimizin olmazsa olmaz evrensel koşuldur.

PKK-BDP-KCK'nin de iradesini koşulsuz kabul ettikleri Öcalan'ın "Demokratik Özerklik" projesi, ortak vatan- demokratik Türkiye ulusal üniter devleti bazı taleplerin karşılanması koşuluyla kabul anlayışlarıyla, burjuva reformların en geri seviyesini ifade etmektedir. Kürtlerin kendi kaderlerini özgürce tayin etme hakkı bir yana bunun tartışılmasında bile feragat edilmiştir. Ezilen ulusun ayrı devlet kurma hakkı hatta otonomi-Federasyon gibi uygulamaları da içermeyen, ulusal eşitsizliklerin kolektif haklar olmasa dahi sivriliklerinin törpülenmesinin ötesine geçmeyen bu projeye de Türk egemenleri ve bir cümle sosyal şoven-ulusal solcular tahammül edemediklerini göstermişlerdir.

Yalvarma çizgisinin egemenleri kabadayılaştıran, devrimci savaş ve iradesinin ise kazanma yoluna götüren niteliği görülmelidir. Bazı kısmi taleplerin kabulü temelinde, devrimci savaştan vazgeçilmesi, egemenler planının temerküz noktasıdır. Emperyalist Avrupa Birliği'nin "Yerinde Yönetim" ve bugün dünyanın büyük bölümünde sömürücü egemenlerin "eyaletleri" biçimindeki sistemlerinin bile gerisinde olan bu konseptin dahi kabul edilmediği şu "müzakere" maratonlarından "umut" rüzgânı saçanlara çok çok yazık... Kaldı ki, Kürdistan için özel olarak talep edilen birşeyde yok... T.C. devleti sınırlarını kabul etme temelinde, 20 bölgede, belediye, il meclisleri ve yöneti-

mi çerçevesindeki argümanlar üzerinden fikir egzersizleri yapılmaktadır. İttihatçı katı merkezci T.C. statükosu bile çıkmazların bilincinde ve yerel yönetimler noktasında arayışlar içindedir. Kürt ulusal mücadelesini egemen sınırlara hapseden bu tutukluluk kabul edilemez. Ne ki, reel-politik merkezli ürün veren sonuç alan kabul edilebilir siyaset "doğrudur" mantıklı, pragmatist-ekonomist siyaset tarzı, silahlı olsa bile, bu çerçeveyi aşmayan yördüğe; "tamam buraya kadar" der... Bu realist düşünce sistematigi Newsweek'teki röportajlarda, "7 bin silahlı güçle ABD müttefiki olabiliriz", "Kürtler Amerika sempaticandır" diyebilir. Yine aynı düşünce 1999'larda devrimci savaşla gerici devlet mekanizmasının parçalanması ve devrim fikrini ezilen ulusların ayrı devlet kurma hakkını, stratejik "elvedalarla" tarihi antika olarak damgalayabilir.

Türk egemenlerinin, Türk-islam sentezli "yeni" Türkleştirme operasyonlarına bu çizgilerle göğüs gerilemez. "Demokratik emperyalizm" ve "Demokratik Türkiye ulusu" yaratma anlayışlarıyla, ümmetten "tek ulus" yaratar(!!) Kemalizm'i güncelleştirme nasıl bir ekoldür, kimin okuldur. Komünistler, ezilen ulusa, azınlık inanç ve emekçilerinin demokratik haklar mücadelelerini burjuva-ekonomist çizgileri eleştirme, kitleleri uyarma, doğru çizide mevzilendirmeden vazgeçmeden destekler-desteklemektedirler. Şu veya bu önder-parti-devleti kutsama, dokunulmaz kılma ve itaat, bilimsel eleştiriden muaf olma durumunda olmadık, olmayacağı... Chomsky'ın şu sözü çok doğru: "Kürtlerin dağlardan başka dostu yok". "Egemenler kürtlerin dostu değil". İsmail Beşikçi'nin çizgisi ayrıca tartışılabilir. Eleştirdik ve eleştiriyoruz da. Ancak devrimci aydın tabuların esiri olmayan, gerçeği söyleyen ifade özgürlüğünü hiçbir ipoteğe teslim etmeyen, devrimi esas alan aydındır. Kitlelerin, farklı düşünce akımlarının, örgütlenmelerinin düşünme ve konuşmasına "izin vermek" hiç kimsenin tekelinde bahşedilecek bir lütuf değil, hak ve gerevidir...

Devrimci siyaset, gündelik pazarlarda parakende alıcı bulan, herkesin hoşuna giden bir ihtiyaç değil, devrimi esas alandır... "Sınıf mücadeleleri ve tarihin sonu"nu getiren ve herkesi sistem içinde "demokras"yı geliştirme, cumhuriyetleri "demokratikleştirme"ye davet edenlere tek cevabımız var. Devrimde ısrar!..Bu cevap Kürdistan'ın siyasi-askeri ilhakına hayır, Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkının, ne adına olursa olsun gasp edilmesine hayır diyor. Bu ilhaka "cila" olarak Türk egemenlik sisteminin her biçimine hayır diyor... Madrid Oslo komplolarıyla Filistin'de aranan sözde "çözüm"lerden öğrenelim, devrime sarılalım diyor... Kürt dilini okullarda "seçmeli dil" bile kabul etmeyenlere hayır diyor... Resmi dile hayır. Tüm uluslara tam hak eşitliği. Sistem içinde demokratik özerklik bir yanılasmadır.

Geçmişte olanlar ve şimdiki oluşum kısaca şudur: Ezilen ulus-azınlık-inaç grupları ve her milliyetten emekçilere karşı düşman organizasyonu olarak teşekkül olmuş askeri bürokratik eksenli Kemalist faşist diktatörlük söz konusu dünyanı tarihsel koşullarında egemenlerin zorunlu stratejisiydi. Zira Hitler, Mussolini'li Avrupa'lı rejimleri de keyfi değil, egemenlik sistemlerinin aldığı zorunlu biçimlerdi. Bu tarihsel koşulların ürünü devletçi politikaların-darbelerin alternatifi olarak gösterilen "sivil demokratik" diye parlatılarak yüceltilen "Demokratik Cumhuriyet" projeleri günümüz sermaye birikiminin ihtiyacıdır. Egemenler lehine bu zorunlu biçimsel dizaynları, politik devletlere "sivil toplum"culuğa geçiş ve "demokratik dönüşüm" olarak alkışlayan karşı devrimci neo-liberal siyaseti göğüslemek durumundayız. Darbelerin bizzat ürünü olmalarına rağmen kendilerini "darbelerle hesaplaşma" savaşıçı diye pazarlayan "Türk-islam" anlayışının geneleksen bürokratik Kemalist blokla iktidar dalaşının tarafı olmamak, bağımsız devrimci alternatifi yükseltmek için, karşı devrimin "devrimsiz demokrasi" aldatmacasının burjuva liberal demokratizm bataklığıyla

hesaplaşmak şarttır. Emperyalist "medeniyet" projesinin bir savasatını Ermeni ve Dersim katliamlarında görmüştük. Türk ulus devlet cumhuriyeti projesi, kırım planlamaları ve iacatının kaynağıydı. Şimdiki operasyon ise sermayenin günlük koşullarını uygun egemenliğini sürdürceği "demokratik maskeli" kırmırdı. 2. Cumhuriyet "Türk-islam devleti" egemenler vesayeti ni aşma değil, günün koşullarına göre biçimlendirmedir. Öz ise aynı sömürücü egemenler diktatörlüğü!

"Demokratik özerklik" projesiyle hem fikir değiliz ve bu çizgiyi eleştiriyoruz. Bu için bir yönüldür; diğeri ise geri-güdük olsa da devrim ve Kürtleri uyarma görevinden vazgeçmeden açık ideolojik mücadele görevini bırakmadan, programatik çözümümü-zü bayraklaştırarak Kürt ulusal hareketiyle dayanışma içinde olmaktır. Bu, stratejik çözüm için görevle sahip çıkmaya, Kürt ezilenleri ve tüm emekçileri Türkiye-Kuzey Kürdistan Demokratik Halk Cumhuriyetleri Birliği için seferber etmeyi gerektirir. Üst-alt, resmi-tali ulus-kimlik-dil değil, eşit-özgür-gönüllü birlik ulusal her tür ayrıcalığı aşan birliktir. Ulusal-toplumsal-iktisadi-sosyal özellikleri dikkate alacakmız. Evet?... Yarına erteleyerek değil, bugünden özgül program ve amaca uygun örgüt biçimleriyle proletarya ve emekçiler sovyetlerini bölgesel özerklik çözümlüyle, buna yönelmek ertelenemez. Azınlıkların, ezilen inanç gruplarında hiçbir dayatma ve imtiyaza boyun eğdirilmemesi, kendilerini özgürce ifade etme ve yönetmelerinin yolu budur.

Egemenlerin statükocu, resmi ideoloji-tarih-kültür ve fikirlerini Kaypakaya'nın nitel çıkışıyla yıkan devrimci saflardaki egemen ulus şovenizmini parçalayan kopuşun; güncelliği temsil edilmelidir. Egemenlerin de geneleksen resmi çizgi ve tarihteki ısrarlarının kırılması, sorgulama durumu içine girmeleri, Komünist hareketin tezlerinin önemi göstermektedir. Görev mirasla idare değil, güncelde konuşturabilme, sorunlara gerçek çözüm misyonu olabilir...

Trajikomik

“Tunceli (Dersim) Sempozyumu” ya da “Emperyalizmin Yeni Yerli Uşağı Liberal Muhafazakârlığın, Dersim Açılımı”

TIRMANAN TEHLİKE VE ACİL GÖREVLER

Geçtiğimiz haftalarda, AKP hükümetiyle karakterize olan ve ABD-AB emperyalistlerinin ülkemizdeki yeni ekonomik ve sosyal yıkım projeleri için son 10 yıldır kullandığı, liberal muhafazakâr devlet politikalarının bir başka açılımına daha tanıklık ettik: 1. Uluslararası Tunceli (Dersim) Sempozyumu.

Kürt Açılımı, Alevi Açılımı, Roman Açılımı, Ekonomik Açılım... Uzayıp giden bu listenin, açılıma konu edindiği toplumsal kesimlerin ve sosyal sorunlarımızın bugünkü hali, vaziyeti bir yana; bu ikiyüzlü “açılım politikalarının” o bilindik Kemalist devlet söylemini “yerle bir eden”(!) ve bu haliyle de bilhassa halka ve halk güçlerine düşmanlıkta birbirleriyle yarışan sol-liberal cenahın büyük hayranlığını kazanan “keskin dili”(!) bu kez de Dersim için iş başındaydı.

Örneğin, sempozyumun henüz ilk dakikalarında, Tunceli İli’nin en üst mülki amiri olan Vali, “*Devlet, Doğu’suna artık namlunun ucundan bakmamaktadır*” diyordu ve hemen şunları ekliyordu sözlerine: “*Devlet, geçmişte izlediği politikalarla yüzleşmeli, gerekirse hesaplaşmalı ve yanlışlarını değerlendirmesini yapabilmelidir*”... Tunceli Üniversitesi’nin AKP ve Fethullah Gülen Cemaati işbirliğiyle rektörlük koltuğunda boy gösteren baş hocası ise “*Tunceli’nin özgürlüğü ve çağdaş bir il olduğundan ve hatta mahalle baskısının olmadığı belki de tek il olduğundan*” bahisle “artık Tunceli’nin Kürt ve Alevi gerçeğinin özgürce araştırılacağını, bütün fikirlerin özgürce kendilerini ifade edeceğini, tarihsel yaraların hoşgörü ortamında sarılacağını, farklı olanların kaynaşacağını” büyük bir şevkle anlatıyordu.

Devlet erkânının bu gibi sunumlarının ve Cumhurbaşkanlığı danışmanlarının millet vekillerine kadar da uzayıp giden selamlama bildirilerinin yanı sıra sempozyuma davetli Baskın Oran ve Murat Belge gibi artık sol-liberal sıfatını dahi hak etmeyecek ölçüde AKP hükümeti destekçiliği yapan bu “sol”(!) görünüm-lü liberalerin konuşmaları da devlet erkânının bu çarpıcı(!) açılımının ayakta alkışlayan, hayranlıklarını açıkça ifade eden, yerlere eğilen içerikleriyle, AKP hükümetinin diğer açılımlarında olduğu gibi Dersim Açılımı’nı da süsleyen önemli unsurlardı. Emperyalizmin ülkemizdeki yeni yapılandırma stratejisi çerçevesinde oluşturulan liberal-muhafazakâr ittifakın, yüzünü Dersim’e de çevirdiğini bu sempozyum açıkça göstermişti.

Geri kalan sağ ve sol liberal cenah da bu sempozyumun tartışılmasına konu edindiği başlıklarının “cüretini”, “demokrasi aşkını” yücelten ifadeleriyle üç gün süren toplantıyı göklerle çıkardılar. Hatta kimileri, hızını alamayarak “Devrim Yapan Üniversite” başlıklarıyla değerlendirmeler de yayımladılar, sempozyuma övgüler düzdüler. Bakınız başka bir aydınımız ise bu sempozyumu nasıl değerlendirmiş:

“Sempozyumda sunulan bildiriler ve yorumlarla etkisi kınılsa da halkın Dersim’ini devletlulann parantezine almaya çalışan üniversite yönetimi üzerinden burada yeni tür bir toplum mühendisliği faaliyeti sürüyor. İslamcı entelektüellerin, Kemalistlerin Cumhuriyet kuruluş sürecini anlatırken kullanmayı pek bir sevdikleri toplum mühendisliğinin yeni bir versiyonundan bahsediyorum.

İnisiyatif alanını tamamen kapattığı birkaç Dersimliyi vitrinde tutsa da öğretim üyesi kadrolarını büyük çoğunlukla Sivas ve Elazığ’dan gelen milliyetçi-muhafazakarlarla dolduran, yönetim kademeleri ve görevlendirmelerde yerlilik, liyakat vb. şeyleri umursamadan tamamen aynı kadroları -ve kendisiyle yakın işbirliği içindeki birkaç kişiyi-gözetin, cemaatle ödeşleşen Munzur Koleji’nin kayıt ve halkla ilişkiler bürosu gibi çalışan, kampus projesine cami ve cemevi ekleyen bir üniversite yönetimi Dersim’e ne verebilir diye sormak istiyorum.

Söz konusu yeni mühendisliği faaliyetinin ne tür sonuçlar vereceği önümüzdeki süreçte görülecekse de, Tunceli Üniversite’siyle birlikte Dersim’de başlayan değişim kent halkı tarafından tepkiyle karşılanıyor. Hatta kentte “keşke buraya üniversite hiç kurulmasaydı, yakında Dersimliler azınlığa düşecek” cümlesini kuran çok sayıda kişi tanyorum. Tüm Dersimlilerin kendi kendilerine yanıtlamasını istediğim bir soruyla bitiriyorum. Sempozyum öncesi ve sonrasında onu iç etmek isteyenlerin başaramadıklarını başarmış gibi göstererek, üniversite yönetimini yaklaşım ve uygulamalarını sembolik birkaç şey üzerinden ters yüz edip “devrim yapan üniversite” diye lanse etmek nedir?”

Demokratikleşme, açılım, üniversite, yüzleşme vb. şiarlar havada uçuşurken peki, gerçekte, tüm bu tozpembe tablonun ardında, bugün

Dersim’de sinsi ve hızlı bir şekilde işletilen süreç nedir? Şimdi somut olgularıyla bu gerçeği görelim ve hep beraber irkilelim:

Tunceli Üniversitesi ve Cemaat’in Üniversite’yle Kesişen Kaderi

AKP hükümetinin, eğitimi ticarileştirme ve özel sektöre peşkeş çekme politikalarının önemli bir adımı olan “her ile bir üniversite” kampanyasından evvel, Elazığ’da bulunan Fırat Üniversitesi’ne bağlı bir Yüksekokul’la başladı Dersim’in üniversite macerası. Bundan yaklaşık 5 yıl kadar önce de kamuoyunda “Her ile bir üniversite” şıarıyla tanıtılan bir kararla birlikte, önce bu yüksekokullar, ardından da dikkat çekici bir hızla diğer bileşenleriyle birlikte Tunceli Üniversitesi, Dersim’in yeni yerleşime açılan alanlarında yükselmeye başladı. Öğrenci ve öğretim görevlisi, memur sayısı hızla arttı/artmaya devam ediyor.

İşte AKP hükümeti bu kapsamda; eğitimin özelleştirilmesi, üniversitelerin (esasta öğrencilerin) taşıyacağı ekonomik girdilerle, yerel esnafın kazanılması, işsiz genç nüfusun kontrol altında tutulması ve bugün devletin tüm kademelerinde ve organlarında sürdürülmekte olan ekonomik, sosyal, siyasal ve kurumsal yeniden yapılandırma sürecinde olduğu gibi; YÖK’te ve üniversitelerde sağladığı siyasal dönüşümlerle birlikte; milyonlarca genci, on binlerce öğretim görevlisini, bir o kadar memur ve işçisini ve ÖGB olarak tarif edilen özel güvenlik görevlisini istihdam edeceği; böylelikle de her ilde önemli bir siyasal, sosyal aktör haline geleceği üniversiteler yaratma politikaları kapsamında Tunceli Üniversitesi’ni adeta doğurdu. İlginç olan, bu üniversitenin tanıtımından inşasına kadar tüm kaynaklar ve olanaklar, seferber edildi/edilmeye devam ediyor. Devlet, Tunceli Üniversitesi’ne elinde olan tüm kaynakları açmıştır. Örneğin, yeni kadro vermekte bin dereden su getirmesiyle bilinen YÖK, söz konusu Tunceli Üniversitesi’ni olunca, derhal onlarca öğretim görevlisi ve araştırma görevlisi kadrosu açtı. Öyle ilerleye gitti ki, neredeyse olmayan okula, onlarca kadro açtı/açmaya ve üniversiteye bu kadroları getirmeye devam ediyor. Fakat bu kadrolar elbette ki kendi amaçlarını taşıyacak bireyler için açılmaktadır. Yani açık bir şekilde üniversite içinde cemaat kadrolaşması mevcuttur. Dolayısıyla kurulan bu yeni üniversite her ne kadar başta Dersim halkı tarafından memnuniyetle karşı-lansa da; adeta liberal-muhafazakâr ittifakın misyonerlik okulu olmaya adaydır.

Devlet üniversiteleri, ödeneksizlikten yakınırken, Tunceli Üniversitesi bugün, taşınacağı kendi yerleşkelerini inşa ediyor ve AKP’li, cemaatle iç içe geçmiş mahfillerden gelen bilgilere göre de üniversitenin maddi sorunu, ihtiyacı şimdiden çözülmüş durumda. Tunceli Üniversitesi, bu süreçte, bir yandan da Dersim’in sahip olduğu etno-kültürel ve sosyo-politik hâkim toplumsal doku gereği, AKP hükümetinin göz bebeği oldu. Kendisini Alevi ve Kürt (bu kavrama kendisini Zaza yahut Kirmanç olarak tanımlayanları da katarsak) olarak tanımlayanların, il nüfusunun %90’ından fazlasını oluşturduğu Dersim; devletin “Tunceli”si olarak, Alevi ve Kürt açılımının odak noktası haline getirildi. Cumhurbaşkanı’ndan Başbakan’ına dek Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin en üst temsilcilik makamından hükümet partisinin başbakanına kadar bir “Tunceli sev-

dası”(!) peydah oldu gidiyor son bir yıldır. Bu minvalde devletin Alevilere de Kürtlere de söylediği her söz, eninde sonunda yolunu “Tunceli”ye çeviriyor. “Tunceli” ve “Tuncelililer” adeta bu yeni açılım sürecinin deney tahtası...

Devlet, bugün, AKP hükümeti şahsında, kuruluşundan günümüze tarihinin en önemli siyasal, kurumsal, yapısal dönüşümünü yaşarken, bu sürecin mimarı olan ABD ve AB emperyalistlerinin dönemsel ekonomi-politiğinin ideolojik söylemine sarılıyor: “Demokrasi ve özgürlükler.” Artık emperyalist-kapitalist sistemin ihtiyaçları doğrultusunda yapılan her şeyün süsünü demokrasi, açılım, yüzleşme, insan hakları ve özgürlükler oluşturunur. Bunu sorgulayanlar da demokrasi düşmanı...

Bugün devlet, Kürtler ve Aleviler, Ermeniler gibi ezilen ulus, milliyet ve inanç kesimleriyle; işçiler, köylüler, emekçiler gibi sınıfsal hasımlarına; halk gençliği, kadınlar vb. gibi ezilen kesimlere, Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarihinin ve hatta önceli olan Osmanlı Devleti’nin tarihsel haksızlıklarını, katliamlarını, inkarnı ve zorla asimilasyon pratiklerini... Türlü sömürü ve zorbalıklarının yarattığı tahribatı giderme kisvesi altında, yeni bir devlet söylemi geliştiriyor. Ülke tarihinde yaşanan bütün katliamları sadece CHP’ye yükleyip kendini ve arkasındaki sınıfsal gücü gizleyen bu zihniyet, Dersim sularına girmiş durumdadır.

ABD, nasıl ki Irak’ı özgüleştirceğini, oradaki Kürtlere, Şiilere, düzen muhaliflerine ve Irak halkına özgürlük ve demokrasi getireceğini söylemiş ve bugün milyonlarca Iraklının ölümlü geri kalan milyonların da akıl almaz sefaletine ve acısına mal olmuş ise onun sadık uşağı Türk hâkim sınıfları içerisindeki yeni liberal muhafazakâr klük de eğitimini tamamlamış başanlı bir öğrenci gibi efendisinin ideolojik söylemini, iç politikaya uyarlamaktadır. Elbette ki neticede ülkemiz kaynaklarının ve tüm emek gücümüzün, birikimlerimizin, toplumsal zenginliklerimizin emperyalizme peşkeş çekilmesi için.

Örneğin, Kürt ulusal sorununda “iyi şeyler olacak” diyen ve aradan geçen bir buçuk yılda yaşanan binlerce tutuklamaya, işkenceye, yüzlerce ölüme neden olan ve hala da bölgesel düzeyde tasfiye saldırılarını geliştiren AKP hükümeti, tüm bunları “demokrasi ve özgürlükler” adına yola çıktığını ifade ederek gerçekleştirmiş/gerçekleştiriliyor hatırlanacak olursa...

Veyahut Hrant Dink cinayetini çözmesiyle övünen bu hükümet, cinayetin arka planındaki kişileri saklamakta ve devletin bu cinayetteki rolünü açıkça gizlemeye çalışmaktadır. Ama bir yandan da Ermeni açılımlarıyla emperyalist yeniden yapılandırma projesini süslemekten de geri durmamaktadır.

Alevi Açılımı’nda ise koparılan yaygaranın büyüklüğüne eş değer bir siyasal fiyasko ortaya çıkmış ve Osmanlı’dan günümüze gelen asimilasyon süreci, yeni manipülasyon politikalarıyla sürdürülmek istenmişti/isteniyor...

“*Kemalist statükocuların ve asker vesayetinin elindeki YÖK*” propagandasıyla başladıkları ve hala devam ettikleri üniversite politikalarında da yine “demokrasi ve özgürlükler” söylemiyle yürüyen AKP’nin, nihayetinde, dünyanın YÖK’ünden daha gerici bir üniversite gerçeği ortaya çıkardığına tanıklık etmekteyiz. Gayri meşru da olsa üniversitede görev yapan polisler yasal bir statüye geçirmek isteyen bu zihniyet, üniversiteleri tamamen kontrol altına almak istemektedir.

Liste, daha da uzatılabilir...

AKP hükümetiyle gündeme gelen yeni dönem tüm devlet açılımlarının, özünde, önemli ölçüde dönüşüme uğratan eski süreçlerden daha köklü saldırılar, zararlar içerdiği görülmektedir. Bu açılımları her ne kadar süslese de balonlar bir bir patlamaktadır.

Bu süreçte hâkim sınıflar, cemaatler, kimlik grupları, neo-liberal sol odaklar gibi önemli siyasal aktörleri de faal biçimde kullanmaktadır. Dolayısıyla yeni bir ittifak ile karşı karşıya bulunmaktaydı. Yeni yapılandırma projesini sadece zora dayandırmayıp ideolojik bir destek alarak sürdürmek isteyen hâkim sınıflar kendilerini yeni bir dost bulmuşlardır: Liberal “sol”cular ve cemaatler.

İşte Fethullah Gülen Cemaati’nin yolu da burada Tunceli Üniversitesi’yle kesişmiştir. Gülen Cemaati, henüz beş yıl öncesine kadar, bırakınız ülkenin dört bir köşesini, ilini, kasabasını, köyünü... Dünyanın en ücra köşelerinde okullar (yani asimilasyon kurumları) açmakla övünürken, “*giremmediği, kök salamadığı tek yerin Tunceli*” olduğunu büyük bir hayıfla mırıldanmaktaydı. Dergilerinde gazetelerinde gizli Ermeniliklerinden tutun da terör yandaşı olarak sunulan Dersimliler, bir anda Fetullahçılığın demokrasi aşkıyla dostları haline gelmiştir.

Ancak Gülen cemaati, siyasal-dönüştürücü pratiği itibarıyla hâkim sınıfların temel ittifak güçlerinden birisi olarak, yine devletin koşulsuz desteği altında, Dersim’i en can alıcı yerinden vurmıştır.

Önceleri her şey mütevazı ve masumdu. Dersim’de yaşayan bazı küçük sermayedarların himaye ve ihanetiyle şehre adım atılmış ve en yoksul, yardıma en muhtaç, en çaresiz, en zayıf evlere girilerek bu ailelerin oğulları, kızları, ücretsiz olarak ülkenin çok farklı yerellerindeki yatılı dershanelere gönderilmiştir.

Bu dershanelerde, üniversite sınavına ücretsiz olarak hazırlanmak ve bir üniversiteye giderek kendisinin ve ailesinin kaderini değiştirmek gibi masum, meşru düşlerin sahibi bu gencecik insanlar, namaza, oruca; devlete, Türk milletine itaate; Dersim’in insanca, değerlerine de ihanete... Din sohbetleri, çay sohbetleri adı altında zorlandılar. Aradan geçen yaklaşık on yılda, bunlardan bir kısmı istenilen sonucu verdi.

Her ne kadar, bu sürecin başlangıcından itibaren adım adım Gülen Cemaati dershanelerine gönderilen çocuk ve genç sayısında artış olsa da Gülen cemaati, bu sabırlı çalışmalarının en önemli adımını geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde, son derece dikkat çekici bir hızla attı. Birbiri ardına özel okullar, dershaneler ve Tunceli Üniversitesi’nin hızlı gelişimine paralel olarak erkek ve kız öğrenci yurtları açıldı.

Liselere hazırlık için açılan ve ilköğretim öğrencilerinin gittiği SBS Pratik Dershanesi; üniversiteye hazırlık için Haydar Dershanesi; ilköğretim ve lise çağındaki öğrencilerin seçilerek toplandığı Özel Munzur Koleji (İlköğretim), Özel Munzur Anadolu Lisesi, Özel Munzur Fen Lisesi; üniversite öğrencileri için Özel San Sal-tuk Erkek Öğrenci Yurdu. Ayrıca üniversiteye ilk kayıt aşamasında yer sorunu yaşayanlar için açılan 20 – 30 yataklı kiralınmış apartman daireleri.

İşte Gülen Cemaati, kendilerini yetiştiren ve besleyen ABD emperyalistlerinin, diğer ezilen dünya halklarını kimliklerinden inançlarından koparmakta ve böylelikle köleleştirmekte kul-

landıkları Misyoner Hristiyan Cemaatlerle neredeyse bire bir aynı yöntemleri kullanarak Dersim’in çocuklarına ve gençlerine yönel-mektedir.

Okullar açılmakta, burada yerli nüfusun kültürünü, sosyo-politik kimliğini geleceğe taşıyacak yeni nesiller önce, manipüle edilmekte ve zamanla bu müdahalelerle eş zamanlı uygulama-nan ekonomik, kültürel, askeri baskı ve sindirme politikaları sonucu toplum dönüşüme uğ-ratılmaktadır.

Bu gibi uygulamalar, köleci toplumlardan günümüze hâkim sınıfların uyguladığı sömürü ve zorbalık politikalarının bir sonucudur. Dünyadaki en çarpıcı örneği olarak Güney Kore verilebilir. Tamamen misyonerlik faaliyetleri sonucunda, bu ülke halkının yarınsından fazlası Hristiyanlaştırılmıştır. Güney Kore bugün, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında ABD’nin çabalarıyla başlayan ve milyonların yaşamını yitirdiği ve sosyalistlere karşı verilen bir iç savaştan sonra bölünmüştür. Kore’den ayrılarak, emperyalistlerin bölgedeki askeri üssü haline getirilmiştir.

Şimdi, düzenlenen sempozyumla birlikte, açığa çıkan gerçek şudur ki Gülen Cemaati, adı Dersim olan etno-kültürel ve sosyo-politik coğrafi bir gerçeğin dünden daha farklı bir şekilde değiştirilip, dönüştürülmesinin en önemli aktörlerinden birisidir. Tunceli Üniversitesi, Gülen Cemaati’nin en önemli etkinlik zemini olarak değerlendirilmek istenmektedir. Üniversitede birkaç sol akademisyene dahi tahammül edemeyen bu zihniyet ne Alevliğe, ne Dersim’in sol ve devrimci kimliğine duyarlıdır. Ancak ve ancak köprüyü geçene kadar ayağa dayı deme felsefesiyle hareket edip, zor gücüyle fethedemediği Dersim’i içten fethetmeye çalışmaktadır.

Bugün Dersim’deki Gülen Cemaati okullarında Dersimli çocuklar, belirli bir yaşa kadar sadece, çok incelikli hesaplanmış bir sosyalleşme sürecine tabi tutulmakta; çocuklar için sosyalleşmenin, topluma entegre olmanın en temel aktörleri olan “öğretmenler” üzerinden temel bazı “yeni kimlik kod”ları öğrenmektedirler.

Örneğin “günaydın” demek yerine “hayırlı günler” demenin öğrenilmesi ya da “Allah” kavramının içselleştirilmesi gibi... Takriben 16 – 17 gibi, bireyin bağımsız toplumsal bilincinin henüz gelişmeye başladığı bu en ham dönemde doğrudan doğruya, çocukluktan itibaren kodlanan kimi kavramlar arasından “siyasal bağ” yani söylem, bir dünya görüşü olarak örülmeye başlanmaktadır. Böylece çocuk, genç-yetişkinlik evresinde diline, inancına, kimlik değerlerine ve kendi öz toplumunun değerlerine yabancılaşmakta, bununla, yani ailesiyle çatışmakta ve kopmaktadır. Sınıf mücadelesi bu noktada açıktır ki kavramlar üzerinden verilmektedir. Karşı bir mücadele verilmediği müddetçe de asimilasyon kaçınılmazdır.

İşte bu yüzden, Tunceli Üniversitesi üzerinden bugün Gülen Cemaati’nin yaptığı da tam olarak budur.

Bu okullarda, milli maç gibi fırsatlar değerlendirilmekte, toplu etkinlikler düzenlenmekte, öğrencilerin aileleri bilhassa davet edilmekte, piknikler organize edilmekte ve kimsenin elini cebine atmadığı bu büyük ve sürekli organizasyonlarla, sosyal etkinliklerle, Dersimli çocuklar ve aileleri “rehabilit” edilmekte ve bu yolla Cemaate karşı da “sempati” yaratılmaya çalışılmaktadır.

Örneğin, Tunceli Üniversitesi Sosyoloji Bölümü öğretim görevlilerinden Yrd. Doç. Dr. Yavuz Çobanoğlu’nun “Munzur İmgesi Üzerinden Kendisini Kuran Şehir: Tunceli (Dersim)” isimli sunumu, bu konuya doğrudan ve çok parlak bir örnektir.

250’den fazla çocuğa verilen kâğıtlara, “Munzur”un onlara ne anlattığı sorulmuştur. Verilen cevapların hemen tamamı ise “direniş”, “isyan”, “öz değerler”, “namus”, “hayat”, “yaşam” gibi Dersim’i yaratan, etno-kültürel ve sosyo-politik toplumsal gerçeğin bazı anahtar kelimelerine işaret etmektedir.

Öğretim görevlimiz ise, tam da bu durumu “akademik lisanla” dert edinmiştir ve bunun nasıl ortaya çıktığını araştırmakta, bununla ilgili analizler üretmeye çabalamaktadır.

Acaba sadece akademik bir meraktan mı yoks-a bu gerçeğin, yani Dersim’in nasıl daha iyi ve nereden başlanarak değiştirilip dönüştürüleceğini tartışmak için mi? Bunu önümüzdeki süreçte göreceğiz.

(NOT: Yakında yayımlanacak olan sempozyum bildirilerinin incelenmesini, Dersim’le ilgili son dönemde yayımlanan derleme kitapların okunmasını özellikle öneririz.)

Tunceli Üniversitesi’nin, Gülen Cemaati’nin ve AKP’ci liberallerin, muhafazakârların, düzen güçlerinin en önemli toplumsal dönüştürme aracı olma rolünü, yakında daha da çok yapı-lacak, bu gibi araştırmalarla sürdürüleceği anlaşılmaktadır.

Devamı sayfa 8’de

Kim daha ırkçı?

Antalya'da yapılan uluslararası Altın Portakal Film Festivali her yıl onlarca film, oyuncu ve yönetmene ev sahipliği yapıyor. 47. kez düzenlenen bu festival uluslararası alanda kazandığı boyut itibarıyla katılımcılar açısından önem arz etmektedir. Her ne kadar yapıış usulü ve değerlendirmelerdeki ölçütler kişisel temalı ve bireysel rekabete dayalı bir özellik taşısa da, birçok farklı renkleri de içerisinde buluşturmaktadır.

Piyasacı, rekabetçi kültürün öne çıkarıldığı ya da baz alındığı bu festivaller, geneli itibarıyla de icra edilenin içeriğine dair sanatsal bir ölçüt olarak temel alınmaz. Pazar kaygısının açık bir dille ifade edildiği bu tür organizasyonların temel hedefi icra edilen ürünlerin piyasa değerlerini yükseltmektir. O festivalde ödül alan bir film, tüm bileşenleriyle birlikte piyasanın gözdesi haline gelip, rakiplerinin bir kaç adım önüne geçmektedir. Dolayısıyla piyasa için çalışan ve piyasa için çalışmadığını iddia edip de piyasadan pay kapmanın derdinde olan birçoğu, bu yarışda hayli ter dökmekte. Piyasanın tekelleşmesi, icra edilen sanatın içeriğinden çok piyasaya ne sunduğunu baz almaya götür-

müştür. Bunun sonucu olarak da biçimsel yön öne çıkmıştır. Popüler olmayan konular para kazandırmadığı için işlenmez olmuştur. Bunun yerine daha çok para kazandıran, "al benisi yüksek" konular tercih edilmeye başlanmıştır. Sinema kuşağının bir tekel sermayesi yaratmasının sonucu sanatı ve sanatsal içeriği biçime ve görüngüye tabi kılmaktadır. Sinemanın ciddi bir sektör haline gelmesinin sonucunda, piyasada rekabeti artıracak bir takım (festival, gala, vb.) ihtiyaçlar doğmaya başlamıştır. Antalya Altın Portakal Film Festivali de bu minvalde bu ihtiyaca cevap veren bir kurum olmaktadır. O açıdan festivale kimin ya da kimlerin katıldığı, ya da ne için katıldığı pek önemsenmemekte, vitrin boyutuyla yaklaşmaktadır. İyi vitrin olacak, gündem de tutacak temalar seçilerek, reklam boyutu öne çıkarılmaktadır.

Festivalde ırkçılık rüzgarı

Geçen yıllardan farklı olarak bu sene ırkçılık tartışmasıyla gündemde bir hayli yer edinen festival, ilginç tartışmalara sahne oldu. Alışılmış formatın dışına çıkmasa da hem sanatı, hem festivalin niteli-

ğini hem de konu itibarıyla devletin karakterine dair açıklıklar barındırıyordu. Tartışmalara taraf olanların hemen hepsi konu üzerinde bir hayli yorumlar getirdiler. Ama bu kez hedef tahtasında Boşnak asıllı Sırp yönetmen Emir Kusturica vardı. Kusturica, ırkçılık yapmakla suçlanarak, festivalde jüri üyesi yapılmasına tepki gösteriliyordu. Kusturica'nın ırkçı mı yoksa değil mi tartışmasını bir kenara bırakarak tepki gösterenlere şöyle bir bakmak gerekir. Kuşkusuz Kusturica'nın ırkçı olup olmaması meselesi önemlidir. Nihayetinde insan merkezli bir faaliyet ve kültürün oluşumundan bahsetmek için bu durumu da es geçmemek gerekir. Ancak Kusturica'nın ırkçılığından ziyade tepki gösterenlerin savundukları siyasi tezler daha önemlidir ve tartışmanın esas konusu da budur. Antalya Büyükşehir Belediyesi'nin MHP'li Meclis Üyesi Reşat Oktay ve Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay, festivali protesto eden iki kişi. Siyasi geçmişleri ve bulundukları siyasi partiler ve bu partilerin siyasi çizgisine baktığımızda bu iki kişinin bu konuda konuşacak en son olmasa bile, sona yakın bir yerde oldukları kesindir.

Biri, katliamcı bir geleneğe sahip bir partinin meclis üyesi, diğeri ise, şuan hükümet olan ve hükümette geldiğinden bu yana, ırkçı-faşist kimliği ile tutumunu ispatlayan bir patinin kabinesinde yer alan biri. Dolayısıyla tartışmanın özü ise kimin daha çok ırkçı olduğu üzerine kuruludur. ırkçılığından ödün vermeyen, "terörü" bitirmek için katliam hedeflerini alenen ifade eden ve seçim dönemlerinde katliamları hedef göstererek propaganda yapan bir partinin mensubu bu konuda konuşacak en son kişidir. Keza MHP'nin kimliğini tarihsel pratik tescillemiştir. İşçi çadırlarını kurşunlayan, demokrat kesimlere linç kampanyalarının gönüllü katılımcıları, Türk-İslam sentezinin savunucusu, kafatasçı bir partinin siyasi yürüngesinde olan bir şahsiyet başkalarını değil de, söyledikleriyle kendisini tarif ediyor. Diğlerinin de ondan pek fazla bir farkı yok. Bir taraftan "açıklımlar" yapıyor, diğer taraftan saldırı fursatı olanca hızıyla devam ediyor. Sekiz yıllık hükümeti boyunca yüzlerce insanın ölüm fermanını imzalayan bir partinin bakanı nasıl olurda ırkçılığı bu kadar lanetleyebilir? Bu baylar kendi yaptıklarını insanlığın neresine koyuyor acaba? Yoksa insan-

lık tarifi farklı mı? Tüm bu soruların cevabı bu bayların ve temsil ettikleri siyasi partilerin temel görüşleri ve pratiklerinde mevcut.

Son söz yerine

Bu bayların başlatmış oldukları ırkçılık fursatı, Michael Neuenchwander ile devam etti. Antalya Film Festivali'nde, "180 derece" filminin İsviçreli oyuncusunun, Kusturica'ya benzetilerek saldırıya uğraması bu ırkçı zihniyetin ürünüdür. Bunun başka türlü izahı mümkün değildir. Hem medyadan, hem de günlerde Antalya'da estirilen ırkçı-faşist rüzgarın etkisinin bir sonucu olan bu saldırılar, bu bayların savunduğu zihniyetin pratik yansımalarıdır. Doğalında gelişen bir sürecin demokratik tepkisinden ziyade, planlı bir organizasyon olarak değerlendirilmek daha doğru olacaktır. Elbette ırkçılık, soykırım vb. gibi insanlık dışı meseleler tartışılmalıdır. Ancak bu baylar böyle bir tartışmayı önce kendilerinden başlatmalıdır. Ancak o zaman samimi olduklarını ispatlamış olurlar.

YÇKM'de Muzaffer Oruçoğlu Resim Sergisi

İSTANBUL- 24 Ekim-14 Kasım tarihleri arasında YÇKM'de, Muzaffer Oruçoğlu'nun resimleri ziyarete açılıyor. YÇKM sergiye ilişkin tanıtım metninde şu ifadelere yer verdi: "Kimi hayatlar vardır, sakın limanlarda demirler... Kimi hayatlar vardır, başlangıcından sonuna, dünyaya açılan heyecanlar taşır. Sükûnet her zaman heyecana galip gibi görünse de hayatı üreten gerçekte hareketin ta kendisidir... Muzaffer Oruçoğlu bu reçetelerden ikincisi ile yaşadı. 1947 yılında Kars'ta doğdu... 68'li yıllara gençliğini emanet etti ve emanet ettiği toprakta, Avustralya'da hayatı yeniden üretti... Tutuklandı... Sürgünlerle yazıldı... Kitaplar yazdı... Resimler yaptı... Yüreğinde hiç eksilmeden taşıdığı dünyaya itirazlarını, boyalarında, satırlarında dışa vurdu... Bir yandan yeryüzünü keşfederken, öbür yandan kendisini de yeniden keşfetti... Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi'nde Muzaffer Oruçoğlu resim sergisi başlıyor. Beğeni ile okunan roman, şiir, makaleleri bulunan yazar farklı çizimleriyle de ilgi topluyor" denildi. Öte yandan 23 Ekim - 13 Kasım tarihleri arasında YÇKM Sinema Salonu'nda sinema günleri başlayacak. YÇKM film gösterim programını internet sitesinden yayınladı. YÇKM iletişim bilgilerine ve YÇKM hakkında daha fazla bilgiye www.yckm.org adresinden ulaşabilirsiniz.

Kürt dilinin emektarlarından Mehmet Uzun'un ardından

Yazar Mehmet Uzun ölümünün 3. yılında anılıyor. Mide kanseri nedeni ile tedavi gören Uzun, İsveç'ten Amed'e dönüp, "Ben buraya ölmeye değil, yaşamaya geliyorum" diyerek yaşama olan bağlılığını göstermiş, tedavisi devam ederken, yaşamayı çok istediği bu şehirde, yaşama veda etmiştir. Kürt dilinin gelişimine önemli katkılan olan Kürt yazar Mehmet Uzun, 1953 yılında Urfa Siverek'te doğdu. 12 Eylül Askeri Darbesi döneminde tutuklanarak, Diyarbakır Hapishanesi'ne konuldu. Yıllarca hapiste kalan Uzun, Musa Anter'le tanışmasıyla birlikte Kürt kültürü, tarihi ve edebiyatıyla yakından ilgilenmeye başladı. 15 yıl İsveç'te sürgünde yaşayan Mehmet Uzun, 1992 yılına kadar çok sevdiği ülkesine gelemez. İsveç Pen Yazarlar Birliği üyeliği de yapan Mehmet Uzun, yurtdışında yazdığı romanlarıyla pek çok ödüller alır ve romanları 20 dile çevrilir. Kürt ulusunun yaşamını ve mücadelesini konu alan romanlar yazar. Kürt ulusal mücadelesine önemli katkılar yapan Celaleddin Ali Bedirhan ve Memduh Selim Bey'in hayatlarını romanlaştırır. Romanlarında son derece canlı bir anlatımla, tarihi kişilikleri tüm özgünlükleriyle okuyucuya sunar. Kürt diline getirdiği yeniliklerle ve Kürt dilinin gelişimine yaptığı katkılarla, Kürt dilinin yaşatılması için çaba gösterir. Bütün ro-

manlarını Kürtçe yazmıştır. Türkçeye de çevrilen romanları kendine has bir okur kitlesine ulaşmıştır. "Dengbejlerim", "Dicle'nin Sürgünleri", "Dicle'nin Yakarışı" ve "Yaşlı Rindin Ölümü" adlı romanlarında destan anlatıcılarının izini sürer. Denemelerini topladığı "Nar Çiçekleri" adlı kitabı ve "Aşk Gibi Aydınlık Ölüm Gibi Karanlık" romanında yazdıklarından dolayı 2001 yılında yargılanır ve beraat eder. Katıldığı panel ve söyleşilerde yaptığı konuşmalardan dolayı defalarca yargılanır. Uzun süre sürgünde yaşamak zorunda kalan Mehmet Uzun'un yaşadıklarının izlerini, romanlarında ve denemelerinde görmek mümkündür. Sürgünde yaşamak zorunda kalan bir yazarın hüznünü, acısını, umudunu ve kararlılığını romanlarında ve denemelerinde hissederiz. İsveç Yazarlar Birliği'nde uzun süre yönetim kurulu üyeliği yapar. İsveç ve Dünya Gazeteciler Birliği üyesidir. İsveç Pen Kulübü ve Uluslararası Pen Kulüp'te çalışır. Mehmet Uzun, uzun süreden beri mücadele ettiği mide kanserine yenilerek, tedavi gördüğü Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi'nde, 54 yaşında hayatını kaybeder. Arkasında onlarca roman, deneme ve araştırma kitapları bırakan Mehmet Uzun, halen çok geniş bir okur kitlesine hitap eden yapıtlarıyla yaşıyor.

Fransa'da iç Savaş

Kitap Adı: Fransa'da İç Savaş
Yazarı : Karl Marks
Yayınevi : Sol Yayınları
Sayfa : 192

"1871 burjuvazisinin kudurganlığı karşısında 1848, henüz bir çocuk oyunundan başka bir şey değildi " der Engels, Marks'ın Fransa'da İç Savaş yaptığını önsözünde. Tarihte işçi sınıfına, silahlarını hiç çekinmeden çeviren burjuvazinin, feodal sınıflarla uzlaşmasıyla, gerici bir sınıf olma özelliğini geri dönülmez bir şekilde kanıtladığı 1848 Avrupa Kıta devrimlerinde, işçilerin ve halkın kanı aktılmıştı. Fransız devriminden sonra Avrupa'da tüm ayaklanmalar, proleter bir öz taşımaydı. Kendisi için taleplerle ortaya çıkan işçi sınıfı, burjuvazinin kurşunlarına hedef oldu. Tüm bu söz konusu ayaklanmalar burjuva-feodal sınıfların işçilere ve onlarla bütünleşen halka karşı olan öfkesini taşısa ve öfkesini dışa vurmuş olsa da, Komün de ortaya çıkanlarla asla karıştırmamak gerekir. Proletarya diktatörlüğü temel ilkesinin, tarihte ilk gerçekleşmiş biçimi olarak,

1871 Paris Komün'ü, sınıflı sistemlerden insanlığın kurtuluşunun eşsiz hareketi, proleter devrimlerin şafağı olarak tarih sahnesine çıkmasıydı. Yapıtta anlaşılacağı gibi, hiç kimse Marks kadar, gerek Komün öncesi Alman-Fransız Savaşı'nda, gerekse de Komün ilanı esnasında ve sonrasında ortaya koyduğu eşsiz derslerle, bütünlüklü bakabilme yeteneğinden olmamıştır. Kimse Marks ve Engels kadar Komün'le bu denli yakından ilgilenmemiş ve silinmez tarihi dersleri tahlil etmeyi başaramamıştır. Bu öylesine ölümsüz bir temeldir ki, 20.yüzyılda gerçekleşen yeni demokratik halk devrimi ve sosyalist devrimlerin hiçbirisi Komün'ün ortaya çıkardığı dersleri ve ilkeleri kendisine rehber almadan edememiştir. Eğer burjuvazinin ve gerici sınıfların bir bütün olarak öfkesini, işçi ve halk kitlelerine olan sınıfsal kinini ve acımasızlığını derinlemesine görmek istiyorsak, söz konusu bu eser, vazgeçilmez bir kaynaktır. "İşçi sınıfı, devlet makinesini almak ve onu kendi hesabına işletmekle yetinemez" diyen Marx'ın öngörüsü tüm çıplaklığıyla Komün tarafından kanıtlanmıştı. Bugün enternasyonal proletaryanın dayandığı proletarya diktatörlüğü perspektifiyle ele aldıkları Marksist devlet anlayışının kanıtlanması temelleri, bu toplumsal ileri hareketin kökeninde yatmaktadır. Kuşkusuz bu pratik, yeniden ve çok daha büyük çapta kanıtlanmıştır. Sovyetler, Çin ve diğer bir dizi devrimler, bunun örnekleridir. Kitlelerin yönetime katılmaları, öz savunma güçlerini ordusuz oluşturmaları, bugün proleter devrim mücadelesinin temel yönelimini oluşturdukları, asla unutmayalım. "Fransa'da İç Savaş"ı okurken, 19. Yüzyılın tarihi koşullarında, işçi sınıfının kahramanca hareketini, büyük dev adımının tarihi temelinin en geniş değerlendirmesini, okuduğumuzu unutmayalım. Savaşlar 21. Yüzyılda da emperyalistlerin egemenliğinin en barbar başlıca araçlarındandır.

Ulusal çıkarlarla harlanan bu egemenlik saldırısında proletaryanın, bir çıkam yoktur. Bunu anlamak için Enternasyonal'in Fransız-Alman Savaşı'ndaki çagnısına bakmak yeterlidir. Egemenlik savaşlarında işçilerin ve halk kitlelerinin bir çıkamı yoktur. İşçilerin ve yoksul halkların çıkamı ortaktır. Kardeşçe, burjuvaziyeye karşı savaşmak için, birleşmek gerekir. Bütün ülkelerin gerici sınıfları düşmanlarımız, işçileri ve halkları kardeşlerimizdir. Alman ve Fransız burjuva- feodallerinin Komün'ü, nasıl da ortak eddiklerini, asla unutmamalıyız. Hem de Fransa'yı Almanya'ya pazarlamak adına. "Eski toplumun hala yetenekli olduğu en yüksek kahramanlık çabası, ulusal bir savaştır. Oysa şimdi ulusal savaşın, hükümetler sınıflar savaşımını geciktirmeye ve bu sınıf savaşımı iç savaş biçiminde patlak verir vermez bir yana atılan katıksız bir aldatmaca olduğu da görüldü. Sınıf egemenliği kendini artık ulusal bir üniforma altına gizleyemez; ulusal hükümetler proletaryaya karşı, ancak bir bütün oluşturlar" diyen Marks'ın bu sözleri, sadece Komün'le sınırlı kalmadı. 20. Yüzyılda dünya ölçeğinde kanıtlanarak son sınıma erişti. Yan sömürge ülkelerin işbirlikçi tüm hükümetleri, emperyalizmle işbirliğine girerek silahlarını proletaryaya çevirmişlerdir. Milliyetçilikle boyanan fetih savaşında, proletaryanın çıkamı olamaz. İşçiler geleceğini savaş meydanlarında, kendi elleriyle, gerici sınıfları devirerek elde edeceklerdir. Bu yapıtı daha geniş bir değerlendirmeye, politik sorunlarımızı ışık tutan yanlarına değinmek elbette, daha yararlı olurdu. Kısaca aktarılan bir okuma önerisi için, bu fazlaca bir iş olur.

"Fransa'da İç Savaş" kitabı 140 yıl önce yazılsa da, öneminden bir şey yitirmemiştir. Çünkü onun önemi, şurada yatar: "Komün yenildi ama savaşım devam etti, yeni yenilgiler yaşandı, ama yeni savaşımalar kaçınılmazdır." Komün'ün ölmeyen yanları, ilkeleriyle, yok edilemediler ve yok edilemeyecekler de. İşçi sınıfı kendi iktidarı kazanmaya dek, bu ilkel savaşım kaçınılmazlığı için de, kendisini kabul ettirecektir. İşte bu tarihi dönemde, birçok şeyin yanında, Marks'ın işaret ettiği ölümsüz ilkelerin kendileridir. Marks'ın kimse-

sal gerçeklikler bizi aydınlatmaya devam ediyor. Ağzlarında uygarlık sloganı, ellerinde yasalarıyla yığınsal öldürmenin içerisinde çocuk genç yaşlı gözetmeksizsin her türlü işkence, vahşet, yakma yöntemleriyle proletarya sınıfına karşı yönelen öfkenin hedefi olan; büyük devrimlerin şafağı kabul edilen, gerçekliğin ta kendisiydi. Komünarlarla birlikte, onbinlerce insan, makinelî tüfeklerle katledildi. Proletarya diktatörlüğü bakış açısının zorunluluğunu anlamak açısından "Fransa'da İç Savaş" eserini dikkatle okuyalım, dersler çıkarmalıyız. Söz konusu eser bir broşür boyutunda olsa da diyalektik materyalist felsefenin en önemli yapıtları arasında tarihi yerini almıştır. Engels'in önsözünde belirttiği gibi materyalist tarih anlayışıyla uzlaşmaz olan idealist Alman felsefesiyle karşıtlığı ortaya koydukları "1848 Alman ideolojisi" adlı eser Marks ve Engels hayatıayken yayınlanmasa da temeli atılan bilimsel düşüncenin 40 yıl sonra bu eserle özlü şekilde ve dahi-ce Engels tarafından dile getirildi. Eseri anlatırken elbette tarihi materyalizmi anlatmaya kalkışmayacağız. Eserin okunmasının gerekliliğinden ancak bahsetmekle yetineceğiz. Bu eser aynı zamanda Hegel ve Marksizm arasında bir ana halka olan Feiserbach'çılığa hakkını teslim etmektedir. Bu onur borcu ödenirken Feuerbach tarihi idealist yayınlarını da yanlış şekilde materyalist anlayışla kopan ilişkisini gözler önüne sermiştir. Feuerbach üzerine "11 tezi" içine alan eser bu gün dünya proletaryasının elindeki biricik silah olmaya devam eden Marksist felsefenin notları olmasıyla ve Marksizm'in atılan ilk tohumları olmasıyla da önemini hiç kaybetmiyor. Hiçbir şey yoktan var olmaz. Her şeyin bir başlangıcı, gelişimi ve sonlanması, diyalektik zorunluluğu içinde dayandığı bir temel vardır. Marksizm de dayandığı temeli ve gelişimini anlamak için söz konusu eser vazgeçilmezdir. Hegel'den Feuerbach'a, idealizm ve materyalizmin bilimsel temelde ayrışmasının diyalektik gelişimin ve işçi sınıfının elinde bayrağa dönüşmesini özetidir bu yapıt. Hegel'in tutucu yanı altında ezilen devrimci diyalektik yanını çekip alan materyalist bilgi teori-

si diyalektik yöntemin nasıl tarihe uyarlanabildiğini de anlatmaktadır. Marksizm tarihi toplumsal ilerlemeler ve toplumsal bilinç, bir bütün olarak kendisinden önceki bilgi teorisinden asla kopuk değildir. Feuerbach'ın idealist materyalizmdeki insani duyuumsal etkinlikten ibaret sanan ve tarihsel pratik etkinliğinin unutulmuşluğunu aşan Hegel'in baş aşağı duran diyalektik yöntemi ayaklan üzerine diken teorik temelini hazırlasın ve ilk tohumlarının filizlendiği tarihi gelişimini bize sunar bir yapıttır. Söz konusu kitap aynı zamanda felsefenin temel sorununu aydınlayarak bu görevi yerine getirmiştir. "Her felsefenin ve özellikle modern felsefenin büyük temel sorunu, düşüncenin varlıkla ilişkisi sorunudur" diyerek başlarken Engels, materyalist felsefenin, bilimsel cevabı da vermektir. Hepimiz biliyoruz ki bu temel soruya verilen cevaba göre filozoflar iki büyük kampa ayrılmışlardır. Tinin, tanrının, düşüncenin varlığını doğadan önce koyan idealistler ile doğayı tek gerçek olarak kabul eden materyalizmin değişik kolları arasında iki ayrımdır bu. Dünya bizden bağımsız vardır; tasarımlarımızın bir ürünü değildir dünyanın gizlerinin felsefi de-halar tarafından felsefe aracılığıyla tek insan tarafından çözülmeyeceği ancak bu görevi bütün insanlığın ilerlemesi ve diyalektik düşünce yönteminin yardımıyla pozitif bilimler yerine getirilebileceğini yine Marks ve Engels tarafından felsefe aracılığıyla anlaşıldığını göreceksiniz, bu yeri doldurulamaz eserde. Felsefe ilk bilgiyle başlar. Marksist felsefede toplumsal yaşam özünde pratiktir. Toplumsal pratik diyalektik gelişimi içinde materyalist gözlemle alan felsefe din, ideoloji ve devleti ekonomik temelleriyle açıklayan devlet ve ideoloji bağı tamamlayan eşsiz pasajlarla doludur. Sınıf bilinçli işçilerin mutlaka incelemesi gereken bir kitaptır. "Asıl mesele değiştirmektir" diyenlerin öğrencileri Marksist felsefeyi canlı yaşayan mücadele aracı olarak kavradıkları ölçüde pratiklere sağlam teorileri yaşam bulacaktır. Bu vesileyle rahatlıkla şunu önerebilirim ki: suyu kaynaktan iç... Marksizm, Leninizm, Maoizm eserlerini oku ve okut. Değiştirmek için yorumlamayı unutma!..

Değişimler ve gerçekler

T.C. yapısal sisteminde emperyalist emirlere uygun konumlanmak isteyen Türk hakim sınıfları arasında geçmişten bugüne çeşitli süreçlerde de açığa çıkmış iktidar olma sorunu, günümüzde varlığını koruyarak devam etmektedir. Devleti ete kemiğe büründüren, yapısallığının korunmasını sağlayan kurumlarında, Türk hakim sınıflarının farklı klikleri çeşitli biçimlerde iktidar olabilmek için kimi zaman birbirlerine karşı sert mücadeleler verdi, kimi zaman ise kurdıkları pazarlık masasından kozlarını öne sürüp, kurumları anlaşmalı olarak paylaşarak iktidar koltuklarına oturdu. Özellikle sert geçen savaşlarda, bir dönemin "kahramanı" olanlar, efendilerinin alaşağı olmasıyla kendilerini de kurumların kapısında bulmuşlardı. "Kahraman" olarak dillerden, basının manşetlerinden düşürülmeyenler bir anda "hain, dönek, eroinci, ajan, mafyacı, rantçı, işkenceci, katil" olarak karşımıza çıkartılarak, devletin ahlaki uçurumundan aşağı atıldı. Köşeye sıkışan bu unsurlar, meramlarını anlatmadan zorunlu emekliliklerini aldı. Son deminde yaşanan olaylar rastlantısal değil, yıllarca süregelen devlet politikasının belirli dönemlerde patlak veren yansımalıdır. Bu, egemen sınıfların siyasi iktidarı paylaşmasındaki anlaşmazlıkların bir sonucu olarak ortaya çıkar. Ve ne zaman ki devlete dair yaklaşımda kuşku uyandıran bir durum açığa çıkarsa kendini "temizleme" ihtiyacı doğar. Bu gün yaşananların arka planı bu ihtiyacın bir sonucudur. Ergenekon operasyonlarıyla başlayan ve bugünde farklı gerekçelerle kamuoyuna yansıyanlar devletin kendini aklama girişimlerinin sonucunda ortaya çıkan durumlardır. Keza bu süreç iktidarı paylaşırken ortaya çıkacak pürüzlere yol açacak bireyleri de devre dışı bırakmayı hedefleyen bir operasyondur. Devletin kabuk değiştirmesi ve emperyalist projeler ekseninde yeniden yapılandırılması belirli tkanıklara yol açmaktadır. Zira bu değişiklikler bazı kesimlerin mevcut mevkilerini sarsan bir nitelik taşımaktadır. Her ne kadar bu süreç mevcut faşist diktatörlüğün özüne ilişkin bir değişim yaratmasa da, bu mevkiye sahip kişi ya da klikleri göstermekte ve iktidarı paylaşmasını zorunlu kılmaktadır.

Yargı gerçekten bağımsız mıydı?

Devletin kabuk değişiminin ve iktidarı paylaşımındaki adreslerinden biri olan HSYK, bu dalışta zorunlu durak taşlarından birisidir. Siyasetin kurumsallaşmış bir aracı olarak hukuk, kendi işleyişinde görelî bir bağımsızlık taşısa da esas itibarıyla hakim kliğin siyasi egemenliğinin hukuk arenasındaki biricik temsilcisidir. Hukukun kendisi bir sistemin temel dayanağı olmakla birlikte bu mekanizma içerisinde yer alan bireylerin fonksiyonlarında da es geçilmeyecek kadar kayda değer bir önem taşımaktadır. Kopan fırtınanın esas nedeni de budur. Oysaki siyasi rejimin ana karakteri biçimsel olmanın dışında bir değişim geçirmese de mevkideki yetki paylaşımından doğan problemler, çatışmayı bu noktaya sürüklemiştir. Yargının bu denli paylaşımının yaratmış olduğu rahatsızlığın emareleri referandum öncesi kendini hissettirmekte ve "anayasa değişikliği"ne de ağıttan karşı çıkılmaktaydı. Referandum sonrası gelişen atmosfer bu kliğin hazımsızlığını artırmış ve diğer sınıf kardeşine karşı küskünlüğünü böyle bir şovla dile getirmiştir. Yargının siyasallaştığı yönündeki demecleri ise lafı-güzaftır. Zaten siyasal olan yargı bir başka klikle birlikte paylaşıl-mak istenmemiştir. Doğru tarifi bu şekilde yapmak gerekmektedir. Ezilen emekçiler açısından çok bir anlam ifade etmeyen "değişiklikler", hakim klikler arasındaki çatışmayı da keskinleştirmiştir. HSYK'nın içerisinde yaşanan çatışma ve ortaya çıkan istifalarda bu sebeplerdir. "Bağımsız" yargı vb söylemler kılıf görevi görmektedir. Yargının bağımsızlığının ortadan kalktığını ifade ederek baskı olduğunu söyleyenlerin geçmiş secerelerinin ne baskı ve katliamla dolu olduğu yakın tarihin tanıklığındadır. 3 asil ve 3 yedek üyenin istifası ve istifa etmese de

açıklamaya aynen katıldığını söyleyen Suat Ertoşun, hangi baskıdan bahsediyor acaba. Özellikle 19 Aralık Katliamı'nın yapıldığı dönem "Ceza ve Tevkif Evleri" genel müdürlüğünde olan Ertoşun bu katliam yapılırken de aynı baskıyı ve adaletsizliği ortaya koymuş-muydu! Peki onun orada ödüllendirerek HSYK'nın başkanlığına kadar tırmanmasını borçlu olduğu AKP hükümetinin hangi baskısıyla karşılaşıyor. Bu ve benzeri soruları sıralamak mümkün. Yakın tarihi geçmiş bu kurumun mevcut işlevini en açık haliyle gözler önüne sermektedir. Devlet el değiştiriyor. İktidarda olan klik mevcut iktidardındaki ayrıcalıkları başka bir klikle paylaşmak durumunda kalıyor. Bu bayları asıl rahatsız eden de bu olsa gerek.

Hanefi Avcı ve devrimcilik

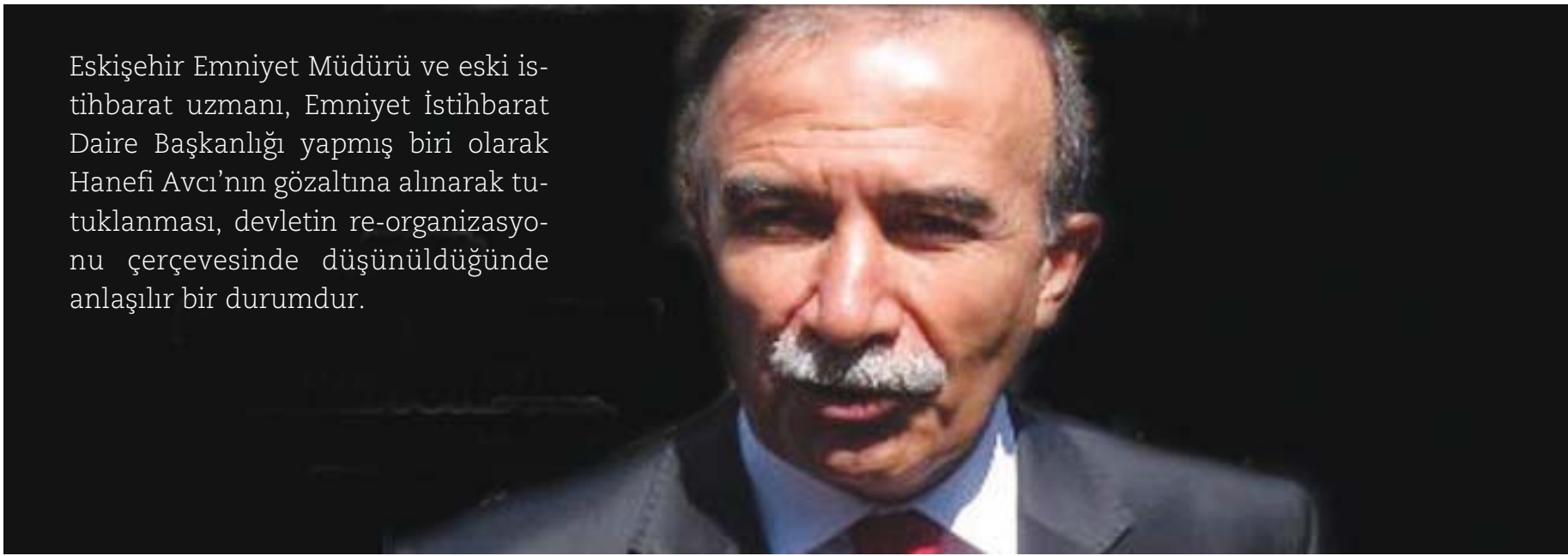
Eskişehir Emniyet Müdürü ve eski istihbarat uzmanı, Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı yapmış biri olarak Hanefi Avcı'nın gözaltına alınarak tutuklanması, devletin re-organizasyonu çerçevesinde düşünüldüğünde anlaşılır bir durumdur. Keza devlet Ergenekon adı altında da bir dizi "temizlik" yapıyordu. Yeniden yapılanma sürecinde engel oluşturabilecek kesimleri geri plana düşürmek, etkisini en aza indirmek, imkanı ve olanaklarını yok ederek bertaraf etmek siyaseti devletin tarihinden bugüne kadar gelen bir süreç. Emperyalist emirlerin harekete geçirdiği bu dönemsel değişimlerle devlet hem kendini temizlemiş oluyor hem de bu kişilerin siyasi nüfuz ve etkisinden kurtularak efendilerine daha kolay hizmet edebiliyor. ABD emperyalizminin verdiği emirleri yerine getiren AKP üzerinden estirilen "yeni değişim" sürecinde yazdığı bir kitapla tekrar gündeme gelen devrimci, demokrat, yurtsever insanların kanına girmiş, işkence tezgahlarıyla bilinen, devletin önemli isimlerinden birisi olan Hanefi Avcı, şimdi hapishanede. Sayısız işkence ve katliamın tetikçiliğini yapmış Avcı'nın hapishaneye konulması ise "Devrimci Karargah" adlı bir örgüte yardım ya da üye olmaktan dolayı. Bu vaka her halde herkes için traji komik bir durum olsa gerek... Salt "Devrimci Karargah" örgütünü kapsayan bir yaklaşımdan ziyade,

devrimci camia bu süreçle ilintilendirilerek, sorunu kapsamlı bir biçimde devrimci örgütlere yansıtma (operasyonel olmasa da algılarda böyle bir durum yaratacaktır) tutumu, devletin Avcı üzerinden yürütmek istediği bir diğer saldırı konsepti. Hanefi Avcı gibi eli kanlı bir tetikçinin bu kurumlarla ortak bir yanının olmaması, olamayacağı açıktır. Dolayısıyla Hanefi Avcı gibi devletin tetikçilerinin adının bu kurumlarla anılmasının bir masumiyeti söz konusu değildir. Devletin planlı olarak bu operasyonu gerçekleştirdiği ortadadır. Amaçlanan ise, devletin tetikçileri ile devrimci, demokrat kişi ve kurumlar arasında sanal bağlantı yaratarak, kitleler nezdinde bir kafa karışıklığı yaratmaktır. Bu nedenle de Hanefi Avcı ismiyle yan yana getirilerek, bu insanlık suçlarının ortağı yapılmaktadır. Devlet kendi pis işlerini devrimci, demokratlara havale ederek kendi masumiyetini savunmakta ve bu operasyonu da bu çerçevede yani "demokratik anayasa"nın(!) referandumdan geçtiği bir döneme denk getirmektedir. Görünüşte bir tesadüf olarak yansıyan bu olayın, hiçte tesadüf olmadığı gelişmelere bakıldığında anlaşılmaktadır. Eli kanlı işkenceci bir şahısla aynı karede yer almak tüm demokratları rahatsız etmelidir. Şuan tutuklu olan SDP ve TÖP üyelerinin gönderdikleri ve kamuoyuna yansıyan (Rıdvan Türan'ın gönderdiği) mektupta görülmektedir ki sorgulanmadıkları bir örgütten tutuklu bulunmaktalar. Bu durum bile, yaratılmak istenileni anlaşılır kılmaktadır. Demokrasi güçleri arasında olan SDP ve TÖP'e yapılan gözaltı ve tutuklamalarla ilişkilendirilen bu şahıs üzerinden, devrimci hareketin varlık nedeni üzerine bir saldırı yapılmak istendiği çok açıktır. Burada belirtmek gerek ki şimdilik gizlilik gerekçesiyle açılmayan dosya açıldığında kapsamı daha net anlaşılacak olan bu durum, şu aşamada algı ve ideolojik yansımalarıyla birlikte kitlelerde bir bilinç yanılsaması yaratacaktır. Ve gizlilik karan ne kadar uzarsa bu yönlü bir çarpıtma da o kadar çok derinleşecektir. Bilinçli bir yönlendirmeyle medya kuruluşlarında yapılan tartışmaların ana konusu halinde sunulması da bundan ötürüdür.

“ Ağaçlar üstten değil alttan büyürler!”

Dün olmazsa bugün/bugün olmazsa yarın, ama mutlaka, mutlaka açacağız o duvarı. Oturacağız güneşin o sıcak alnına. Sökeceğiz suskunluğu kökünden, basacağız bağımıza sessiz çöğünluğun o çığlığını... İsrarla dikileceğiz karlığının rahminde ışıyan, o "kutsal destanın" tan yerinde. İşte, canlı bedenimizle "akıma göğüs germekteyiz." Dört koldan kuşatılarak şahlanmış burjuva yuhalanmalara bin inat savaşılmaktadır. Kanımızla sulayıp topraktaki damarlarını, düşe-kalka sertleşen zeminde büyüteceğiz devrim bahçesindeki parti ağacını. Bugün değilse, yarın mutlaka! Toprakta yıldızlaşmış gözbebeklerinden aldık görkemlisini; olmazsa tomurcuklara salarız iklimini; kökleriyle toprağa sarılmış, o tükenmemiş yolculuğun gelececek ahvalını. Kesin yıkacağız haramiler saltanatını. Dün değilse bugün, bugün değilse yarın mutlaka! Biz yenildik, devrimci dava yenilmedi asla. Bu varlık gerekçemizle çıktık yengelinin karşısına. Yenilgiyi yendik ve yeniden yenildik. Yine varız yenildiğimiz kavgada. Onmaz bir meydan okuyuşla yazıldık, vargımız olan o tarihsel mirasa. Nafiledir yenilgimizi zafer bilenlerin düşü. Bitmedi, yenileceğiz daha; sonkez biz yenene dek/kesin zafere kadar. Devrimin mantığından başkası işlemez devrimci savaşta. Yorumları el kaldırsın şimdiden; bizim yürünecek yolumuz var daha, söylenmedik sözümüz var, bu böyle biline! Bugün değilse, yarın mutlaka! Geri çekilenler bir yana, ayrı duran bir yana, keranımıza kuyu kazan öteki yana; bizim ilerlenecek yolumuz var. Durun hele, yenilmedik-bitmedik daha, bitmeyeceğiz; el ovuşturmanız erken! Sevdadan düşmedik; biz halkız damarımız yer altı suları. Dayanacak sabrımız, sağlam zeminimiz, bilimsel doğrultumuz var; kararlıyız geleceğe hükmetmekte, dağdan düze inecek akınımız var! Bugün değilse, yarın mutlaka! Geçmiş(!)ni sömüren ve kredi yapanlar bir yana, inkar sofrasında geçmişe küfredenler bir yana! Devrimci sınıf mücadelesini centilmenliğe yoranlar bir yana, "modern" liberalizmi taç ederek devrimciliğe moda sayanlar öteki yana. Devrimci şiddet ilkesini modası geçmiş kaba metot ve bayat devrimci ilke olarak öteleyip, "tereyağından kül çekermesini" devrim yapan aklı harikalar(!) bir yana, yorgun-argın ters köşe yatmış büyük eleştirmenler(!) diğer yana. Biz, geçmişten devraldığımız asil mirası geleceğe taşımakta ve yoksulların kavgasını galebe çalmakta kararlıyız. Bugün değilse, yarın mutlaka! Ya kibir kurbanı, bilmiş bay ve bayanların devrimci çabaya burun bükten küstah ahvalı! Bir damla ter dökmeden alın terine methiyeler dizmekle yetinen ve boşboğaz lafazanlıkla "devrimcilikte eline su döktürmeyen" teori simsarıların "ağaçların üstten büyüdüğü" şeklindeki gülünç ve bir o kadar da ahmakça iddialarına ne demeli! Ya teoriyi yoz yaşama uyarlayarak köküne kireç dökenlere! Varsın hep bir ağızdan horlasınlar; varsın umarsız ve muratsız kıl çekermesini sevdamız! Biz, küçüktün büyüğe doğru ilerlemeye fitiz. Biz, en genç teorisinin yağlı pratikten çıktığına inanarak bilmekteyiz. Biz, "en taze filizlerin ağacın en yoz yerinden" fıskiırdığına tanığız. Ve biz, insanlık ağacını gök kubbeye kaldırmaya bin kere yemini, sonsuz kere tutkunuz güneşin zaptına. Bugün değilse, yarın mutlaka! Tasfiyeciler derler ruhsatlı-ruhsatsız türlerine. Devrimci cephe-den çalıp gerici devletin merhametine verirler kitleleri. En tersirli silahlanmayı boşaltıp burjuva besinle yozlaştırırlar ideolojiyi. Üç tekerleğini sinsice söküüp tek tekerle yürütürler "sınıf mücadelesi" dediklerini. Devrime tövbe ederek "demokrasi-barış" diye egemen sınıfların "demokrasisini" çağırıyolar. "Savaş karşıtlığı" adına devrimci savaşa karşı öfke kusarak bağırıyolar. Hakim sınıflar düzenini kutsuyor, burjuvazinin kuyruğunda ileri deyip geriye koşuyorlar. "Barış içinde mücadele" diyorlar; sınıfların köklü düşmanlığını yok sayarak törpü-lüyorlar. Halkın iktidarını burjuva demokratik kırıntılara feda ediyor, devrimci mücadeleyi burjuvazinin icazetine veriyorlar. Onlar burjuva çöplükte otlana dursunlar; biz devrimci yoldan yürürken siyasi iktidara, ideolojik mücadelede alt edeceğiz reformizm-revizyonizm ve her türden düşman ideolojik akımları. Bugün değilse, yarın mutlaka! Dünya gericiliği kendi mezar kazıcısının nasırlı ellerinden ürpirken ona karşı ortaklaşıyor: bize "terörist", haklı savaşımla ve davamıza "terör" diyor. Bize top-tüfeğiyle saldırdı kıyımdan geçiyor, kanlı pençelerini yüreğimize kadar sokuyorlar. Kanlı terörüne koşut olarak, ideolojik, kültürel saldırılarla beyinlerimize sızıp rahmimize giriyor. Ideolojimizi erozyona uğratarıp bizleri ilhak etmek istiyor geleceği için. Varsın yol üstü kıvrımlar zorlaştırsın yolumuzu; varsın içimizden kopan küçük dercekler aksın bulanık sulara; varsın hep bir ağızdan kemirgenler sürüdü "terörist" desin bize. Biz çağılayan olarak akacağız devrim ırmağıyla halk denizine. Biz proletaryayı, biz işçiler, köylüleriz, halkız biz. Meydan okuyuştur mazimiz, kahredicidir sınıf öfkemizin MLM ile bilenen azmizmi. İlle de yeneceğiz emperyalizmi, feodalizmi, komprador bürokrat kapitalizmi. Yıkacağız tüm karşı-devrimci tahtları, peçeli-peçesiz faşizmi ve her türden gericiliği. Bugün değilse, yarın mutlaka! Sınıf partinin aracı değil de parti sınıfın aracıysa ve bunun tersi düşünülmeceğine göre; proletaryanın önderliği olarak teşkil olmalı parti; devrimin dostu tüm kitlelerle birleşmeli, halka hizmet etmeli. Proletarya önderliğine bağlı halkın iktidarı ve proletarya diktatörlüğü için savaşmalı, komünist toplumu inşa etmek için Proleter Kültür Devrimleriyle yürümeli parti. Yarın değil, dünden beri komünizme yürüyor bu parti. Yakın hedeftir halk iktidarı; kesintisiz sürendir sosyalizm ve uğruna gidiyoruz komünizm. Kahraman kavgalarla süren tarihsel yürüyüşümüzün kumandanıdır parti. Yarın değilse, yarınlar çık-kan sınıf mücadeleleri motoruyla kaçınılmaz olarak kucaklayacak özgürlükler dünyasını! Kaderci kendiliğindencililiğin batağına bağdaş kurup "sabr tespihi" gerekerek kuyrukta yazgısını bekleyenler mi, yoksa al-nını soğuk şafağa verip ilmik ilmik devrimi örenler mi "umut"tur yarına? Yoksul dünyanın üstüne "karabasan" gibi çöken düzene çöreklenenler kim, bu düzene kama gibi sapla-nanlar kim? Devrim için savaşacaklarını savaşlarıyla ispatla-yanlar mı, söz düellosunda devrimi bitiren entelektüel hasta-lıktan muzdarip teorisyenler mi? Bugünden yarına yürüyöenler gerçekte kim? Yanıtsız değil sualler; biz doğru ile yanlış/eski ile yeni çelişisine seçici bağlılıkla ve karşı karşıya koymadan teori ile pratiği, uyumlu birliğiyle geliştireceğiz sonsuz yeni-lenmeyi ihtiva eden o büyük yeniği.

Eskişehir Emniyet Müdürü ve eski istihbarat uzmanı, Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı yapmış biri olarak Hanefi Avcı'nın gözaltına alınarak tutuklanması, devletin re-organizasyonu çerçevesinde düşünüldüğünde anlaşılır bir durumdur.

Madenler halka ölüm saçıyor

Siirt'in Şirvan İlçesi'ne bağlı Maden Köyü'nde 2004 yılında kurulan maden ocağı halkın yaşamını tehdit ediyor. Ciner Grubu tarafından kurulan Park Maden İşletme Müdürlüğü, yapmış olduğu üretim sırasında, halkın sağlığını tehdit eden etkileri ortadan kaldırmak için hiçbir şey yapmıyor. Kimyevi atıkların korunması ve güvenli bir şekilde depolanması konusunda önlem almaktan kaçınan maden yetkilileri, ölüme davetiye çıkıyor. 700 nüfusu olan köyde insanların ve hayvanların hayatı risk altında. Üretim sırasında planlı bir çalışma yapmayan maden yetkilileri, kimyevi atıkların halkın sağlığını tehdit ettiği bilinmesine rağmen, hiçbir somut adım atmadı. Maden ocağının bulunduğu köy tehlike altında. Köyün

içinden geçen dereye kimyevi atıkları attıran maden yetkilileri, yalnızca Maden Köyü'nü değil, derenin geçtiği diğer köyleri de tehdit ediyor. Bu köyler şunlar: Kırızlı (Hewkis), Akyokuş (Züzeht), Akgeçit (Ganet), Hümmüş Yanıntepe (Destadere), Zivzik ve Sımxur. Saydığımız bu köylerde yaşayan insanlar, bu madenin yörelerinde kurulmasıyla birlikte yaşamlarının artık tamamen değiştiğini belirttiler. Köylerinde hayvan ölümlerinin arttığını, derenin sularına giren çocuklarının hastalandığını söyleyen köylüler, tek geçim kaynakları olan tarım ve hayvancılığı ciddi bir tehlike altında olduğunu belirttiler. Zehirli atıkların toprağa ve topraktan üretilen ürünlere karışması halkın sağlığını olumsuz etkiliyor. Bu soruna yetkililer bir an önce ön-

lem almazlarsa, ciddi tehlikeler kapıda. Toprağa karışan kimyevi maddeler, derelerden su içen hayvanların hastalanma riskini artırıyor. Kimyevi atıkların karıştığı toprakta yetişen otları yiyen hayvanlar ve üretilen tarım ürünlerini tüketen insanlar zarar görüyor. Halk yaşadığı mağduriyete karşı, sesini yükseltmeye başladı. Siirt Kültür Sanat Çevre ve Turizm Derneği'nin çabalarıyla halkın yaşadığı mağduriyet ve yaşanan çevre katliamı gündeme taşınmaya ve duyarlı çevreler harekete geçirilmeye çalışılıyor. Dernek Başkanı Hüseyin Gül yaptıkları açıklamada şu ifadeleri kullandı: "Orada büyük bir çevre katliamı var. Derelerdeki balıklar ve hayvanlar telef oluyor, ekolojik denge bozuluyor. Maalesef yet-

kililer bu konuda hiçbir şey yapmıyor."

Siirt'te yaşanan bu olayın gündeme gelmesi ve bu çevre katliamının basında işlenmesiyle birlikte, askerler köyü ablukaya aldılar. Halk üzerinde psikolojik baskı kurmaya çalış-sın askerler, köy halkının sesini kırmaya çalışıyor. İsmi vermek istemeyen köylülerden biri şu ifadeleri kullandı: "Beni karakola götürüp 'kaç çocuğun var? Dikkat et çocukların yetim kalabilir' diyerek tehdit ettiler." Köylüler kendi sağlıklarını tehdit eden bu duruma sessiz kalmayacaklarını ve halkın desteğini beklediklerini söylediler. Köyde yaşanan çevre katliamı ve insan hakları ihlallerinin araştırılması için köylüler İHD Siirt Şubesi'ne başvuruda bulundular.

Mediha Ana'yı Kaybettik

Ali Kaypakkaya'yla anlaşılamayarak ayrılır ve yaşamını yine kendi köylüsü olan Kadir Saçıldı'yla birleştirir. Mediha Ana, yaşamının son sürecini Antalya'daki çocuklarının yanında geçirmiştir. İbrahim yoldaş, köyünden ayrıldıktan ve profesyonel devrimci yaşama atıldıktan sonra da annesini her zaman sık sık ziyaret etmiş ve bu yönüyle de örnek bir devrimci olmuştur. Aile fertlerine karşı olan sorumluluklarını, devrimci bir tutumla yerine getirmiştir. İbrahim yoldaş, faşist diktatörlük tarafından arandığı dönemlerde de kendi köyünde değişik zamanlarda saklanmış. İbrahim yoldaşı arayan kolluk güçleri, ailesinden bireylere de baskı uygulamaktan çekinmemiştir. Mediha Ana, bu baskılara göğüs germiş, devrimci oğlunu sahiplenmiştir.

İbrahim yoldaşın Amed zindanlarında katledilmesine isyan eden Mediha Ana, oğlu için ağıtlar yakmış ve her zaman oğlunun katillerinin, devrimciler tarafından cezalandırılmasını istemiştir. Mediha Ana, 15 Ekim Cuma günü 80 yaşında hayatını kaybetti ve 16 Ekim Cumartesi günü Sungurlu'nun Gökçam Köyü'nde toprağa verildi. Ülkemizin tüm cefakâr analarının şahsındadır, Mediha annemizin isteğini, demokratik bir halk iktidarının gerçekleştirilmesi için daha etkili, güçlü, yaygın, kurumsallaşmış bir demokratik haklar mücadelesi ödevi olarak kavıyor ve tüm annelerin, evlatlarını zulmün ellerinde kaybetmediği bir dünya için mücadele ruhumuzu kuşanıyoruz. Mediha annemizin yakınlarına, sevenlerine ve dostlarına başsağlığı diliyoruz.

Demokratik Haklar Federasyonu Devrimci Demokrasi Gazetesi

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın annesi, Mediha Saçıldı'yı (Kaypakkaya) ilerleyen kanser hastalığı nedeni ile kaybetti.

Çorum İli, Sungurlu İlçesi, Gökçam Köyü'ne kayıtlı olan Mediha Ana, köylülerin tabiriyle Mediş Abla, İbrahim yoldaşı dünyaya getirdikten kısa süre sonra eşi

8 Ekim 1978'de Bahçelievler'de 7 TİP'li öğrencinin katledilmesinin ardından, tarihe "Bahçelievler Katliamı" olarak geçen infazın üzerinden, 28 yıl geçti. Katliamda yaşamını yitiren Serdar Alten, Hürcan Gürses, Efrain Ezgin, Latif Can, Osman Nuri Uzunlar, Faruk Erzan ve Salih Ge-

vence çeşitli etkinliklerle anıldı.

7 TİP'li öğrenci 8 Ekim 1978 tarihinde aralarında Haluk Kırıcı, Abdullah Çatlı ve İbrahim Çiftçi gibi isimlerin bulunduğu kontra-tetikçileri tarafından katledildiler.

Katliamın tetikçiliğini yapanlardan Haluk Kırıcı'nın, "iki defa yanlışlıkla

bırakıldığı" davadan firarda olduğu günlerde aslında hiç aranmadığı ortaya çıktı. "Bu çocuğa dokunmayın" diyerek Mehmet Ağar tarafından korunduğu anlaşıldı. Kırıcı'nın 1992 yılında nikah şahitliğini de yapan kişinin de Mehmet Ağar olması dikkatlerden kaçmadı.

Katliamı yapanlardan bir diğeri olan İbrahim Çiftçi, "Bahçelievler Katliamı"nda, 7 İşçi Partili'yi öldürmesiyle ilgili hiçbir soruştur-

maya tabi tutulmadı. Savcı Doğan Öz'ü öldürdükten sonra askeri mahkeme tarafından dört kez idama mahkum edildi. Ancak her seferinde "eksik soruşturma" yapıldığı iddiasıyla kararlar bozularak beraat ettirildi. İşadamlığına da soyunan Çiftçi, daha sonra MHP Genel Başkanlığı'na aday oldu.

Bahçelievler Katliamı'na katılmak suçundan, uzun yıllardır aranan Bünyamin Adanalı'da Kırıcı'yla birlikte yakalandı. Yakalandığında Ya-

kaçık'taki Hakteks Tekstil Limited Şirketi'nin sahibiydi. Adanalı, Ünal Osmanağaoğlu ve Haluk Kırıcı gibi 7 kez idam cezasına çarptırıldı. Aynı katliamın giyabi tutuklu sanıkları Kürşat Poyraz ve Mahmut Korkmaz ise hiç yakalanamadı. Abdullah Çatlı hakkında katliamın planlayıcısı olduğu gerekçesiyle 1992 yılında giyabi tutuklanma kararı çıkarılmasına ve defalarca gözaltına alınmasına rağmen her seferinde serbest bırakıldı. Susurluk'ta 3 Kasım 1996'da gerçekleşen kazada öldüğünde, yanında polis şefi Hüseyin Kocadağ ve DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak vardı. Çatlı'nın üzerinden dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın imzasının bulunduğu silah taşıma belgesi ve yeşil pasaport çıktı. Kontr-gerillanın tetikçiliğini yıllarca yapan Abdullah Çatlı, diğer failler gibi devlet tarafından sürekli korundu ve kollandı. "Bahçelievler Katliamı"ndaki rolü açıkça ortaya olmasına rağmen bu davadan hiçbir ceza almadı.

Gizlenemeyen gerçekler

KAMER ÖZKAN'IN ANISINA

.....
şirler doğacak kıvamda yine
duygular yeniden yaşacak kıvamda
ve yürek,
imgelerin en ulaşılmaz doruğunda
ey her şey bitti diyenler
korkunun sofrasında yılgınlık yiyenler
ne kırlarda direnen çiçekler
ne kentlerde devleşen öfkeler
henüz elveda demediler
bitmedi daha sürüyor o kavga
ve sürece
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

Ölümünün 17. yılında saygı ve yoldaş sıcaklığıyla...

Ailesi, yoldaşları ve arkadaşları adına Ulaş ÖZKAN

Tarihsel ilerleme de devrimsel farklar ve görevler

Tarih bilgisi olan herkes bilir ki cumhuriyet tarihinde, Kürtler bir ulus olarak kabul edilmiş, yok sayılmışlardır. Mevcut yok saymayı kabul etmeyen Kürt ulusunun onurlu insanları, baskıcı, barbar faşist Türk rejimine başkaldırdılar, savaştılar; büyük bedeller ödediler. Halende ağır bedeller ödemeye devam ediyorlar. 21. Yüzyıl'da dünyanın hiçbir yerinde bir ulusun dili böylesine bir yasakla karşılaşmış değil. Bu vahşi asimilasyon siyaseti devam ediyor.

On yıl öncesine kadar Kürtler yok sayılmaya devam edilirken, bugün Kürtlerin var olduğunu kabul eden Türk egemen sınıflarının yine bugün ısrar ettikleri inkâr noktası ise, Kürtlerin ulusal hakları çerçevesinde değil, birey haklarını temelindedir. Günümüzde tüm çabalara, saldırılara kıym ve katliamlara rağmen Kürt ulusalcılığın devrimci talepleri ete kemige büründüğü ve bugün artık kabul edilen politik siyasi gücünün hangi noktalara geleceği sorudur. Bugün Kürtler var mıdır-yok mudur tartışması anlamsızlaştığı için, ulusal Kürt politik güçlerinin köklü taleplerinden vazgeçmesinin karşılığı olarak, hangi çerçevede uzlaşacağı sorunu tartışılmaktadır. Bol aşamalı süreçlerden geçsek de, şu aşık ki yeni bir aşamadayız. Neden yeni; şimdiye kadar ideolojik, politik ve siyasi taleplerin en daraltılmış haliyle topluma kabul ettirilen aşamasının geride kalması, örgütsel olarak süreç pratik uyumlaştırılmasının fiili aşamasına girilmiştir.

Burjuvazinin pratik politikasında—pratik politika burjuvazinin çıkarlarına uygun politikalar—dır. Türk ve Kürt ulusunun eşitliği yoktur. Politikasında Kürt millî güçlerinin son derece sınırlı bilimsel ve dar düzenlemeler çerçevesinde, devrimci geleceklerinden vazgeçirme vardır. Dağlar silahtan arındırıldığında şundan emin olun ki Kürtler eskisinden daha özgür olmayacaktır. Özgürlük daha açık genel bir talep haline geldiği koşullar altında, Türk egemen sınıfları da en barbar yöntemlere başvurmak-

tan geri durmayacaklardır. Emperyal dünya güçleri mi Kürtleri koruyacak! Emin olun ki bu katliamlar bizzat emperyalist onayla olur. Bugün Türk basını "müzakerelere" başlamasının sevincini yaşıyorsa bu sevinçten ezilenlere ve Kürt ulusuna iyi bir pay çıkmaz. Yıllarca etmedikleri Küfür bırakmayan postallı Türk basını, her nedense birdenbire seviyeli bir uslu-bu hatırlayıp görüşme ve çözüm gücünden bahseder oldu. Süreç nereye evriliyor; tarihte birçok örnekleri yaşandığı gibi, Kuzey Kürdistan'da da devrimci bir güç olarak doğan ulusal kurtuluşçuluk, uzun süredir ideolojik olarak girdiği rotada pratik adımlar atmaya hazırlanarak reformizme evrilmeye sürecini tamamlamak istiyor. Bu önemli adımların atılacağına gündemde olduğu bir dönemden geçiyoruz.

Kürt ulusal sorununun son derece ilkel ve bireysel olmadığı ama uluslararası bir sorun olduğu gerçeğini ABD—AB ve bölgenin işbirlikçi devletleri arasında süren hızlı trafikten anlamak mümkün. Önemli hiçbir mesele emperyalizm hesabı katılmadan düşünülemez. Kürt ulusal sorunu da bu temel tespitin içindedir.

Mevcut gelişmeler, katedilen yolun, ortaya çıkartılan devrimci bilincin küçümsendiği, görmezden gelindiği yoktur. Fakat komünist hareketin, mevcut gelişimleri sınıfsal bakış açısıyla süzgeçten geçirip devrimci mücadelede yarar ve zararlarını ortaya koyması, köklü eleştirii yürütme görevi vardır. Ulusal hareketin devrimci eleştiriden rahatsız olduğu açıktır. Oysa Kürt ulusunun siyasi haklarını tereddütsüz olarak her yerde savunacak olanlar komünistler olmuştur. Kürt ulusunun haklarını oportünist akımlar, burjuva liberalerler egemen sınıflar savunamaz, barış ve kardeşliği temsil edemezler. Ulusal hareket kendi çizgisinin stratejik dönüşümünü tek doğru olarak ileri sürerek kendisi dışındaki devrimci komünist hareketlerin kendi yanlış çizgisine uyumlu siyaset yürütmesini beklememelidir. Böyle bir beklenti, gerçekleşmesi olanaksız bir beklenti olacaktır. Bugün Kürt ulusal hareketin devrimci gerilla savaşını bir yöntem, hak alma aracı olmaktan çıkarmaya hazırlanıyor diye komünist hareketlere "sizlerde bu savaşa son verin, silahları toprağa gömün diyemez". Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci savaşın ısrarını ortaya koyan hareketlere fiili engel olma gibi yaklaşımlara giremez- girmemelidir. Şu bir gerçek; PKK silah bıraktı diye, devrimci hareket iktidar olma perspektifini değiştirecek değildir. Ama şu da bir gerçektir ki; devrimci çizgi ile reformcu çizgi kaçınılmaz bir mücadele içinde olacaklardır.

Maolist hareket devrimci ulusal hareketin ortaya çıkardığı değerleri hiçbir zaman görmezden gelmedi. Eksikliklerini eleştirdi, kendi hatalarının özleştirisini yaptı, ulusal devrimci hareketin de hakkını teslim etti. Bugün de ulusal hareketin devrimci taleplerden vazgeçmesini eleştirmektedir. Hak kırıntıları uğruna en doğal haklarından vazgeçmenin mazereti olmaz.

Komünist hareketin amacı ise bambaşkadır. O'nun reformlar düzeyinde kalan bir mücadele hattı yoktur. Komünistler mücadele içerisindeki bütün sorunları iktidar sorunu olarak ele alırken aynı zamanda iktidar sorununu da devrim sorunu olarak kavrar. Ulusun gerçek kurtuluşunu da devrime sıkı sıkıya bağlar. Egemen gerici sınıfların sahte demokrasisine değil, proleter demokrasiye inanır; gerici sınıfların iktidarının yıkılmasını olmazsa olmaz olarak ortaya koyar. Demek ki, biz komünistlerin devrimci savaşımı durdurma, başkalarına havele etme, sistem içi reformlardan demokrasi bekleme gibi bir gereksinimi olmaz. Ulusal hareket kendi devrimci görevlerini sakatladyorsa, bundan dolayı içerisine girdiği sapmada kendisine aittir. Bu sapmalarından dolayı da komünistlerden ken-

dileri gibi olmasını da beklememelidirler. Ma-dem rolünüzü oynadınız, o halde sınıf iktidarı uğruna, Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden halkımızın iktidarı uğruna mücadelede ısrar eden komünist, devrimci harekete karşı devrimci saygıyı göstermek zorundasınız.

Maolist hareketin temel görevi sadece ulusal harekete eleştirii yapmak olmadığına göre, mevcut gelişmelere karşı ulusal hareketin devrimci mevzilerini terk etmemesi gerektiğini dostça dile getirirken, Kuzey Kürdistan'daki sınıf mücadelesinin temel organlarını olmayan yerde yaratacak, var olanı daha ileriye taşıyacaktır. Önce inanmak gerekir. Bu mutlak suretle başarılacaktır.

Reformlara karşı değiliz, demokratik her ilerlemenin örgütlenme özgürlüğünü geliştirdiği oranda, devrimci mücadelenin yararınadır, ama bizler devrimin, reformlara indirgenmesine karşıyız. Gerek özgürlük için Türkiye-Kuzey Kürdistan devriminde kendi görevlerimizin başansı için daha fazla ısrar etmemizin zorunluluğunu gündemleştiriyoruz.

PKK'nin reformcu çizgisine etkin mücadeleyi partimiz ve perspektifi doğrultusunda enternasyonal proleteryanın Türkiye Kuzey Kürdistan halkası olan Kürt komünistleri verecektir. Ulusal kurtuluşçu çizgi, Kürdistan toplumunu sınıfsız, tek parça ve sadece ulusal mücadele alanından ibaret görüyor. Dolayısı ile her Kürdün kendi saflarına gelmesini ve kesin olarak kendi çizgisini savunmasını mevcut reformcu süreçte yedecklenmesini istiyor. Oysa bu temelden yanlıştır; Kürtlerin ezilen işçi ve köylü geniş halk kitleleri vardır. İşçi sınıfının ve halkın kurtuluşunun yalnızca Yeni demokratik halk devrimi ve sosyalizmde olacağına inanan ve bu uğurda mücadele eden Kürt komünistler nihai amaçları için daha kararlı mücadele etmek zorundadırlar. Mevcut sürecin Kürt ve Türk halkının özgürlüğü demek olmadığını anlatmak, ulusal savaşımın da devrimci cephesini uyarmak durumudadırlar.

Sınıf savaşımı salt teorik bir sorun değildir. Zorunlu üretimin, maddi temeli üzerine doğan derin eşitsizliğin ve köleleştirten koşulların ürünüdür. Teorimiz bu mevcut koşulları ifade edilmemesinden başka bir şey değildir. Sınıflı her toplumda olduğu gibi modern çağda Kuzey Kürdistan'da işçi sınıfının ideolojik önderliğinin de ezilen sınıfların kendi mücadele organlarını yaratarak, devrimci iktidar uğruna kaçınılmaz savaşa gireceklerdir. "Marksizm, Leninizm, Maoizm çağımızca cevap vermiyor" şeklindeki ideolojik saldırısının komünistler açısından bir değeri yoktur. Devrim hareketi iktidar uğruna daha kararlılıkla savaşmaya devam edecektir.

Gelinen aşama çok açık olarak, mevcut sınıf gelişmelerine bir çözüm ve gelecekte de bir çözüm getiremeyeceği gerçeğinin anlaşılmasını kolaylaştıran bir tarihi öneme sahiptir. Ulusal hareketin önemli bir dönüşümünün gündemde olduğu mevcut haliyle gizli kalan olgular gün yüzüne çıkma özelliğine sahiptir. Bu bakımdan komünist hareketin Kuzey Kürdistan'da devrimci ruha sahip ezilen Kürt halk kitleleri arasındaki çalışmasının Türkiye-Kuzey Kürdistan devriminin geleceği bakımından asla gözden kaçırılmayacak öneme sahiptir. Bu çalışmanın aktif militanları fedakar Kürt komünistleri olacaktır. Baskılar altında büyük acılarla yoğrulan Kürt halkının, gerçekten özgürlüğü uğruna mücadeleli geliştirmek için ne pahasına olursa olsun bedelleri göze alarak mücadele kararlılığını ileri taşıyacağını görebilmeliyiz. Kimse silahlı yetenekler beklemesin, sınıf savaşımının zorunlu ihtiyacı olarak yine Kürt ezilen sınıfları içinde güçlenerek ileriye taşınacaktır. Kuşkusuz Kürt ezilen sınıflarına özel olarak vurgu yapmamızın nedeni Kürdistan özgürlüğünde tartışılan ulusal veya kültürel haklardan dolayıdır. Kaldık Kürt ulusal sorunu nasıl ki başlı başına tartışılan bir şeyse, Kürt ezilen sınıflarının geleceği ve güncel ihtiyaçlarının da başlı başına tartışılması da artık başlıca meselelerimizden biri olacaktır.

Tabii ki çeşitli burjuva çizgilerin süreç hakkındaki fikir ifade ettiği koşullarda devrimci hareketin düşüncesini ve pratik hattını yeniden açıklamaması düşünülemez bile. Türkiye-Kuzey Kürdistan ezilen sınıfları kendi kaderlerini eline alma mücadelesinde savrulmalara meydan veremeyeceklerdir. Halk kitleleri devrimci olanı benimsemiş, bedeller ödedi, her kim ki zeminde uzaklaşırsa yine halk tarafından terk edileceği de açıktır. İlkel ve devrimci olandan ısrar etmek temel doğrudur.

Amaçları farklı olan iki akımı kimse aynı kefele koyamaz; belli tarihi dönemlerde ittifakları olsa bile ulusal hareketin, proleter hareketle duraklan aynı değildir. Komünist hareketin ısrarı özellikle Kuzey Kürdistan'da Kürt komünistlerinin Türk egemen sınıfları ve Kürt işbirlikçilerine karşı savaşımı, ulusal hareketin yeniden şekillenen reformcu çizgisinin yaratacağı baskıya karşı mücadele etmek zorunda da kalacağını şimdiden bilmeliyiz. İkinci birincisinden çok daha karmaşık ve sancılı olacaktır. Süreci doğru algılamak koşulların ortaya çıkardıkları olgular doğru politik çıkışlarla yanıtlamak, örgütsel araçlar yaratmak, ortaya çıkan devrimci ruhu ileriye taşımak çeşitli milliyetlere mensup komünistlerin görevi olduğu gibi, enternasyonal proletaryanın bir halkası olan Kürt komünistlerinde en önemli görevidir. Bu zor sürecin içinde ezen ulus ve ezilen ulusa mensup komünistlerin ikili görevlerini doğru ve ilkel olarak yerine getirmeleriyle aşılabılır. Sınıflar kandırlamaz bizler yeter ki gerçeğin yüzüne bakma cesaretini kaybetmeyelim, gelecek mutlaka bizim olacaktır. Yani Kürt, Türk çeşitli milliyetlerden proletaryanın.

Zorunlu din dersleri kaldırılsın

ANKARA- Ülkenin çeşitli yerlerinden Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD)'nin çağrısıyla Ankara'da bir araya gelen Alevi örgütleri, zorunlu din derslerinin kaldırılması talebiyle bir yürüyüş gerçekleştirerek Sakarya Caddesi'nde 24 saatlik oturma eylemi yaptı. Polis ablukası altında Ankara Kolej Meydanı'ndan Kızılay'a yapılan yürüyüşte "... "Diyanet kapatılsın", "Cem evlerine yasal güvence verilsin", "Madımak müze olsun" sloganları atılarak, talepler dile getirildi. Yürüyüşün ardından PSAKD Genel Başkanı Fevzi Gümüş, Ziya Gökalp Caddesi'nde kurulan platformda bir konuşma yaptı. Zorunlu din derslerinin kaldırılması

ve Cemevleri'nin yasal statü kazanması için onlarca yıldır mücadele verdiklerini belirten Gümüş, konuşmasında şu ifadelere yer verdi: "12 Eylül Anayasası'nın ürünü olan zorunlu din dersleri uygulaması, Alevi çocuklarının asimilasyonuna neden oluyor. AİHM kararı diyor ki; 'Bu uygulama bu haliyle Alevi çocukları için ihlaldir.' AKP hükümeti AİHM'in aldığı kararı, 3 yıldır uygulamayarak hukuksuzluk ve adaletsizliğini sürdürüyor." Son zamanlarda türban konusu ve inanç özgürlüğünü tartışıldığını hatırlatan Gümüş, "Madem inanç özgürlüğünden bahsediyorsunuz, gelin bizim haklarımızı da teslim edin. İnanç özgürlüğü diyenler, neden Alevi köylerine zor-

la camii yapıyor. Biz Alevilerin baskı altında tutulmaması için ilk adımı atıyoruz" dedi. Bir televizyon programında "Bunlar mum söndürme oynuyorlar" ifadelerini kullanan Mehmet Ali Erbil'e de tepki gösteren Gümüş, yaşananların Aleviler üzerindeki baskı, asimilasyon ve hakaretlerin resmi olduğunu söyleyerek "Maganda ve densizin biri, bu cesareti Başbakan ve onun zihniyetindeki insanlardan alıyor" şeklindeki konuştu. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'nın da katılarak destek verdiği Sakarya Caddesi'ndeki oturma eylemine; Dersim Belediyesi Başkan Edibe Şahin, KESK Genel Başkanı Sami Evren, EMEP ve ÖDP yöneticileri, Pir Sultan Abdal

Kültür Derneği, Alevi-Bektaş Fevziyolu, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı ve Alevi Kültür Dernekleri temsilcileri de burada yaptıkları konuşmalarla Alevilerin taleplerine destek mesajları verdiler.

'Din dersi insan haklarına aykırı'

Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, Alevilerin zorunlu din dersi uygulamasının kaldırılması talebinin açık ve anlaşılır bir talep olduğunu dile getirdi. Alevilerin eğitim sürecinin başından itibaren sistematik bir asimilasyonla karşı karşıya kaldıklarını ifade eden Kılıç, zorunlu din derslerinin insan haklarına aykırı olduğunu kaydetti.

Konuşmalarla birlikte başlayan oturma eylemi 24 saat sürerken, yapılan konuşmalarda zorunlu din derslerine karşı Milli Eğitim müdürlüklerine toplu davalar açılacağı ve bu konuda tüm Alevilerin daha örgütlü ve bilinçli hareket etmesi gerektiği vurgulandı. PSAKD üyesi müzisyenler, gece boyunca dinleti verdiler. Eylemdeki kitlenin yanına gelen Cevdet Bağca ve Mustafa Özarslan da müzikleriyle yapılan eyleme destek verdiler. Bugün saat 12:00'de yapılan açıklamayla sonlandırılan eylemde; AİHM'in verdiği kararların uygulanması gerektiğine vurgu yapılarak, bu taleplerde ısrar edileceği vurgulandı.

Tayyip Erdoğan ve devleti 90 yıldır insanlık suçu işliyor

Kendi ülkesinde farklı milletlerin ana dilde eğitim hakkı talepleri söz konusu olduğunda o ünlü 'tek millet, tek vatan, tek devlet, tek bayrak' tekerlemesini ağızdan düşürmeyen Tayyip Erdoğan, Almanya'da yaşayan Türkler için anadilde eğitim istedi. Dikkat edelim burada da sadece 'Türklerle' anadilde eğitim hakkı istiyor. Geçtiğimiz günlerde Almanya'da yaptığı konuşmada burada yaşayan Türkler için anadilde eğitim hakkı isteyen Erdoğan bu isteğini şöyle gerekçelendiriyor; "Türkler kendi dilini öğrenirse, ikinci dili öğrenmeleri o kadar kaliteli olacaktır."

İkinci dili öğrenmenin daha kaliteli olması için kişinin önce kendi dilini öğrenmesi gerekir. Eğer bir kişi kendi dilini öğrenmez, ikinci dili öğrenemez. Bu da onun ikinci dili öğrenmesini o kadar kaliteli yapmaz. Bu da onun ikinci dili öğrenmesini o kadar kaliteli yapmaz. Bu da onun ikinci dili öğrenmesini o kadar kaliteli yapmaz.

ana dilini öğrenmesi gerektiğini ifade eden Erdoğan, Kürtlerin ana dili sorununa ise baskıcı yaklaşarak yok sayıyor. İki yıl önce Köln'de bir gazetecinin yaptığı konuşmada "Asimilasyon insanlık suçudur" diyen Erdoğan'a hala aynı düşüncede olup olmadığını sorulduğunda ağızdan inciler dökülen Erdoğan "Ben bu konuyu adeta matematik olarak görüyorum, iki kere iki dört eder ve bunun bilimsel altyapısı var. Yani asimilasyon tanımını şöyle masaya yatırdığımız zaman, iyi ele alırsak bir insanın değerlerinin devşirilmesi. Bu zaman, zaman zorla devşirilmesidir. Bu dinde, kültürde bir değişime zorla tabi tutulmasıdır. Örflerinden, adetlerinden, geleneklerinden zorla tecrit edilmesi, soyutlanmasıdır ki insanlığı buna zorlamak kesinlikle bir insanlık suçudur. Bu düşüncemde herhangi bir değişikliğin olması mümkün değildir" diyor. Ve bir sözcük Erdoğan'ın ağızından çıkıyor: "Bilim". Her şeyin ulemaya

solulmasını salık veren Erdoğan, düşüncesini temellendirmek için bu kez bilime sanıyor. Bu iki yüzlü, düşüncede bukelemenin karakterli şahısa sormak lazım, ulemaya sormuş mu, ulema buna ne der acaba? Asimilasyona ilişkin bunları söyleyen Erdoğan ve onun Başbakanlığı'nı yaptığı Türk devleti ne yapıyor dersiniz, söylediğinin tam tersini tabii ki. Yani Erdoğan alenen iki yüzlülük yapıyor. Başta Kürt ulusu olmak üzere ülkemizde yaşayan onlarca azınlık milletin zorla asimilasyon süreci tam hızla sürüyor. AKP hükümetinin bakanlarından Cemil Çiçek, Kürt sorununa ilişkin yaptığı bir açıklamada bu insanlık suçunu işlediklerini ancak henüz başaramadıklarını şu sözlerle itiraf ediyordu." Devletin 90 yıllık tarihinde en büyük eksiği asimilasyonu başaramamasıdır." Türklerle gelince asimilasyon insanlık suçu, başta Kürtler olmak üzere ülkemizde yaşayan farklı milletlere gelince, tek devlet, tek

millet, tek bayrak, tek vatan tekerlemesini dilinden düşürmemek ve asimilasyonu başaramamaktan yahnmak iki yüzlülük değil de nedir? Her fırsatta hem 70 milyon Başbakanıym diyeceksin sonra Almanya'da ana dilde eğitim hakkını Alman devlet yetkililerinden isterken orada yaşayan 'vatandaşlarından' sadece aklına Türk ulusuna mensup olanlar geliyor ve bu talebini sadece onlar için istiyorsan, başta Kürtler onlarca farklı millete mensup vatandaşlarının ana dilde eğitim haklarına ilişkin herhangi bir talepte bulunmuyorsan ki biz bunun unutkanlıktan kaynaklı olduğunu da düşünmüyoruz. İstedigin kadar bukelemenun gibi renk değiştir, kendinin ve devletin faşist olduğu gerçekliğini gizleyemezsin. Son söz olarak şunu söyleyebiliriz. Bu Tayyip Erdoğan tarafından yapılmış çok açık bir itiraf. Tayyip Erdoğan ve onun Başbakanı olduğu devleti, 90 yıldır insanlık suçu işlemektir.

Şerzan Kurt'un katillerine devletten güzel haberler!

ESKİŞEHİR- Şerzan Kurt'un katledilmesinin ardından açılan ve gizlice görülen davanın ilk duruşmasının ardından ikinci duruşmada da bir sonuç çıkmadı. Dava 18 Aralık'a ertelendi.

2009 yılı Mayıs ayında Muğla'da polisler tarafından açılan ateş sonucunda katledilen Muğla Üniversitesi öğrencisi Şerzan Kurt'un ölümüne ilişkin açılan davanın 2. Duruşması Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. İlk duruşmanın 10 Ağustos'ta görülmesi gerekirken, Muğla Savcılığı "güvenlik" gerekçesiyle Yargıt'a başvurarak, "gizli" bir şekilde 9 Ağustos'ta davayı görmüştü. İlk duruşmayı apar topar ve Şerzan Kurt'un avukatları olmadan gören yargı, yine benzer kaygılarla davanın Eskişehir'de görülmesini uygun gördü.

Eskişehir'de görülen dava için ülkenin birçok yerinden gelen devrimci, demokrat, yurtsever kurum ve kişiler adliye önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

DHF ve DGH'nin de katıldığı basın açıklaması öncesinde bir araya gelen kitle sık sık "Şehid Namının", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Polis vuruyor, devlet koruyor", "Hepimiz Kürdüz, hepimiz Şerzan'ız", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Biji biratiya gelan" sloganlarını attı. Dava öncesi yapılan açıklamaya Şerzan Kurt'un Muğla'dan arkadaşları, BDP Milletvekilleri ve ailesi de katıldı.

"Emniyet teşkilatına verilen genişletilmiş yetkiler 'ölüm' oldu ve üç yılda doksansız insanımızı aramızdan aldı." Açıklamada; "Şerzan Kurt... Ölüm kusan şiddetin eksilttiği bir kardeşimiz, bir gencimiz... Elilerle, aydınlık yüreğiyle özgürlüğe ve barışa köprü olacak bir üniversite öğrencisiydi. 11 Mayıs 2010 tarihinde Muğla'da işkenceci polis Gültekin Şahin'in hain kurşunuyla gencecik bedeni düştü...Parasız ve anadilde eğitim hakkını sav-

nunan üniversite öğrencilerinden, örgütlenme ve sendika hakkını kullanan işçilere, barınma hakkını savunan yoksullara, özgürlük ve barış talebini yükselten Kürtlere, zorunlu din dersleriyle çocukları asimile edilen Alevilere, su yuna-ormanına-derelelerine sahip çıkan köylülere saldıranların üzerinden Şerzan'ı vuran polis silahı çıktı.36 ay önce "ileri demokrasi"nin bir örneği olarak Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu değiştirildi. Emniyet teşkilatına verilen genişletilmiş yetkiler "ölüm" oldu ve üç yılda doksansız insanımızı aramızdan aldı." sözleri ifade edildi. Uğur Kaymaz davasının ardından Şerzan Kurt'un davasının da Eskişehir'de görülmesine dair; "Eskişehir hangi kirtli oyunun bir parçası yapılmaya çalışılıyor? Şehrimiz, siyasi cinayetlerin akladığı bir pilot bölge olarak mı seçilmişti? Uğur Kaymaz davasında katilleri ödüllendiren mahkemenin bu davada da görevlendirilmesi Şerzan Kurt'un katillerini aklayacak bir güvence olarak mı düşünülmüştür?" denilerek açıklama sonlandırıldı.

Provokasyon girişimi

Duruşmaya katılmak isteyenler mahkeme salonuna alınmazken, çok sayıda sivil polis ise mahkeme salonuna alındı. Mahkeme heyetinin geç gelmesinden dolayı geç başlayan mahkemede, hâkimin avukatları üzerinde baskı kurmaya çalışması dikkat çekti. Destek için gelen kitle adliye binası yanında davanın bitmesini beklerken çoğu kez provoke edilmeye çalışıldı. Tekbir sesleriyle gelen bir grup kitle tarafından uzaklaştırıldı. Kitle tepkisini "Kahrol-sun faşizm", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Şehid Namının" sloganları atarak gösterdi.Oldukça uzun süren dava 18 Aralık 2010 tarihinde ertelendi.

'Halkla birleşip, partimizle bütünleşerek Halk Savaşı'na hizmet edelim'

Maoist Komünist Partisi (MKP) 'Merkezi Emek Seferberliği Kampanyası' başlattığını açıkladı. İdeolojik-siyasal kazanımdan yoksun, yalnızca maddi dayanışma ve katkılara kilitlenmiş yaklaşımın Emek Seferberliği Kampanyası'nın ruhu olamayacağını vurgulayan MKP Merkez Komitesi Siyasi Bürosu, "Her yoldaş en geniş kitlelere gitmeyi hedeflemeli ve gittiği bu kitlelere öncelikli olarak partimizin ideolojik-siyasal görüşlerini açıklamalı, partimizin siyasetini kitlelere ulaştırarak örgütlemeli, partimizin programında açıklanan amaç ve hedefleri bağlamında somut örgütlenme ve planlamaları temelinde ajitasyon-propaganda yapmalıdır." ifadelerini kullandı. MKP Merkez Komitesi Siyasi Büro tarafından e-posta kanalıyla kamuoyuna duyurulan Kampanya açıklamasında şunlara dikkat çekildi: Günümüz dünyası emperyalist dünya hayatlığının baskısı altında, köhnemiş ve koşmuş barbarlık sistemi tarafından tayin edilip biçimlenmektedir. Emperyalist dünya gericiliğinin temsil ettiği hegemonya kanlı salтанat koşulları üzerinde yükselirken, dünyanın çilekeş mazlum halklarından oluşan yoksul dünya ağır esaret ve sefalet altında yaşamaktadır. Günümüzde yaşanan ekonomik kriz emperyalist içsel krizler damarının kaçınılmaz bir doğumdur. Emperyalist krizin faturası dünya halklarına yüklenerek, işsizler ve yoksullar ordusu büyüyerek daha acımasız şartlara sürüklenmektedir. Diğer taraftan emperyalist tekeller çeşitli biçimlerde birleştirilerek daha da büyüekte, emperyalist güçler arası ilişki ve gelişmeler buna uygun düzenlenmektedir. Fakat emperyalist güçler her ne kadar sistemlerine bağlı yapısal krizlerini geçici çözümlerle gidermeye çalışsa da, özünde bu krizlerini büyütürken yalnızca geleceğe ertelemekten öteye bir dinamik ve yetenek taşımamaktadır. Varlık koşulunu proletarya ve emekçi halklara karşı düşmanlık temeli üzerinden bina

eden emperyalizm, geliştirdiği stratejilerle hem sistemlerini güncellemekte ve hem de sistemlerini tehdit eden sınıf mücadelesini, özde de silahlı temelde gelişen Komünist devrimci hareketi tasfiye etmeyi amaçlamaktadır. Bundandır ki, askeri saldırıların yanı sıra, yasalci reformizme dayalı tasfiyeciliği kapsamlı projelerle dünya çapında geliştirmektedir. Dünya ölçeğinde emperyalist stratejilerle geliştirilen ve uluslararası sınıf hareketi içinde de kök salan özü sınıf işbirlikçi teslimiyetçi teori olan sağ tasfiyeci yasalci reformizm, dünya gericiliğinin parçası olan coğrafyamız hakim sınıfları tarafından da aynı stratejiler temelinde geliştirilmekte ve coğrafyamız devrimci hareketini sinsice vurmaktadır. Özellikle Kürt ulusal hareketi şahsında önemli bir mesafe kat eden tasfiyeci tehdit ve saldırı coğrafyamız devrimci hareketi üzerinde derin izler bırakacak niteliktedir. Partimizin, devrimimizin tüm temel meseleleri ile devrimin yolu ve niteliği hakkındaki teorik tahlil ve tespitleri ve pratik örgütlenmesi, Kaypakaya'nın Maoist önergelerle oluşturduğu devrim çizgisi olarak, coğrafyamızın komünist platformunu ifade etmektedir. Parçamızdaki sınıf mücadelesinin ileri mevzisi olan komünist mücadele platformumuz; bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinin biricik öncü zeminidir. Partimizin temsil ettiği bu mücadele, siyasi muhtevası bakımından Türk hakim sınıflarının iktidarna karşı halk iktidarı mücadelesinde somutlanmakla birlikte, bu iktidarı biçimindeki mücadelesiyle dünya gericiliğine yönelme özünde olması kadar, özellikle ulusal ve uluslararası ölçekte devrimci harekete ulaşmış olan tasfiyeci reformist eğilime karşı, gerilla savaşı biçiminde Halk Savaşı stratejisiyle karakterize olması da son derece anlamlıdır. Partimiz bu anlamlı mücadelesini ağır bedellerle örülen kararlı ısrarıyla sürdürürken,

omuzladığı mücadeleyi önderliği altında geniş halk kitlelerini birleştirerek ve onlarla birlikte yürütme bilinciyle hareket etmektedir. Yani öncüllük rolüyle devrimin örgütlenmesini yapmaktadır. Bu doğrultuda silahlı mücadele esasıyla yürüttüğü genel devrimci örgütlenme çalışmalarının yanı sıra, dönemsel siyasi kampanya ve seferberlikler açarak bu örgütlenme sürecini özel çalışmalarla yoğunlaştırıp dayanışma ve mücadele kültürünü geliştirerek daha etkin, daha dinamik hale getirmeyi hedeflemektedir. Emek Seferberliği Kampanyamız da bu anlayış kapsamında olup, bu amacın bir parçası olarak anlaşılmalıdır.

Neden Emek Seferberliği?

Çünkü; dünya ve Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarının içerisinde sürükledikleri bu zulüm ve sömürü dünyasından kurtulmaları için güçlü bir parti ve onun önderliğinde güçlü bir halk ordusunun, halkın emekleriyle kurulmasına ihtiyaç vardır. Komünist partilerin önderliğinde yarı kazanmak için kitlelerin emekleriyle desteklenen devrimci görevlerin yerine getirilmesine, devrimci davanın geliştirilmesine, güçlendirilmesine ve bozkınn tuşturulmasına ihtiyaç vardır. Emekçi halklarımızın kurtuluş mücadelesi, bilumum düşman saldırılarıyla engellenmek ve gelişen mücadeleler, karşı-devrim ve tüm gericilik tarafından boğulmak istenmektedir. Buna karşın, kitlelerin gelecek yarınları kazanmak, dünya gericiliğini yıkmak, proletarya önderliğinde halk iktidarını kurma hedefiyle kendi davaları için hareket ettikleri Emek Seferberliğine ihtiyaç vardır.

Yoldaşlar;

Bu bağlamda merkezi olarak başlatmış olduğumuz Emek Seferberliği Kampanyamızın esas içeriği siyasal bir kampanya olarak algılanmalı, böyle değerlendirilmelidir. Kampanyamızın diğer içeriği bu ana öze bağli olarak anlamlıdır. Dolayısıyla Emek Seferberliği

Kampanyamızın özneli olan tüm örgütlü birim ve her bir yoldaşın öncelikli görev ve temel hareket noktası, dayanışmaya bağlı tüm katkılar seferberlik kampanyamızın siyasal içeriğiyle anımlandırarak yürütme bilinci-dur. Daha yalın ifadeyle, her yoldaş en geniş kitlelere gitmeyi hedeflemeli ve gittiği bu kitlelere öncelikli olarak Partimizin ideolojik-siyasal görüşlerini açıklamalı, Partimizin siyasetini kitlelere ulaştırarak örgütlemeli, Partimizin programında açıklanan amaç ve hedefleri bağlamında somut örgütlenme ve planlamaları temelinde ajitasyon-propaganda yapmalıdır. En büyük, en anlamlı, en kalıcı ve gerçek kazanımın bu olduğu unutulmamalıdır. İdeolojik-siyasal kazanımdan yoksun, yalnızca maddi dayanışma ve katkılara kilitlenmiş yaklaşım Emek Seferberliği Kampanyamızın ruhu olamaz. Kampanyamızı siyasal kazanım ve özünden arındırarak ele alan yaklaşım, gerçek bir emek seferberliği yaklaşımı sayılamaz. Daha gerçek ve değerli olan emek, geniş halk kitlelerini parti çizgisi doğrultusunda bilinçlendirerek seferber eden politik zemindeki emektir.

Değerli Halkımız, Tüm Parti Taraftarlarımıza ve Devrim Saffarında Yer Alan Tüm Kesimlere

En az bu gerekçelerle, sizleri, devrimimizin örgütlenmesinde hiçbir fedakarlıktan sakınmayarak en ağır bedelleri ödemekte tereddüt etmeden halklarımızın kurtuluş davası uğruna zorluk ve yoksunluklar içinde, temiz ve bir o kadar da onurlu bir mücadele yürüten, gücünü sizlerden ve sizlerin gönüllü desteğinden alan Partimizi ve onun önderliğindeki ordumuzu; emperyalizme, Komprador bürokratik kapitalizme ve feodalizme karşı verdiği mücadelesinde maddi-manevi olarak merkezi emek seferberliğine katılma çağınıyoruz. Halkla birleşip Partimizle bütünleşerek Halk Savaşına hizmet edelim.

Arızlı'daki mağdur depremzedeler eylemlerine devam ediyor

KOCAELİ- 17 Ağustos depremi ve sonrasında “doğal” felaketlerin muzdarip Anzlı depremezde, barmna hakları için mücadelelerine, Kocaeli Merkez Bankası önünden başlattıkları yürüyüş, Kocaeli Valiliği ve AKP il binası önlerinde gerçekleştirdikleri basın açıklamaları il devam ettirir. Deprem sonrasında Irak Hükümetinin yardımına il yapılan ve depremlerde hibe edilen Anzlı Irak Kalcı Konutları, hiçbir yasal dayanağı olmadığı halde, türlü belgeler hazırlanıp kiracı statüsüne konulmaya çalışılan deprezdeplerin elerinden alınmak istenmiştir. Bu çabaların boşa çıkarması ile Kocaeli Valisi ve AKP güruhu, “mağ-

dur depremzede" statüsünde göstererek, toplamda 80 konuta bürokratlarını yerleştirmişlerdi. Anzlı depremzedelerinin direnişini tehdit ve ruhetleri, yalan ve garıptıcı haberlerle, kamuoyunu destęini engelleyerek kırmaya alışan bürokratlar, bu konutlan Valilik  oımanlanas dönüştürmeye abalarnış; fakat bunda da kamuoyu tarafından yeterli destęi alamamışlardı. Kocaeli Valisinin       nde gelişen bu başarısız ope‐asyonlar, valiati taktik değiştirmeye itmif ve ge‐    miz günlerde valinin yeni planı olan, Anzlı'nıur   ğrenci Yurdu haline dönüştürülmesi d nyurmuştu. Valinin kamuoyunu da yanına ekilebile-

cek bu hamlesi ilk olumlu tepkisini almış ve Ko-
caeli Üniversitesi Rektörü Sezer Komşuoğlu tara-
findan “yaptığı işin doğruluğu” onaylanmıştı.

'Barınağımızdan çıkmayacağız'

Anzlı deprenzemdeleri yaşıanan gelişmeler sonrası durumun teşhiri ve barınma haklarının güvence altına alınması için eylemdediyler. Bazı depremzedeleri içinde bulundukları durumun öneminde dikkat çekme amacı ile yağmur altında, yarı çıplak biçimde eylemdeki yerlerini aldılar. Merkez Bankası önünden yürüyüşe başlaayan eylem, Kocaeli Valiliği önündeki basın açıklamasıyla sonlandı.

laması ile devam etti. Yapılan açıklamada mevcut durumun teşhiri yapılarak, Anzlı konutlarının bürkrat lojmanı yapılamadığı ve öğrenci yurduunun da yapılmıyacağı belirtilti. Aralında DGH ve DHF faaliyetçilerinin de bulunduğu kitle daha sonra AKP il binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan açıklama "Bugüne kadar dökülen kanların sorumlusu Kocaeli Valiliğı ve AKP iktidarıdır. Bugünden sonra olabilecek infallerin ve dökülecek kanların sorumlusu da Kocaeli Valiliğı ve AKP iktidarı olacaktır. Devletimizin öğrenci yurdu yapacak olanları yoksa, gelin kan dökün, gelin coplayın,

gelin gözüaltına alın, gelin öldürün bizi! Feri-mân padişahına Anzlı Konutlan da depremze-denindir! Bannağımızdan çıkmyacağız!” sözlri ile son buldu. Çevik Kuvvet ekipleriyle kısa süreli arbedelerin yaşıandığı eylemde 3 depremzede gözüaltına alındı. Gözüaltına alınan depremzedeler ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı. Açıklama sonrası depremzedeler içinde bulun-dukları durumu anlatma amacıyla TBMM’ ye 550 adet mektup gönderdiler. Seslerini daha ge-niş alanlara duyurmak isteyen depremzedeler eylemlerini, ilerleyen günlerde Ankara’ da de-vam ettirecekler.

Dersim-Mazgirt Belediyesi, başta Mazgirtliler olmak üzere tüm ilerici devrimci kişi ve kurumları "Daha güzel ve yaşanabilir bir Mazgirt için umudumuzu ve emeğimizi birleştirelim" kampanyası etrafında kenetlenmeye çağırdı.

Daha yaşanabilir Mazgirt için emeğimizi birleştirelim

2009 Yerel Seçimleri'nde halkçı belediyecilik anlayışı ile Mazgirt Belediyesi'ne aday olan ve halkın sahiplenışı ile belediye başkanlığını kazanan Tekin Türkel ,halkla birlikte belediyeyi yönetmeye devam ediyor.

Mazgirt Belediyesi ve ilçe halkı, önceki yönetimlerin yarattığı sorun ve sıkıntıları yırttıkları çalışmalarla çözmeye devam ederken, yeni bir kampanya başlatarak başta topraklarından uzaklarda yaşamaya mahkum bırakılan Mazgirtliler olmak üzere herkesi "Daha Güzel ve Yaşanabilir Bir Mazgirt için Umudumuzu ve Emegimizi Birleştirirelim" kampanyası etrafında kenetlenmeye çağırdı. Mazgirt Belediyesi tarafından başlatılan kampanyanın duyurusu için İstanbul Divanlığı Kültür Derneği'nde basın toplantısı düzenlendi. Basın toplantısına Mazgirt Belediye Başkanı Tekin Türk, Demokratik Haklar Federasyonu Temsilcisi Eylem Yıldız, Dersim Dernekleri Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Cemal Yücel, Mazgirt Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Sedat Arslanpençesi katılırken, Emek ve Özgürlük Cephesi, Halkevleri, Devrimci Hareket Dergisi, Önder Babat Kültür Merkezi ve Emekçi Hareket Partisi' de destek verdi.

'Bu mevzi ortak mevzimizdir'

İlk sözü alan Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) temsilcisi Eylem Yıldız, Mazgirt Belediyesi'nin halkçı yönüne vurgu yaparak, başlatılan kampanyanın ana hedefinin ilçe yönetiminde iktidara gelen halkın yaşadığı sorunlar karşısındaki mücadelesini birlikte omuzlamak olduğunu aktardı. Yıldız, "29 Mart yerel seçimlerinde halkla birlikte halkın söz ve karar sahibi olduğu bir programla kazandığımız belediye geldiğimiz aşamada elimizde somut bir olanaktır. Halkın kendi gücüne güvenerek alternatif bir model ortaya koyması ve üzerindeki umutsuzluğu atması temel sorumluluk alanlarımızdandır. Bu mevzu ortak mevizimizdir. Dayanışmayı yükselterek sahip çıkmalıyız." dedi. Ardından söz alan Mazgirt Belediye Başkanı Tekin Türköl ise, gerici sistemlerin anlayışının halkın güçlü iradesi ile Mazgirt'te boşa düşürdüklerini ifade ederek, "Mazgirt halkı, 29 Mart 2009 ye-

rel seçimlerinde belediye yönetimini bizlere emanet etti. Gerçek anlamda ise, söz ve yetkisini kazanıp kendisini yönetime taşıdı." dedi.

Türkel konuşmasını şöyle sürdürdü: "İşimiz zor, olanaklarımız oldukça kısıtlı. Belediyenin gelirleri giderlerini dahi karşılamakta yetersiz kalıyor. On yıl-

larıdır yönetime gelenler geride yığılmış sorunlar bırakarak gittiler. Düzen partileri, Mazgirt Belediyesi'ni, halkın beklentilerine cevap olacak bir zeminde değil; belediyenin zaten kısıtlı olan imkanlarının çıkar gruplarının hizmetine sunulduğu, rant kapısına çevrildiği, talan edildiği bir anlayışla yönettiler. Bu

anlayış, 2004 yerel seçimlerinde AKP'nin belediyeyi almasıyla birlikte daha üst boyuta sıçradı. Bu çıkar grupları kirli oyunlarıyla halkımızı sömürürken Mazgirtlileri karşı karşıya getirmeye ve dayanışma kültürlerini zayıflatmaya çalıştılar."

Dostlarımızı ve kurumlarımızı davet ediyoruz

Türkel kuruluşmasına şöyle devam etti: "Bu ülkenin aydınlık yüzü olan devrimciler, sosyalistler artık yerle yola oturdular. Alanlarında da geçmiş deneyimlerini aşıyor ve daha ileri örnek modeller yaratmak zorundadır. Var olan önemli deneyimlerden öğrenmek ve daha ileri örnekler yaratmak istiyoruz... Bütün güzel yürekli dostlarımızı ve kurumlarımızı birikimlerini, deneyimlerini, önerilerini, küçük büyük demeden; olanaklarını, fikirlerini, emeklerini ve üretimlerini Mazerit halkıyla paylaşmaya davet ediyoruz."

Dayanışma kampanyamızın hedefleri

başlatmış olduğumuz bu kampanyada gerek yurt içinde, gerekse de yurt dışındaki Mazgirtlilerin, Dersimlilerin ve tüm duyarlı dostların bizleri yalnız bırakmayacağına inanıyoruz.

Bu çerçevede kampanya sonucundaki hedeflediklerimiz:

Mazgirt'in tarihi ve kültürel mirasını ortaya çıkarma, koruma ve geliştirme; üretim faaliyetleri ve kooperatifleşme; akaryakıt pompalarının açılması; otel açılması; ağaç atölyesinin açılması; öncelikli olan iş makinelerinin alınmatemel donanım malzemeleri (bilgisayar, projeksiyon vb.)

Türkel'in ardından söz alan Mazgirt Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Sedat Arslanpençesi ve Dersim Dernekleri Federasyonu Genel Başkan Yardımcı Cemal Yücel ortak olarak Mazgirt Belediyesi'nin başlatmış olduğu kampanyanın önemli bir çalışma olduğunu ve bölgede önemli gelişmelerin bir adımı olduğunu ifade ederek, herkesin kampanyaya destek vermesini istedi. Kampanyaya destek veren kurumlarda basın toplantısında söz alarak, kampanyanın önemine değinerek destek verdiklerini açıkladı.

Tarımda su ihtiyacının önünde HES engeli

Hidroelektrik santrallerinin ülkemizde yapımı hızla devam ederken, öte yandan yapımı bitenlerin, çevresine ve halka verdiği zararlarda iyice gün yüzüne çıkıyor. Bir yandan doğayı parça parça yok eden bu santraller, diğer yandan sermaye sahiplerinin kasasını doldurması için rant kapısına dönüşüyor. Köylülerin uzun yıllar boyunca kullanıp koruduğu nehir ve derelerin üzerine yapılan HES'lerin ardından, suyun kullanım hakkı şirket patronları tarafından, devletin verdiği destekle gasp edilerek köylülere su parayla satılmaya başlandı.

Özelleştirme politikaları, tarımda köylülere üretimsizliğe iterek eritirken, yine köylülere bir darbede HES ile vurulmaya başlandı. Tarımda kullanılan suyun ticarileştirilmesine tanık olan Muş köylülere, HES'ler ve devletin getirdiği yeni yasalar nedeniyle artık üretim yapamaz duruma geldiler.

Su artık parayla

Suyun özelleştirilerek çeşitli firmaların kontrolüne bırakılması, üreticileri ikibaharda suyu bulamaz duruma getirdi. Üreticiler ayrıca suyu Hıdıo Elektrik Santrallerden (HES) almak zorunda bıraktıklarını, kendilerine verilen suyun dönümü başına 15 TL ücret alındığını belirttiler. Şeker pancarı üreticileri, özel şirketlerin, yaptıkları üretimi, rant kapısına dönüştürdüğünü belirttiler. Ekonomik olarak, giderek kötüye giden bir süreci yaşayan üreticiler, en doğal hakları olan ücretsiz su kullanma haklarının gaspedilmesine karşı seslerini yükseltiyorlar.

Muş'un Malazgirt ilçesinde yaklaşık 3 bin şeker pancarı üreticisi, üretim yapamaz durumda. Malazgirt Hidroelektrik Santrali'nin (HES) dönüş başına 15 TL aldığı sudan mağdur olan üreticiler, belli bir oranın üzerinde üretim yapamayacaklarını ve yaşam şartlarının giderek kötüye gittiğini belirttiler. HES'lerin suyu ticari bir metaya dönüştürdüğüne dikkat çeken köylüler, özel sektörün de kendilerini karşı olduğunu belirttiler.

Üretim yapan köylülerden Halis Yabansu bu uygulamalarla ilgili şunları söyledi: "Artık dayanacak gücümüz kalmadı. Suyu dönüş başı 15 TL'dan alıyoruz. Özel firma keyfi uygulama yapıyor. Bir de tarlamları sulamak için yeterince su kanalı yok. Devletin yeni su kanalları yapması gerekiyor." Yabansu konuşmasına şöyle devam etti: "Artık son sınırdır. Şimdi bunun hepsi kar olsa yine bizi kurtarmaz. Suyu dönüş başı 15 liradan alıyoruz. O da yeterli gelmiyor. Özel firma keyfi uygulama yapıyor. Bir de tarlamları sulamak için yeterli kadar su kanalı yok. İlkbahrada su kanalı yetersizliğinden, çiftçiler arasında kurgunluklar, kavgalar oluyor. Bu tarlalardan binlerce kişi ekmemiyor. Devlet bize mutlaka yeni su kanalları açılması için yardım etmeli" dedi.

Üretimde giderlerinin giderek artması karşısında çaresiz kaldıklarını belirten köylüler, bir an önce üreticinin mağduriyetinin giderilmesi gerektiğini, aksi halde borç batağına sürükleneceklerini söylediler.

Tarımda kullanılan ve üreticilerin en doğal hakkı olan 'ücretsiz su kullanma hakkı' HES sahiplerinin insafına bırakılmış durumda.

Ülkemiz su kaynakları bakımından zengin bir ülke olmasına rağmen, halkın bu suyu kullanma hakkı bakımından giderek ticari rant alanlarına dönüştürülen bir süreçten geçiyor. Tarımda su kullanımında bu tür uygulamaların giderek artması, üreticilerin, ürettinden kopanlarak etkisizleştirilmesidir. Bu uygulamalar, adım adım üreticiyi bitirme noktasına getirecek adımlardır.

Dersim-Mazgirt Belediyesi'yle Dayanışma Gecesinde Buluşalım!

Program:

- ▣ Grup Munzur
- ▣ Servet Kocakaya
- ▣ Agire Jiyan
- ▣ Emre Saltık
- ▣ Şevin
- ▣ Mehmet Özcan
- ▣ Seydi
- ▣ Enver Çelik
- ▣ Nurettin Güleş
- ▣ Önder Babat
- Çocuk Korusu
- ▣ Sinevizyon
- ▣ Konuşmacılar
- ▣ Konuklar

Tarihine ve geleceğine sahip çıkan
Mazgirt Halkının umuduna ortak olalım!

27

Kasım 2010

Saat: 17.00

Bağcılar Olimpik Şpor Salonu

Bilet satış noktaları: OKMEZİDARLI Tur Çekirgeyi Kurulduğu Yerden, KARATINÇ Dersim Kurumları, BAĞCIZİNE Seyhan
Mevkii (Dersim), HİTİTLEŞ Mevki Müzik Kavgıncı, Ulu Mevki - GAZİ MAHALLESİ - GÖZ Çekirgeyi Kurulduğu Yerden
Cafes, Yavuz Caddesi Mevkiye Caddesi - EVÇİLER, Avcılar Çekirgeyi Kurulduğu Yerden, Mevkiye Caddesi - KARATINÇ, Mazgirt
Dermiş - BAĞCIZİNE, Mevkiye Caddesi - ZİLAL MEVKEİ - BURTIPE, ULAŞTI Zeynel Mevkiye Caddesi - ARAZ, ALİŞİNDİP, Pa
Zuluhan Mevkiye Caddesi - Dersim - OKMEZİDARLI, Avcılar Çekirgeyi Kurulduğu Yerden - Mevkiye Caddesi.

Semblerden araçlar kaldırılacaktır.

Mazgirt Halkıyla Dayanışma Gecesi

STANBUL- Mazgirt Belediyesi'nin başlattığı kampanya çerçevesinde İstanbul'da dayanışma gecesi düzenlenecek. "Tarihiye ve geleceğine sahip çıkan Mazgirt halkının umuduna ortak olalım" şiarıyla düzenlenen geceye bir çok kurum destek veriyor. Başbakanlık Olimpik Spor Salonu'nda da gerçekleştirilecek gecede, topraklarından uzaktan yaşamak zorunda bırakılan Mazgirtlilerle ve demokratik, halkçı yerel yönetimler çabasına destek veren kişi ve kurumlarla buluşulacak. DEDEF, DHF, ESP, EHP, Halkevleri, TÖÇ, EMEP, Devrimci Hareket, Kaldıraç gibi kurumların destek verdiği geceye ayrıca birçok sanatçı da destek veriyor.